

ชื่อวิทยานิพนธ์ บรรณาการองค์การในโรงพยาบาลเชื้นทัล เมโนเรียล
 ผู้วิจัย นางนุชนาถ สุวรรณ์ ปริญญา สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารโรงพยาบาล)
 อาจารย์ที่ปรึกษา (1) อาจารย์ ดร. วงศ์คณา พลประเสริฐ (2) รองศาสตราจารย์ ดร. นิตยา เพ็ญศิรินภา^ก
 ปีการศึกษา 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) วิเคราะห์บรรณาการองค์การในการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงพยาบาลเชื้นทัลเมโนเรียล และ (2) เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ในบรรณาการองค์การตามลักษณะทางประชากรด้าน อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ตำแหน่งปัจจุบันในการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลและขนาดองค์การ

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเชื้นทัลเมโนเรียล 2 สาขา จำนวน 165 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามบรรณาการองค์การที่ปรับจากแบบสอบถามตามแนวคิดของลิตвинและสตริงเจอร์ (Litwin & Stringer, 1968) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของบรรณาการองค์การโดยใช้การทดสอบค่าที่และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า (1) บรรณาการองค์การโดยรวมของโรงพยาบาลเชื้นทัลเมโนเรียลอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีระดับบรรณาการองค์การอยู่ในระดับดีคือ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง ด้านความเสี่ยงในงาน ด้านความอบอุ่น ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงก้าดีของกลุ่ม ด้านการสนับสนุน ด้านโครงสร้างองค์การและด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ส่วนที่เหลืออีก 2 ด้าน คือ ด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง และด้านการให้รางวัลและการลงโทษ มีระดับบรรณาการองค์การอยู่ในระดับพอใช้ (2) เมื่อเปรียบเทียบบรรณาการองค์การจำแนกตามลักษณะทางประชากรพบว่า บุคลากรที่มีอายุแตกต่างกัน และตำแหน่งในการปฏิบัติงานต่างกันมีการรับรู้บรรณาการองค์การในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนตัวแปรตัวอื่นๆ ไม่พบความแตกต่างในการรับรู้บรรณาการองค์การ

จากการวิจัยที่ได้ มีข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรเสริมสร้างให้เกิดบรรณาการองค์การในด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้งและด้านการให้รางวัลและการลงโทษ

คำสำคัญ บรรณาการองค์การ โรงพยาบาลเชื้นทัล เมโนเรียล

Thesis title: Organizational Climate of Central Memorial Hospital
Researcher: Mrs. Nuchanat Suwan; **Degree:** Master of Public Health (Hospital Administration); **Thesis advisors:** (1) Dr. Warangkana Polprasert; (2) Dr. Nittaya Pensirinapa, Associate Professor; **Academic year:** 2006

ABSTRACT

The objectives of this analytic research were; (1) to analysis organizational climate of Central Memorial Hospital, and (2) to compare the difference in the perception of organizational climate regarding personnel characteristics.

The study population consisted of 165 respondents working in two branches of Central Memorial Hospital. The research instrument was a questionnaire with a reliability coefficient of 0.93 according to Litwin and Stringer (1968). Data was analyzed by using percentage, mean, standard deviation, independent t-test and One Way Analysis of Variance.

The results were as follows: (1) the overall organizational climate of Central Memorial Hospital was at a good level. Seven parts of organizational climate as standard performance, risk and risk taking, warmth, organization identity and group royalty, support, structure, and individual responsibility were at good level. The rest two parts as conflict and tolerance for conflict, and reward and punishment were at fair level. (2) There were significant difference at 0.05 statistical level in the perception of organizational climate regarding the personal characteristics as age and positions at work. Other personal characteristics were not found to mark the difference in the perception of organizational climate.

The study results suggest that the hospital director or superior should reinforce organizational climate in two parts; conflict and tolerance part and reward and punishment for the conflict part.

Keywords: Organizational Climate, Central Memorial Hospital

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จกุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างดีจากอาจารย์ ดร.วรางคณา ผลประเสริฐ ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา เพ็ญศรินภา ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รวมทั้งคณะอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาศาสตร์ สุขภาพ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช ที่ได้สนับสนุนช่วยเหลือ แนะนำ ตรวจสอบ คิดตาม กำกับดูแล ให้กำลังใจอย่างใกล้ชิด ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆของการวิจัย ทำให้ผู้วิจัย รู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ที่กรุณาตรวจให้คำแนะนำและให้ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงแบบสอบถาม ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลเพปปี้ภูญาเชียงใหม่ นายแพทย์วรพันธ์ อุณหักร ที่อนุญาตให้ทดลองใช้เครื่องมือ รวมถึงผู้อำนวยการ โรงพยาบาลเช็นทรัล เมืองเรียล คุณ วรัญญา เด็ยลักษณ์เดิม ที่ให้โอกาสแก่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรชาติ ณ หนองคาย ที่ช่วยให้ข้อเสนอแนะ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ พร้อมทั้งกรุณามาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ฉุกท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ของบุคลากรทุกท่านในโรงพยาบาลเช็นทรัล เมืองเรียลซึ่งทำให้การวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และหวังว่า การวิจัยนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ที่สนใจ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่ ผู้บริหารของโรงพยาบาลต่อไป

นุชนาด สุวรรณ
กันยายน 2549

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๒
กิตติกรรมประกาศ.....	๓
สารบัญตาราง.....	๔
สารบัญภาพ.....	๕
บทที่ 1 บทนำ.....	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน.....	๑
ค่าตามการวิจัย.....	๔
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๕
สมมติฐานการวิจัย.....	๕
ขอบเขตการวิจัย.....	๖
นิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย.....	๖
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	๘
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	๘
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๑๐
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ.....	๑๑
การรับรู้บรรยายกาศองค์การ.....	๒๑
โครงสร้างและการบริหารงานของโรงพยาบาลเชื่อมทั่วโลก ไม่เรียล.....	๒๖
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๓๔
บทที่ 3 ประเมินวิธีวิจัย.....	๓๙
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	๓๙
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๓๙
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๔๐
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๔๑
การพิทักษ์สิทธิกลุ่มประชากร.....	๔๑
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๔๒

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ระดับบรรยายการคงค์การในการปฏิบัติงานของบุคลากร ในโรงพยาบาลเช่นทั่ว เมืองไมเรียล.....	43
เปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยายการคงค์การ โรงพยาบาลแยกตามลักษณะ ทางประชารัฐและขนาดขององค์การ.....	55
ปัญหาและข้อเสนอแนะของบรรยายการคงค์การในโรงพยาบาลเช่นทั่ว เมืองไมเรียล.....	68
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	79
ผลการวิจัย.....	79
การอภิปรายผลการวิจัย.....	81
ข้อเสนอแนะ.....	91
บรรณานุกรม.....	93
ภาคผนวก.....	99
ก. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ (แบบสอบถาม).....	100
ข. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	102
ประวัติผู้วิจัย.....	112

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 สถิติจำนวนบุคลากรของ โรงพยาบาลเชื่องฟรัล เม.โนเรียล ในปี 2549.....	29
ตารางที่ 2.2 สถิติการเข้า-ออกของบุคลากรของ โรงพยาบาลเชื่องฟรัล เม.โนเรียล ตั้งแต่ เดือนกรกฎาคมถึง ธันวาคม 2548.....	31
ตารางที่ 4.1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลทั่วไปของ บุคลากรใน โรงพยาบาลเชื่องฟรัล เม.โนเรียล.....	45
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบรรยายกาศองค์การของ โรงพยาบาล เชื่องฟรัล เม.โนเรียล.....	47
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบรรยายกาศองค์การของ โรงพยาบาล เชื่องฟรัล เม.โนเรียล จำแนกตามขนาดองค์การ.....	48
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบรรยายกาศองค์การของ โรงพยาบาล เชื่องฟรัล เม.โนเรียล จำแนกตามเพศของบุคลากร.....	49
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบรรยายกาศองค์การของ โรงพยาบาล เชื่องฟรัล เม.โนเรียล จำแนกตามสถานภาพสมรสของบุคลากร.....	50
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบรรยายกาศองค์การของ โรงพยาบาล เชื่องฟรัล เม.โนเรียล จำแนกตามระดับการศึกษาของบุคลากร.....	51
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบรรยายกาศองค์การของ โรงพยาบาล เชื่องฟรัล เม.โนเรียล จำแนกตามกุญแจอายุของบุคลากร.....	52
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบรรยายกาศองค์การของ โรงพยาบาล เชื่องฟรัล เม.โนเรียล จำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน.....	53
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบรรยายกาศองค์การของ โรงพยาบาล เชื่องฟรัล เม.โนเรียลทั้ง จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน.....	54
ตารางที่ 4.10 เมริยบเทียบบรรยายกาศองค์การของ โรงพยาบาลเชื่องฟรัล เม.โนเรียล จำแนกตามเพศของบุคลากร.....	56
ตารางที่ 4.11 เมริยบเทียบบรรยายกาศองค์การของ โรงพยาบาลเชื่องฟรัล เม.โนเรียล จำแนกตามระดับการศึกษาของบุคลากร.....	57
ตารางที่ 4.12 เมริยบเทียบบรรยายกาศองค์การของ โรงพยาบาลเชื่องฟรัล เม.โนเรียล จำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานของบุคลากร	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบบรรยายการของค์การของโรงพยาบาลเชื่นทรัล เมโนเรียล	
จำแนกตามกลุ่มอาชุของบุคลากร.....	59
ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการของค์การ เป็นรายคู่ ตามอายุของบุคลากร โดยวิธี LSD.....	61
ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบบรรยายการของค์การของโรงพยาบาลเชื่นทรัล เมโนเรียล	
แยกตามสถานภาพสมรสของบุคลากร.....	62
ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบบรรยายการของค์การของโรงพยาบาลเชื่นทรัล เมโนเรียล	
แยกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน.....	64
ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการของค์การ เป็นรายคู่ แยกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงานของบุคลากร โดยวิธี LSD.....	66
ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบบรรยายการของค์การของโรงพยาบาลเชื่นทรัล เมโนเรียล	
จำแนกตามขนาดองค์การ.....	67
ตารางที่ 4.19 จำนวนผู้ตอบปัญหานำบรรยายการของค์การในด้านโครงสร้างขององค์การ	
จำแนกตามขนาดองค์การ.....	69
ตารางที่ 4.20 จำนวนผู้ตอบปัญหานำบรรยายการของค์การในด้านความรับผิดชอบของบุคลากร	
จำแนกตามขนาดองค์การ.....	70
ตารางที่ 4.21 จำนวนผู้ตอบปัญหานำบรรยายการของค์การในด้านการให้รางวัลและการลงโทษ	
จำแนกตามขนาดองค์การ.....	71
ตารางที่ 4.22 จำนวนผู้ตอบปัญหานำบรรยายการของค์การในด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง	
ในงานจำแนกตามขนาดองค์การ.....	72
ตารางที่ 4.23 จำนวนผู้ตอบปัญหานำบรรยายการของค์การในด้านความอ่อนอุ่น	
จำแนกตามขนาดองค์การ.....	73
ตารางที่ 4.24 จำนวนผู้ตอบปัญหานำบรรยายการของค์การในด้านการสนับสนุน	
จำแนกตามขนาดองค์การ.....	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.25 จำนวนผู้ตอบปัญหารายการศองค์การในด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน และความคาดหวังจำแนกตามขนาดองค์การ.....	74
ตารางที่ 4.26 จำนวนผู้ตอบปัญหารายการศองค์การในด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อ ความขัดแย้งจำแนกตามขนาดองค์การ.....	75
ตารางที่ 4.27 จำนวนผู้ตอบปัญหารายการศองค์การในด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและ ความจริงกับคิดของกลุ่มจำแนกตามขนาดองค์การ.....	76
ตารางที่ 4.28 จำนวนผู้ตอบข้อเสนอแนะในการพัฒนารายการศองค์การของโรงพยาบาล ซึ่งทรัล ณ ไมเรียลจำแนกตามขนาดองค์การ.....	77

ถู

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 แผนภูมิกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
ภาพที่ 2.1 ผังโครงสร้างองค์การของโรงพยาบาลเชื่อมั่นทรัล เมืองเรียล.....	27

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลเป็นการจัดการระบบบริหารและระบบการทำงานในโรงพยาบาลตามแนวทางที่กำหนดไว้ในมาตรฐานโรงพยาบาล ซึ่งมุ่งเน้นการทำงานด้วยใจ การทำงานเป็นทีม การตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและผู้ให้บริการ มีระบบตรวจสอบเพื่อแก้ไขปรับปรุงด้วยการประสานกิจกรรมการประกันคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เช้าด้วยกัน โรงพยาบาลจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพเพื่อตอบสนองต่ออุบัติเหตุทางการแพทย์ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศและสามารถตอบสนองต่อความคาดหวังของสังคม รวมถึงเพื่อให้สามารถแก้ไขสภาพปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลและให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูประบบสุขภาพ ในการพัฒนาคุณภาพ โรงพยาบาล ผู้บริหารจะต้องสร้างความตระหนักให้แก่เจ้าหน้าที่และการสร้างทีม โดยการจัดกิจกรรมสร้างความตระหนักที่เหมาะสมกับองค์การ เช่น รับฟังและสอบถามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ สร้างบรรยากาศที่ก่อให้เกิดความตื่นตัวและเติมใจที่จะพัฒนาคุณภาพ ซึ่งให้เห็นผลการเปลี่ยนแปลงว่าจะทำให้เกิดประโยชน์อย่างไร และการสร้างเป้าหมายร่วมกันเป็นต้น (ลักษณะ ไฟชันนิสต์ และคณิต, 2546)

องค์การสุขภาพประกอบด้วยบุคลากรหลายประเภทที่ทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บริการด้านการรักษาพยาบาล การพื้นฟูสภาพ รวมทั้งการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค โดยมีการประสานงานกันระหว่างบุคลากรต่างๆ ได้แก่ แพทย์ พยาบาล เภสัชกร นักเทคนิคการแพทย์ นักธุรกิจ เภสัชกร นักกายภาพบำบัด โภชนากร ผู้ช่วยพยาบาล พนักงานช่วยเหลือคนไข้ บุคลากรหน่วยจ่ายยา ห้องผ่า หน่วยซ้อมบำรุง และบุคลากรหน่วยบริการ (กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวง, 2533) ในการจัดองค์การของโรงพยาบาลนั้นจะมีองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการที่ผู้บริหารต้องทำความเข้าใจ ซึ่งสิ่งหนึ่งนั้น ได้แก่ บรรยากาศองค์การ (Organization climate) (ยุพดี ไสสอดพินธุ์, 2539) กริกสบี (Grigsby, 1991) กล่าวว่า บรรยากาศองค์การจะมีอิทธิพลทำให้องค์การนั้นๆ ประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย หรือขับยั่งความสำเร็จขององค์การ ได้ บรรยากาศองค์การมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน ถือว่าเป็น

องค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้โรงพยาบาลมีผลงานที่มีคุณภาพ มีความสำคัญต่อคุณภาพเชิงวิศวและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคลากรในองค์การ (อรุณ รักษธรรม, 2536) บรรยายการองค์การที่ดีจะส่งเสริมให้บุคลากรเกิดแรงจูงใจร่วมมือในการทำงาน เพื่อที่จะนำองค์การไปสู่ความสำเร็จได้ (Davis, 1981) ดังนั้นผู้บริหารในองค์การจะต้องให้ความสำคัญในด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมภายในองค์การให้เหมาะสม มีการเสริมสร้างบรรยายการองค์การที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคลากรและขององค์การให้สอดคล้องกัน (อรุณ รักษธรรม, 2534) องค์การที่มีลักษณะบรรยายการที่ไม่เป็นทางการทำให้บุคลากรจะรู้สึกไม่เครียด มีความสะดวกในการทำงาน (Mc.Gregor, 1960) บุคลากรจะมีพฤติกรรมและความรู้สึกที่ดี และมีกำลังใจที่จะปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ (รงชัย สันติวงศ์, 2537) นอกจากนี้ สเตียร์ (Steers, 1977) ยังกล่าวว่าบรรยายการองค์การ จำเป็นต้องมีการปรับปรุงเพื่อเอื้ออำนวยให้เกิดการจูงใจในการทำงาน ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการปรับปรุงคุณภาพในการทำงาน ถ้าผู้บริหารไม่สามารถสร้างบรรยายการที่ดีให้เกิดขึ้นในองค์การแล้วการบริหารงานในองค์การจะไม่สามารถบรรลุเป้าประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะบรรยายการองค์การจะมีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลา การประเมินบรรยายการองค์การจึงต้องมีการประเมินเพื่อการพัฒนาตลอดเวลาด้วย จึงมีความจำเป็นที่ ผู้บริหารจะต้องประเมินบรรยายการองค์การเป็นระยะ ๆ ว่าบรรยายการองค์การของตนเป็นอย่างไร และควรมีการปรับปรุงอย่างไร เพื่อให้บรรยายการของโรงพยาบาลมีสภาพที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความสุขในการทำงานและมีความพึงพอใจอยู่เสมอ ลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin & Stringer, 1968) กล่าวว่า องค์ประกอบของบรรยายการขององค์การมี 9 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างขององค์การ (structure) ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร (individual responsibility) ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ (reward and punishment) ความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน (risk and risktaking) ด้านความอบอุ่น (warmth) ด้านการสนับสนุน (support) ด้านมาตรฐานของการปฏิบัติงานและความคาดหวัง (performance standard and expectation) ด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง (conflict and tolerance for conflict) และด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจงรักภักดีของกลุ่ม (organization identity and group loyalty) องค์ประกอบของบรรยายการองค์การเหล่านี้ เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความแตกต่างระหว่างองค์การ ซึ่งแต่ละองค์การจะมีลักษณะเฉพาะไม่ซ้ำแบบกัน โดยเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป บรรยายการองค์การจะเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย (Brown & Moberg, 1980; Muchinsky, 1983)

ดังนั้น บรรยายการองค์การที่ดีจะเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานอย่างมีความสุข มีอิสระในการตัดสินใจในงานมีความคิดคริเริ่มสร้างสรรค์ เสียสละและเต็มใจทำงานให้กับองค์การ พึงพอใจในงาน เกิดความไว้วางใจในองค์การ มีความเปิดเผยกันมากขึ้นระหว่างกัน

ลดความขัดแย้งทางด้านสังคมและระหว่างคู่แข่งมีทัศนคติที่ดีต่อองค์การทำงานเดิมทักษะภาพนี้ ประสัยทิชภาพทำให้องค์การเกิดการพัฒนา มีความเจริญก้าวหน้า มีผลผลิตที่ดีและเพิ่มขึ้น ในทางกลับกันหากบรรยายกาศองค์การไม่ดีหรือไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน จะทำให้เกิดความไม่สงบใจ เมื่อหน่วยที่แท้หนุมคดกำลังใจ เกิดความเครียด ขาดการมีส่วนร่วม ขาดความรักความสามัคคี มีทัศนคติไม่ดีต่อองค์การ เกิดความไม่ไว้วางใจในองค์การ ทำให้ปฏิบัติงานไม่เต็มทักษะภาพ เกิดการขาดงาน โยกข้ายเลี้ยงงานหรือลาออก ส่งผลกระทบต่อองค์การ ทำให้ผลผลิตไม่ดีหรือลดลง ขาดการพัฒนาและไม่เจริญก้าวหน้า (กรณี กิริติบุตร, 2529 ; อุทัย เลาหิเวชย์, 2530 ; อุษ รักธรรม, 2536 ; สมคิด นางโน, 2540 ; Kast & Rosenzweig, 1974 ; Muchinsky, 1983) ผู้บริหารองค์การจะต้องให้ความสำคัญในการเสริมสร้างบรรยาศาสภายในองค์การให้เกิดความมั่นคง ซึ่งจะส่งผลให้บุคลากรมีความมั่นใจ มีแรงจูงใจ และกำลังใจที่จะนำพาองค์การไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย

โรงพยาบาลเชื่อมทรัล เม.โนเรียล เป็นโรงพยาบาลเอกชนที่จดทะเบียนเป็นบริษัท โดยมี 2 สาขา คือ สาขาที่ 1 เป็นโรงพยาบาลขนาด 120 เตียง และสาขาที่ 2 ซึ่งเป็นโรงพยาบาลขนาด 25 เตียง มีเจ้าของและผู้บริหารระดับสูงที่มีความเชี่ยวชาญ บริหารงานโดยระบบพีเดี้ยงและผู้บริหารระดับสูงจะเข้าตรวจสอบเพื่อมอบให้คำปรึกษา นิเทศติดตามงานเดือนละ 1 ครั้ง หรือตามความจำเป็น ทำการรายงานผลการบริหารการดำเนินงานถึงผู้บริหารระดับสูงตามกำหนดอย่างต่อเนื่อง ดำเนินการบริหารโรงพยาบาลมีผู้อำนวยการโรงพยาบาลเป็นผู้บริหารสูงสุด รองผู้อำนวยการฝ่ายรับผิดชอบงานบริหารของแต่ละฝ่าย โดยกำหนดโครงสร้างและหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร กำหนดแนวทางปฏิบัติและนโยบายในการให้บริการแล้วให้เจ้าหน้าที่นำไปปฏิบัติ การแบ่งสายงานมีสายการบังคับบัญชาจากผู้อำนวยการไปสู่หัวหน้าฝ่าย หัวหน้าแผนกแล้วไปสู่ผู้ปฏิบัติงานระดับอื่น การติดต่อสื่อสารมีทั้งจากบุคคลสู่บุคคลและจากบุคคลสู่องค์กร ไปสู่บุคคล พนักงานที่ปฏิบัติงานจะประกอบด้วย พนักงานปฏิบัติงานเต็มเวลา (full time) และพนักงานปฏิบัติงานนอกเวลา (part time) โดยมีสัดส่วนคือ 65:35 (ทรัพยากรบุคคลโรงพยาบาลเชื่อมทรัล เชียงใหม่ เม.โนเรียล, 2547) ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ขั้นต่ำของอัตรากำลังคนมาตรฐานเมืองต้นด้านบุคลากรกำหนดให้ว่า โรงพยาบาลจะต้องมีบุคลากรทำงานประจำอย่างต่อเนื่อง โดยบุคลากรแต่ละคนจะต้องปฏิบัติงานอย่างน้อยร้อยละ 75 (กองการพยาบาล สำนักปลัดกระทรวง, 2545) พบว่าสัดส่วนพนักงานที่ปฏิบัติงานเต็มเวลาของโรงพยาบาลเชื่อมทรัล เชียงใหม่ เม.โนเรียล ต่ำกว่าเกณฑ์มาก อาจส่งผลกระทบความต่อเนื่องในการพัฒนาโรงพยาบาล ทั้งนี้ เนื่องจากพนักงานที่ปฏิบัติงานเต็มเวลาต้องรับภารกิจหนัก และการจัดอัตรากำลังต้องพิจารณาเป็นรายวันเพื่อให้เกิดความคุ้มทุน (cost effectiveness) นี้การ โยกข้ายบุคลากรให้ไปช่วยแผนกอื่นในบางครั้ง ทำให้บุคลากรต้องพยายามปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ต่อผลเวลา นอกจากนี้การมีการตรวจสอบคุณภาพการทำงานทุก 6 เดือนจากผู้

ตรวจสอบภายในและผู้ตรวจสอบภายในขององค์การมีการประเมินผลการปฏิบัติงานและการพิจารณาความดีความชอบทุก 6 เดือน ทำให้บุคลากรต้องคงยั่งมั่นคงร่วมตรวจสอบการทำงานของตนเอง เช่นเดียวกับในส่วนของการรับงานใหม่ ประกอบกับโรงพยาบาลมีนโยบายที่จะให้ได้การรับรองคุณภาพในปี พ.ศ. 2549 อาจเป็นสาเหตุทำให้บุคลากรเกิดความเครียดและเหนื่อยล้าในการทำงาน

การศึกษารายการขององค์การที่มีการทำงานแบบสาขาวิชาชีพและบุคลากรประจำปฏิบัติงานเป็นสัดส่วนใกล้เคียงกับบุคลากรนอเวลาจะสะท้อนให้ผู้บริหารทราบถึงสภาพบรรยายการขององค์การ เพื่อที่จะสามารถกำหนดแนวทางการเสริมสร้างบรรยายการขององค์การได้อย่างเหมาะสม และการเปรียบเทียบบรรยายการขององค์การระหว่างองค์กรขนาดเล็กและขนาดใหญ่ที่มีรูปแบบการบริหาร และทีมบริหารเป็นทีมเดียวกันก็จะได้ข้อมูลที่ละเอียดที่สุดที่ส่วนใหญ่จะเห็นว่าขนาดขององค์การที่แตกต่างกันมีผลให้บรรยายการขององค์การแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

ด้วยเหตุผลของปัญหาและแนวคิดขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษารายการขององค์การของโรงพยาบาลเชื้อรา แม้ไม่เรียลทั้ง 2 สาขาโดยใช้แนวคิดของลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin & Stringer, 1968) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบบรรยายการทั้ง 9 ด้าน เมื่อ分解แนวคิดดังกล่าวหมายความว่ากระบวนการประเมินบรรยายการขององค์การที่มีบุคลากรหลายกลุ่ม ซึ่งมีความแตกต่างทางด้านการศึกษา บุคลิกภาพ ทัศนคติ และความรับผิดชอบของงาน ในการวิจัยครั้งนี้นอกจากจะศึกษารายการขององค์การแล้ว ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยายการขององค์การในการปฏิบัติงานแยกตามลักษณะทาง ประชารัฐ อาชญาภาพ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงานและตำแหน่งในการปฏิบัติงาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยายการขององค์การในการปฏิบัติงานแยกตามลักษณะขององค์การ เพื่อที่จะนำผลที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับวางแผนดำเนินงาน เพื่อเสริมสร้างบรรยายการขององค์การในโรงพยาบาลให้เหมาะสมอันจะส่งผลให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นประโยชน์ต่อผู้รับบริการและบรรลุผลตามเป้าหมายขององค์การต่อไป

2. คำถามการวิจัย

2.1 บรรยายการขององค์การในโรงพยาบาลเชื้อรา แม้ไม่เรียล โดยรวมอยู่ในระดับใด และบรรยายการขององค์การในด้านโครงสร้างขององค์การ ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ด้านการให้รางวัล ด้านความเสี่ยงในงาน ด้านความอบอุ่น ด้านการสนับสนุน ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้านความขัดแย้ง และด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อยู่ในระดับใด

2.2 บุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเชื่นทรัล เม.โนเรย์ล ที่มีลักษณะทางประชารด้านอายุ เพศ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงานและตำแหน่งในการปฏิบัติงานต่างกัน มีการรับรู้บรรยายการองค์การแตกต่างกันหรือไม่

2.3 บุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลที่มีขนาดต่างกัน มีการรับรู้บรรยายการองค์การแตกต่างกันหรือไม่

2.4 ปัญหาที่ควรได้รับการปรับปรุงด้านบรรยายการองค์การในโรงพยาบาลเชื่นทรัล เม.โนเรย์ล มีหรือไม่ ในเรื่องใด

2.5 บุคลากรที่ปฏิบัติงานมีข้อเสนอแนะในการพัฒนารายการองค์การในประเด็นใดบ้าง

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อศึกษารายการองค์การในการปฏิบัติงานตามการรับรู้ของบุคลากร โรงพยาบาลเชื่นทรัล เม.โนเรย์ล โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้

3.1 วัดระดับบรรยายการองค์การในการปฏิบัติงานตามการรับรู้ของบุคลากร โรงพยาบาลเชื่นทรัล เม.โนเรย์ล ทั้งโดยรวมและรายด้าน

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยายการองค์การ โรงพยาบาลเชื่นทรัล เม.โนเรย์ล แยกตามลักษณะทางประชารด้านอายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน และขนาดองค์การ

3.3 ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะด้านบรรยายการองค์การของ โรงพยาบาลเชื่นทรัล เม.โนเรย์ล ในมุมมองของบุคลากร

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 บุคลากรที่มีลักษณะทางประชารที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบรรยายการองค์การแตกต่างกัน

4.2 บุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลที่มีขนาดองค์การต่างกันจะมีการรับรู้ต่อบรรยายการองค์การแตกต่างกัน

5. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษารายการองค์การในโรงพยาบาลเชื่อมทั่ว เมืองโนร์เวย์ โดยใช้แนวคิดทฤษฎีบรรยายการองค์การของลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin & Stringer, 1968) ที่ปรับให้เหมาะสมกับสภาพของโรงพยาบาล โดยศึกษาในบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล เชื่อมทั่ว เมืองโนร์เวย์ 2 สาขา จำนวนรวม 165 คน ซึ่งไม่อัญใจระหว่างลักษณะต่อหรือฝักอบรม ทำการวิจัย ระหว่างเดือนกรกฎาคม 2548 - เดือนมิถุนายน 2549

6. นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

6.1 ขนาดองค์การ หมายถึง ขนาดของโรงพยาบาลเชื่อมทั่ว เมืองโนร์เวย์ ที่แบ่งออกเป็น 2 ขนาดตามจำนวนเดียวคนไปคือ องค์การขนาดใหญ่และองค์การขนาดเล็ก โดยองค์การขนาดใหญ่ หมายถึง โรงพยาบาลที่มีจำนวนเดียงมากกว่า 100 เดียง หรือสาขาที่ 1 ของโรงพยาบาลเชื่อมทั่ว เมืองโนร์เวย์ ส่วนองค์การขนาดเล็กหมายถึง โรงพยาบาลที่มีจำนวนเดียงน้อยกว่า 100 เดียงหรือสาขาที่ 2 ของโรงพยาบาลเชื่อมทั่ว เมืองโนร์เวย์

6.2 ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน หมายถึง บุคลากรในฝ่ายต่างๆ ของโรงพยาบาล โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

6.2.1 บุคลากรฝ่ายการแพทย์ หมายถึง แพทย์ พันด焰แพทย์ ผู้ช่วยแพทย์ ผู้ช่วย พันด焰แพทย์ นักรังสี นักกายภาพบำบัด

6.2.2 บุคลากรฝ่ายการพยาบาล หมายถึง พยาบาล ผู้ช่วยพยาบาล ผู้ช่วยเหลือ คนไข้ เจ้าหน้าที่เวชระเบียบ

6.2.3 บุคลากรฝ่ายบริหาร หมายถึง บุคลากร ในสำนักงาน แผนกการเงิน แผนกธุรการ แผนกการตลาด แผนกการบัญชี แผนกแม่บ้าน แผนกยานยนต์ แผนกโภชนาการ เป็นต้น

6.3 บรรยายการองค์การ หมายถึง คุณลักษณะของสภาพแวดล้อมภายในโรงพยาบาล เชื่อมทั่ว เมืองโนร์เวย์ที่บุคลากรรับรู้ได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำงานทั้งทางตรงและทางอ้อม ตามแนวคิดของลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin & Stringer, 1968) ประกอบด้วย 9 ด้านคือ

6.3.1 โครงสร้างองค์การ (Structure) เป็นการรับรู้ของบุคลากรในโรงพยาบาล เชื่อมทั่ว เมืองโนร์เวย์ เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับในการบริหาร โรงพยาบาล ในด้านระบบการปักครองนโยบาย การควบคุมการทำงานในโรงพยาบาล ระเบียบวิธีในการปฏิบัติงาน

6.3.2 ความรับผิดชอบของบุคลากร (Individual responsibility) เป็นการรับรู้ของบุคลากรในโรงพยาบาลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของงานที่ทำ ความเป็นอิสระของงานที่รับผิดชอบ สามารถตัดสินใจต่อหนทางที่จะทำให้งานประสบผลสำเร็จได้ด้วยตนเอง โดยปราศจากการตรวจสอบ

6.3.3 การให้รางวัลและการลงโทษ (Reward and Punishment) เป็นการรับรู้ของบุคลากรในโรงพยาบาลเกี่ยวกับการได้รับรางวัลตอบแทนสำหรับการปฏิบัติงานดี โดยเน้นการให้รางวัลตอบแทนมากกว่าการลงโทษ โดยการให้รางวัลตอบแทนด้วยมีระบบที่ชัดเจน ยุติธรรม คำนึงถึงผลงานเป็นหลัก

6.3.4 ความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน (Risk and Risktaking) เป็นการรับรู้ของบุคลากรในโรงพยาบาลเกี่ยวกับความเสี่ยงในงาน การบริหารความเสี่ยง และแนวทางที่จะปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน

6.3.5 ความอนุรุ่น (Warmth) เป็นการรับรู้ของบุคลากรในโรงพยาบาลเกี่ยวกับบรรยาศตในการทำงานแบบพื้นเมือง การเป็นผู้ร่วมงานที่ดี การมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันของผู้ร่วมงาน การเป็นกุญแจสำคัญที่มีการพบปะสัมสารคุ้นเคยอย่างไม่เป็นทางการ

6.3.6 การสนับสนุน (Support) เป็นการรับรู้ของบุคลากรในโรงพยาบาลเกี่ยวกับการได้รับการสนับสนุน คำชี้แจง ช่วยเหลือ จากผู้บริหารหรือสมาชิกในโรงพยาบาล

6.3.7 มาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง (Standard performance) เป็นการรับรู้ของบุคลากรในโรงพยาบาลเกี่ยวกับความสำคัญของเป้าประสงค์และมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ผู้เน้นการปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลดีในการปฏิบัติงานของโรงพยาบาล ทั้งด้านรายบุคคล และทีม เพื่อให้เกิดผลสำเร็จของงานตามมาตรฐานของหน่วยงานที่กำหนด

6.3.8 ความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง (Conflict and Tolerance for conflict) เป็นการรับรู้ของบุคลากรในโรงพยาบาลที่ต้องการได้รับพึงเหตุผลที่แตกต่างกันเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา โดยผู้เน้นการเปิดโอกาสให้ทุกคนแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหามากกว่าการปฏิเสธการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

6.3.9 ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความซึ้งรักภักดีของกลุ่ม (Organization identity and Group loyalty) เป็นการรับรู้ของบุคลากรในโรงพยาบาลต่อความเป็นเจ้าของโรงพยาบาล การเป็นสมาชิกที่มีคุณค่าของทีมงาน ความซึ้งรักภักดีต่อโรงพยาบาล

7. ประโยชน์ที่ได้รับ

งานวิจัยเรื่องนี้จะเป็นประโยชน์ต่อ โรงพยาบาลเชื่อมัล เมโนเรียล ดังนี้

7.1 ผลการวิจัยจะทำให้ได้ความรู้เกี่ยวกับระดับบรรยายการองค์การเพื่อพัฒนาให้สูง ระดับที่ดีขึ้นหรือรักษาระดับที่ดีไว้

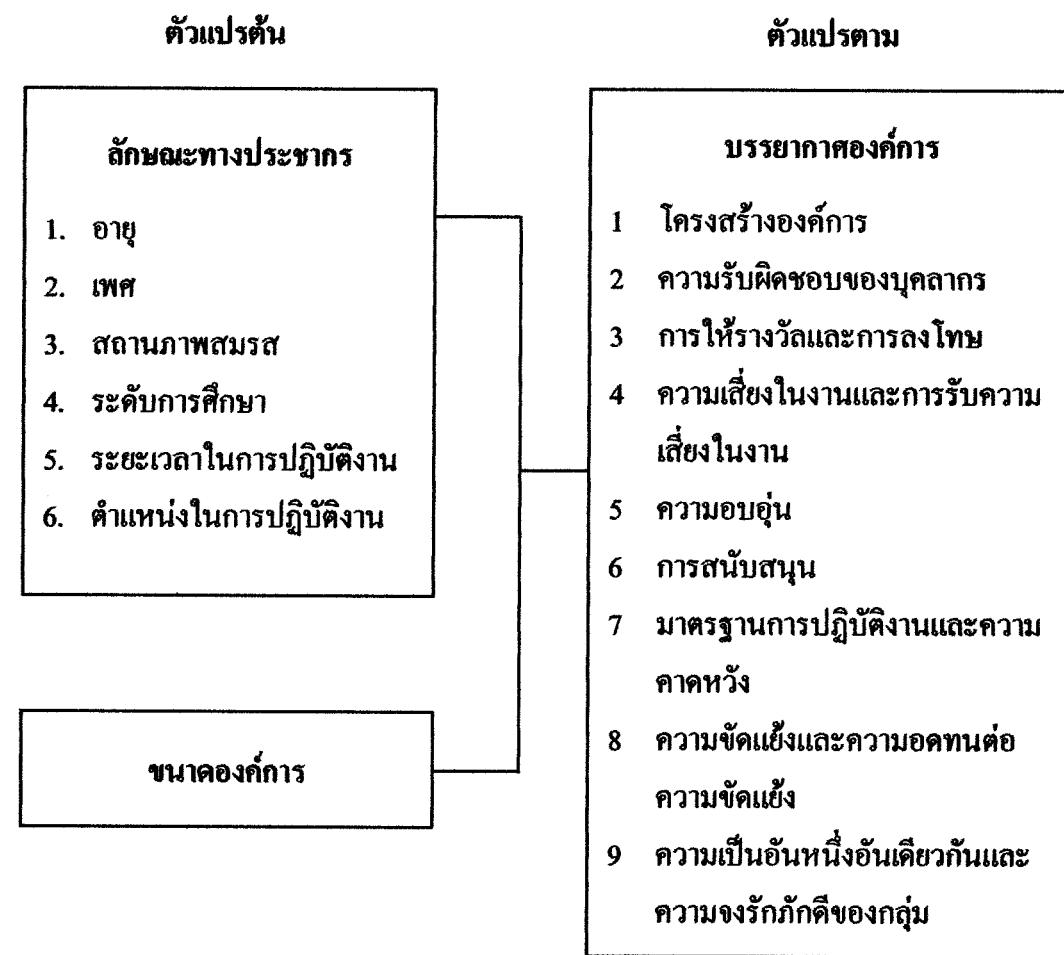
7.2 ผลการวิจัยทำให้ทราบความแตกต่างของบรรยายการองค์การ ซึ่งผู้บริหารอาจใช้ข้อมูลผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของแต่ละกลุ่มเป็นแนวทางในการพิจารณาเพื่อการพัฒนาบรรยายการในแต่ละกลุ่มในการปฏิบัติงานต่อไป

7.3 ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้บริหาร โรงพยาบาลในการรับรู้ปัญหา การดำเนินงานของโรงพยาบาล เพื่อนำไปพิจารณาแนวทางปรับปรุงพัฒนาบรรยายการองค์การของ โรงพยาบาลเชื่อมัล เมโนเรียล ให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้

7.4 เป็นแนวทางในการวิจัยและศึกษาเปรียบเทียบบรรยายการองค์การในการ ปฏิบัติงานของโรงพยาบาล

8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้ประเมินบรรยายการองค์การของ ลิตวินและสติงเกอร์ (Litwin & Stringer, 1968) และทำการเปรียบเทียบบรรยายการองค์การตามลักษณะทางประชากรและขนาดขององค์การ โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัยดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 แผนภูมิกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษารายการองค์การในโรงพยาบาลเชื่อมต่อ เมืองเรียล ผู้วิจัยได้ทบทวน
ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้คือ

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรายการองค์การ
 - 1.1 ความหมายและความสำคัญ
 - 1.2 องค์ประกอบของรายการองค์การ
 - 1.3 ทฤษฎีบรรยายรายการองค์การ
2. การรับรู้รายการองค์การ
 - 2.1 ความหมายของการรับรู้
 - 2.2 ระดับขั้นของการรับรู้
 - 2.3 ความสำคัญของการรับรู้
 - 2.4 กระบวนการความรับรู้
 - 2.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้
 - 2.6 การประเมินรายการองค์การ
3. โครงสร้างและการบริหารงานของโรงพยาบาลเชื่อมต่อ เมืองเรียล
 - 3.1 โครงสร้างพื้นฐาน
 - 3.2 ระบบบริหารคุณภาพ
 - 3.3 การบริหารแผนก ฝ่าย ตำแหน่ง และกลุ่มนบุคคล
 - 3.4 การบริหารงาน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบรรยายการองค์การ

1.1 ความหมายและความสำคัญ

1.1.1 ความหมาย

บรรยายการองค์การเป็นสิ่งสำคัญ ในแต่ละองค์การต้องมีการตรวจสอบหรือวิเคราะห์อยู่เสมอ เพื่อปรับปรุงบรรยายการให้ดีมีผลต่อการเพิ่มผลผลิตต่องานทำให้องค์การบรรลุผลสำเร็จได้ (เครือวัลย์ ลิน卯กิชาติ, 2531) การประเมินหรือการตรวจสอบบรรยายการองค์การเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องประเมินเพื่อให้ทราบและเข้าใจถึงองค์ประกอบของบรรยายการที่ดี เพื่อเสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจสูงสุด มีความสุขในการทำงาน เกิดความยึดมั่นผูกพันอยู่ในองค์การ ได้นานขึ้น (เรนวัล นันทศุภวัฒน์, 2542)

นักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาและให้ความหมายของบรรยายการองค์การไว้หลากหลาย อาทิ เช่น พอร์ชันด์และกิลเมอร์ (Forehand & Gilmer, 1964) กล่าวถึง บรรยายการองค์การว่าเป็นคุณลักษณะที่อธิบายถึงองค์การ โดยคุณลักษณะขององค์การหนึ่งจะต่างจากอีกองค์การหนึ่ง มีความสัมพันธ์ของบุคคลกับองค์กรอยู่ตลอดเวลา บรรยายการองค์การมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลภายในองค์การ ลิตวินและสตริงเจอร์ (Litwin & Stringer, 1968) ได้ให้ความหมายของบรรยายการองค์การว่าเป็นคุณลักษณะของสภาพแวดล้อมภายในองค์การที่บุคคลการรับรู้ได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติงานของบุคคลหรือสมาชิกในองค์การในด้านความคาดหวัง การรุ่งใจและบทบาทของสมาชิกแต่ละคน เชลลิริกก์และสโลคัม (Hellriegel & Slocum, 1974 cited in Huse & Bowditch, 1977) กล่าวถึงบรรยายการองค์การว่าเป็นการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะองค์การ โดยเฉพาะหรือระบบย่อขององค์การ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมภายในองค์การ เช่นเดียวกับสเทียร์ (1977) กล่าวว่าเป็นการรับรู้และเข้าใจของบุคคลการที่มีต่องค์การ ซึ่งความรู้สึกต่างๆ จะอยู่ในรูปลักษณะของสภาพแวดล้อม ความเป็นอิสระในตนเอง การเปิดโอกาส โครงสร้าง การให้ผลตอบแทน ความเอาใจใส่ ความอบอุ่นและการให้การสนับสนุน ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล และยังหมายถึง ทัศนคติ (attitudes) ค่านิยม (values) ปัทสตาน (norms) และความรู้สึก (feeling) กอตเตอร์ (Kotter, 1978) กล่าวว่าบรรยายการองค์การหมายถึง คุณลักษณะของสิ่งแวดล้อมในองค์การประกอบด้วย กระบวนการการสำคัญขององค์การ สิ่งแวดล้อมภายนอกบุคคลการและทรัพยากรที่มีอยู่ การขัดองค์กรอย่างเป็นทางการระบบสังคมภายในองค์การ เทคโนโลยีขององค์การและการรวมปัจจัยสำคัญ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อบุคคลในองค์การ ทั่วแก่โลก (Grigsby, 1991) กล่าวถึงบรรยายการองค์การว่าเป็นสภาพแวดล้อมภายในองค์การกับการทำงานของบุคคลคือ การผูกพัน การยึดติดกับกลุ่ม การ

สนับสนุนจากการบริหาร การกำหนดงาน ความกดดันจากงาน ความชัดเจน การความคุ้มและนวัตกรรม ซึ่งบุคคลในองค์การได้รับรู้และได้รับการชูใจจากผู้บริหาร

ลิตเกอร์ต (LitKert, 1976) กล่าวว่าบรรยายองค์การเป็นคุณลักษณะสิ่งแวดล้อมในองค์การที่เน้นผู้ปฏิบัติศักดิ์สิทธิ์รับข้อมูลข่าวสารภายในองค์การ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การนิเทศงานและอิทธิพลในองค์การ ตลอดจนมีการนำเทคนิคและวิทยาการใหม่ ๆ มาใช้พร้อมการเสริมสร้างแรงจูงใจเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจในการทำงาน ซึ่งทุกส่วนจะสัมพันธ์กันไม่มีส่วนใดที่จะเป็นอิสระและจะมีผลกระทบต่อกัน ในขณะที่บรรวน์และโมเบริก (Brown & Moberg, 1980) กล่าวว่า บรรยายองค์การคือลักษณะต่าง ๆ ที่บุคลากรในองค์การสามารถรับรู้ได้เกี่ยวกับความเป็นอิสระและความสามารถของผู้บริหาร การให้รางวัล การชูใจ ความชัดแจ้ง การแก้ไขปัญหา ความอบอุ่น และความช่วยเหลือที่ผู้บริหารแสดงออกต่อบุคลากร นอกจากนี้เดสเชอร์ (Dessele, 1980) ได้ให้ความหมายของบรรยายองค์การว่าเป็นการรับรู้ที่บุคคล มีต่อประเภทขององค์การที่เขากำลังทำงานอยู่และความรู้สึกของเขานี้มีต่อองค์การในแง่ของความเป็นตัวของตัวเอง การเปิดโอกาส โครงสร้าง การให้ผลตอบแทน ความเอื้อ貸 ความอบอุ่น และการให้การสนับสนุน

เดวิส (Davis, 1981) กล่าวว่าบรรยายองค์การที่ดีควรประกอบด้วย คุณภาพของผู้นำ ปริมาณของความไว้วางใจ การสื่อสารทั้ง 2 ทาง ความรู้สึกที่ว่างงานที่ทำมีประโยชน์ ความรับผิดชอบ ความยุติธรรมในการให้รางวัล ความกดดันที่เหมาะสมในงาน โอกาส การความคุ้มอย่างมีเหตุผล และการมีส่วนร่วมของบุคลากร บูเยน (Booyens, 1993) ให้ความหมาย บรรยายองค์การว่าเป็นการรับรู้ของบุคลากร ในองค์กรที่มีต่อนโยบายการดำเนินการบริหารงาน ขององค์การและการใช้ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมของบุคลากร สมยศ นาวีการ (2539) กล่าวว่า บรรยายองค์การ คือกลุ่มลักษณะของสภาพแวดล้อมของงานที่บุคลากรรับรู้ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งบรรยายองค์การจะเป็นแรงกดดันที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคลากรในการทำงาน เช่นเดียวกับพลันเด็ทและแอทเนอร์ (Plunkett & Attner, 1994) กล่าวว่า บรรยายองค์การเป็นความรู้สึกของบุคลากรถึงคุณลักษณะของสิ่งแวดล้อมในการทำงานตามประสบการณ์

จากความหมายต่าง ๆ ของบรรยายองค์การดังกล่าวข้างต้น การศึกษาครั้งนี้จะใช้ความหมายของบรรยายองค์การว่า เป็นคุณลักษณะต่าง ๆ ของสิ่งแวดล้อมภายในองค์การ ซึ่งบุคคลสามารถรับรู้ได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม คุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมและทัศนคติของบุคคลในองค์การนั้น ๆ และแต่ละองค์การจะมีลักษณะหรือเอกลักษณ์ที่

เฉพาะแฝกต่างกันไปตามแนวทางการบริหาร การจัดการ ตามแนวคิดของลิตวินและสตริงเจอร์ (Litwin & Stringer, 1968)

1.1.2 ความสำคัญ

บรรยายองค์การมีความสำคัญโดยเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ในองค์การและทำให้เกิดลักษณะต่างๆ ขององค์การขึ้น เมื่อองค์ประกอบของบรรยายองค์การเปลี่ยนแปลงไปจะเกิดผลกระทบต่อองค์ประกอบอื่นของบรรยายองค์การหรือสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงบรรยายองค์การทั้งหมดในการทำงานได้ นอกจากนั้นบรรยายองค์การยังมีอิทธิพลต่อการทำงานของบุคคลด้วย ฮูส์และโบดิตช์ (Huse & Bowditch, 1977) กล่าวว่าบรรยายองค์การจะมีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน หากบุคลากรรับรู้ถึงการสนับสนุนสิ่งแวดล้อมในงานที่ดีจะทำให้บุคลากรรู้สึกพึงพอใจในงานนั้นและทำให้การปฏิบัติงานดีขึ้น ผู้บริหารจึงจำเป็นจะต้องทำความเข้าใจถึงความสำคัญขององค์ประกอบของบรรยายองค์การและอิทธิพลของบรรยายองค์การต่อบุคคลภายในองค์การ

บรรยายองค์การเป็นแรงกดดันที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเขามากในการทำงาน และองค์การคือหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือบริษัทห้างร้านใด ๆ คือ ผู้คนซึ่งบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป นาร่วมกิจการกัน โดยมีวัตถุประสงค์เดียวกัน ดังนั้นบรรยายองค์การคือการรับรู้หรือความเข้าใจที่สามารถใช้ในการตัดสินใจ ซึ่งการรับรู้นี้มีต่อลักษณะต่าง ๆ คือ โครงสร้างองค์การ เป้าหมายองค์การ พฤติกรรมการบริหาร ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในงาน ปรัชญาที่มีผลเป็นแรงกดดันต่อพฤติกรรมการรับรู้ซึ่งมีความสำคัญต่อองค์การ ผู้บริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ

1. บรรยายองค์การยังทำให้ผลการปฏิบัติงาน อย่างได้อย่างหนึ่งดีกว่าบรรยายอื่น ๆ จากการศึกษาของ นีเวล (อ้างถึงใน อัมเรค์ ขาวสารก้าว, 2534: 51) พบว่าบรรยายองค์การแบบปีดมีผลทำให้สามารถในกลุ่มพึงพอใจในงานน้อยกว่าบรรยายองค์การแบบเมิด
2. ผู้บริหารมีอิทธิพลต่อบรยายองค์การของผู้ปฏิบัติงานมาก จากการศึกษาของ ดูบริน (Dubrin, 1981: 230) สรุปว่า ปัจจัยที่มีผลต่อบรยายองค์การ คือ แบบของความเป็นผู้นำ ทัศนคติ และวิธีการบริหารของผู้บริหาร

3. ลักษณะการบริหารงานที่ทำให้เกิดความพึงพอใจสูงจะส่งผลต่อนบรรยายองค์การในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้งาน จากการศึกษาของ ลิตวิน และสตริงเจอร์ (Litwin & Stringer, 1968: 135) พบว่า บรรยายองค์การที่มีอ่านางในการตัดสินใจอยู่กับส่วนกลางจะทำให้ผลผลิตดี บรรยายองค์การที่มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจจะเพิ่มผลการปฏิบัติงานที่ดี ลดการลาออกจากงาน ลดต้นทุนการผลิต

1.2 องค์ประกอบของบรรยายกาศองค์การ

นักวิชาการหรือนักบริหารอาจใช้คำที่แตกต่างกันเมื่อกล่าวถึงองค์ประกอบของบรรยายกาศองค์การนี้ เช่น องค์ประกอบ (element) ตัวกำหนด (determinants) มิติ (dimension) หรือส่วนประกอบ (ingredients) ขององค์การ หากการศึกษาพบว่าในรายละเอียดไม่มีความแตกต่าง กัน โดยหมายถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อบรรยายกาศขององค์การ ผู้วิจัยจึงใช้คำว่าองค์ประกอบในกรณีที่มี การกล่าวถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อบรรยายกาศองค์การ

ฟอร์เอนด์และกิลเมอร์ (Forehand & Gilmer, 1964) จำแนกองค์ประกอบหรือปัจจัยบรรยายกาศองค์การ 5 ประการ

- ขนาดขององค์การและโครงสร้างขององค์การ (size and structure) องค์การขนาดใหญ่จะมีความมั่นคง แต่จะบริหารงานเป็นแบบรูปนัย (formal) จะไม่คำนึงถึงตัวบุคคล ซึ่งมีผลกระแทกต่อจิตใจของบุคลากรในองค์การ ส่วนโครงสร้างใหญ่ทำให้ผู้บริหารห่างเหินจากผู้ปฏิบัติงาน

- แบบของผู้นำ (leadership patterns) แบบของผู้นำมีหลายแบบและพฤติกรรมผู้นำจะมีผลโดยตรงต่อบุคลากรในการสร้างความพึงพอใจให้ผู้ปฏิบัติงาน

- ความซับซ้อนของระบบ (system complexity) หมายถึง จำนวนลักษณะของความเกี่ยวข้องกันในระบบการบริหารจัดการต่างๆ ขององค์การ

- เป้าหมายขององค์การ (goal direction) ในองค์การต่างๆ จะมีเป้าหมายที่แตกต่างกัน เป้าหมายอาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดลักษณะบุคลิกภาพของบุคลากรในองค์การ

- ขอบเขตงานการติดต่อสื่อสาร (communication network) เครือข่ายการติดต่อสื่อสารแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของกลุ่ม สายใยการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติหรือในระดับเดียวกัน

ฮาลpin และครอฟท์ (Halpin & Croft, 1966) ได้ศึกษาถึงบรรยายกาศขององค์การโดยศึกษาจากองค์ประกอบดังต่อไปนี้

- พฤติกรรมของผู้ร่วมงาน (subordinate's behavior) ประกอบด้วย 4 มิติ ได้แก่ มิติขาดความสามัคคี (disengagement) มิติอุปสรรค (hindrance) มิติขวัญ (esprit) มิติสัมพันธ์ (intimacy)

- พฤติกรรมของผู้นำ (leader's behavior) ประกอบด้วย 4 มิติ ได้แก่ มิติห่างเหิน (aloofness) มิติมุ่งผลงาน (production emphasis) มิติผลักดัน (thrust) มิติกรุณาป्रานี (consideration)

ส่วนลิเกิร์ต (Likert, 1976) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของบรรยายกาศองค์การไว้ดังนี้

1. การติดต่อสื่อสารภายในองค์การ การที่จะให้ผู้ปฏิบัติงานรู้ความเป็นไปในองค์การ ผู้บริหารต้องเปิดใจที่จะติดต่อสื่อสารอย่างเปิดเผย เพื่อให้ผู้ปฏิบัติได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและการปฏิบัติงานที่ดี
2. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การที่ให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายขององค์การ การตัดสินใจในเรื่องงาน การมีช่วงเวลาเพียงพอในการตัดสินใจ
3. การให้ความสำคัญแก่ผู้ปฏิบัติงาน องค์การเอาใจใส่ในสวัสดิการ ปรับปรุงสภาพการทำงานให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจ
4. อำนาจและอิทธิพลในองค์การ เป็นอำนาจของผู้นำและผู้ปฏิบัติงานเอง
5. เทคนิคและวิทยาการที่ใช้ในองค์การ เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในองค์กรมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องรวมเรื่องความสภาพสิ่งแวดล้อม เครื่องมือ ทรัพยากรที่มีการบริหารได้อย่างเหมาะสม
6. แรงจูงใจจะต้องมีลักษณะยอมรับความแตกต่างและความขัดแย้งในองค์การ พร้อมสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานอย่างมีศักยภาพ เพื่อการเดือนตำแหน่ง รายได้ สร้างความพึงพอใจในการทำงาน

เจมส์และ约拿森 (James & Jones, 1974) ได้สรุปว่าองค์ประกอบต่าง ๆ ของบรรยายกาศองค์การคือด้านคุณสมบัติสิ่งแวดล้อมขององค์การ ด้านโครงสร้าง ด้านกระบวนการ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ด้านค่านิยมและบรรทัดฐาน

โคตเตอร์ (Kotter, 1978) กล่าวถึงบรรยายกาศองค์การว่าหมายถึงคุณลักษณะของสิ่งแวดล้อมในองค์การ ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการรับภาระ ความสำคัญขององค์การ ตั่งแต่แวดล้อมภายนอก บุคลากรและทรัพย์สินอื่น การจัดองค์การอย่างเป็นทางการ ระบบสังคมภายใน เทคโนโลยีขององค์การและการรวมปัจจัยสำคัญ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อบุคคลในองค์การ

สตีเยอร์ (Steers, 1977) ได้สรุปองค์ประกอบของบรรยายกาศองค์การไว้ว่า ประกอบด้วยมิติ ดังต่อไปนี้

1. โครงสร้างของงาน (task structure) ความมากน้อยของวิธีการ (methods) ที่ใช้ในการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดขึ้นโดยองค์การ
2. ความสัมพันธ์ระหว่างรางวัลและการลงโทษ (reward-punishment relationship) ความมากน้อยของการให้รางวัล เช่น การเดือนตำแหน่งและการขึ้นเงินเดือน ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของผลงานและความดีความชอบ แทนที่จะอยู่บนพื้นฐานของความอาวุโส
3. การรวมการตัดสินใจ (decision centralization) ความมากน้อยของการสงวนอำนาจในการตัดสินใจที่สำคัญไว้อยู่ที่ผู้บริหารระดับสูง

4. การเน้นการบรรลุถึงเป้าหมาย (achievement emphasis) ความปรารถนาของคนในองค์การในอันที่จะทำงานอย่างดีเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ขององค์การ

5. การเน้นการฝึกอบรมและการพัฒนา (training and development emphasis) ความมุ่งเน้นอยู่ที่องค์การสนับสนุนการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์การด้วยการจัดให้มีการฝึกอบรมและการพัฒนาที่เหมาะสม

6. ความมั่นคง / ความเสี่ยง (security versus risk) ความมุ่งเน้นของแรงกดดัน (pressures) ในองค์การซึ่งนำไปสู่ความรู้สึกไม่นิ่นคงและภาระน้ำหนัก (anxiety) ของสมาชิก

7. ความเปิดเผย/การป้องกันตัว (openness versus defensiveness) ความมุ่งเน้นของบุคลากรพยายามปกปิดความผิดและถือดี แทนที่จะติดต่อคนหากันอย่างเปิดเผยและร่วมมือร่วมใจกัน

8. สถานภาพและขวัญ (status and morale) ความรู้สึกทั่วไปของคนในองค์การว่าองค์การเป็นสถานที่ที่จะทำงานด้วย

9. การยอมรับและการส่งข้อมูลข้อกลับ (recognition and feedback) ความมุ่งเน้นอยู่ของการที่บุคลากรรู้ว่าผู้บังคับบัญชาและผู้บริหาร คิดอย่างไรกับการทำงานของเข้า และความมุ่งเน้นของการได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา

10. ความสามารถและความคล่องตัวทั่วไปขององค์การ (general organization competence and flexibility) ความมุ่งเน้นอยู่ของการที่องค์การรู้ว่าเป้าหมายขององค์การคืออะไร และการทำตามเป้าหมายนั้นอย่างคล่องตัวและแสวงหาสิ่งใหม่ รวมทั้งความมุ่งเน้นอยู่ของการคาดคะเนปัญหา พัฒนาวิธีการใหม่ ๆ ให้ผู้ปฏิบัติงาน ก่อนที่ปัญหาจะกลายเป็นวิกฤตการณ์

ฟลารีย์ (Flarey, 1991 ถ่ายใน ยุพดี ไสศักดิพันธ์, 2539) ได้ทำการวิจัยพบว่า บรรยากาศในองค์การทางการพยาบาลเกี่ยวข้องทั้งทางบวกและทางลบในเรื่องต่อไปนี้ สภาพการปฏิบัติงานของพยาบาล ทิศทางการเปลี่ยนแปลงขององค์การ การประเมินตนเอง การพัฒนาบุคลากรของวิชาชีพและการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมขององค์การ ซึ่งมีพื้นฐานที่ช่วยให้บรรยากาศภายในองค์การทางการพยาบาลเป็นไปได้ด้วยดีและเกิดความพึงพอใจในงานมีดังนี้

1. เอกสิทธิ์ตามขอบเขตของแต่ละบุคคล หมายถึง พนักงานมีเอกสิทธิ์และมีอิสระในการปฏิบัติงานตามขอบเขตของตน ภายใต้บรรยากาศขององค์การที่เอื้ออำนวยให้ผู้บริหารที่มีความสามารถ มีระเบียบ เป็นกันเองและยืดหยุ่น ได้ตามสถานการณ์

2. โครงสร้างขององค์การซึ่งหมายถึง โครงสร้างขององค์การที่เอื้ออำนวยในการบริหารและมุ่งความสำคัญระหว่างบุคลากรในการปฏิบัติงานด้วย ได้แก่ โครงสร้างขององค์การที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์

3. รางวัล หรือแรงจูงใจทั้งที่เป็นวัตถุ สวัสดิการ การชุมชน และการให้ความยอนรับซึ่งเป็นสิ่งสะท้อนถึงกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติงานตามที่องค์การมุ่งหวัง
4. ข้อกำหนด ได้แก่ กฎหมายที่แสดงว่าบุคคลได้รับการยอมรับเป็นบุคคลหนึ่ง ที่มีความสำคัญภายในองค์การ เช่น
 - 4.1 กำหนดคุณภาพของพนักงานให้สอดคล้องกับค่านิยมและความต้องการของสังคม
 - 4.2 สภาพการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและสุขภาพที่ดีทั้งของพยาบาลและผู้รับบริการ
 - 4.3 การมอบหมายงานที่ชัดเจน แน่นอน สอดคล้องตามศักยภาพของพนักงานเพื่อสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพ
 - 4.4 โอกาสของพนักงานแต่ละคนในการพัฒนาและความมั่นคงขององค์กรในอนาคต

4.5 ยอมรับว่าภายใต้การมีทั้งโครงสร้างแบบเป็นทางการ เพื่อให้แต่ละบุคคลได้มีขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง เพื่อนำองค์การไปสู่เป้าหมายและในขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสให้บุคลากรแต่ละคน ได้มีสังคมเป็นของตนเองที่เกิดขึ้นตามแบบขององค์การที่ไม่เป็นทางการด้วย

- 4.6 กำหนดศิทธิและผลประโยชน์ของพนักงานไว้อย่างชัดเจน
- 4.7 กำหนดการปฏิบัติงานที่พนักงานมีโอกาสหดยุคงาน เพื่อกิจกรรมของครอบครัวและสังคม

4.8 สร้างบรรยายศาสตร์ที่ดีในองค์การ

ลิตวินและสตริงเจอร์ (Litwin & Stringer, 1968) ได้อธิบายว่า ระบบองค์การนี้จะเน้นถึงปัจจัยที่ผู้บริหารเกี่ยวข้องอยู่ ได้แก่ เทคโนโลยี โครงสร้างขององค์การ โครงสร้างของสังคม ภาวะผู้นำ การบริหารงาน กระบวนการตัดสินใจและความต้องการของสมาชิกในองค์การ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้เกิดองค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมในการทำงานของสมาชิกในองค์การ ซึ่งสมาชิกในองค์การรับรู้และถือเป็นบรรยายศาสตร์องค์การ โดยการรับรู้ของแต่ละบุคคล แตกต่างกัน

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับบรรยายศาสตร์องค์การอาจกล่าวได้ว่า บรรยายศาสตร์ในองค์การของโรงพยาบาล ประกอบด้วย บุคลากรมีเอกสารศิทธิ์และอิสระในการปฏิบัติงานของตน โครงสร้างองค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน การให้รางวัล ข้อกำหนด

ระบุนัยที่คำนึงถึงสิทธิมนุษยชน ความต้องการส่วนบุคคลเพื่อคงไว้ซึ่งบรรยายกาศที่ดีภายในองค์การ

1.3 ทฤษฎีบรรยายกาศองค์การ

แมคเคลลันด์-แอทกินสัน (McClelland-Atkinson, 1961 cited in Litwin & Stringer, 1968) ได้สร้างทฤษฎีบรรยายกาศองค์การ โดยพัฒนาจากรูปแบบการจูงใจ หรือเรียกว่า ทฤษฎีการแสวงหาเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ (McClelland's acquired-needs theory) หรือทฤษฎีความต้องการประสบผลสำเร็จที่เชื่อว่าความต้องการของมนุษย์มี 3 ประการซึ่งสอดคล้องกับ มูร์เฮด และกิฟฟิน (Moorhead & Giffin, 2001) กล่าวถึงรูปแบบการจูงใจโดยเน้นความต้องการทั้ง 3 ประการนั้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความต้องการเพื่อความสำเร็จ (Need for achievement) เป็นความต้องการนี้ พลิกงานและบรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์

2. ความต้องการมิตรความสัมพันธ์ (Need for affiliation) เป็นความต้องการนี้ สัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ต้องการความเข้าใจกับสมาชิกด้วยกัน

3. ความต้องการอำนาจ (Need for power) เป็นความต้องการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น พยายามให้วิสัยทัศน์อิทธิพลให้เกิดการยอมรับนับถือจากผู้อื่นต้องการเป็นผู้นำ

จากแนวคิดทฤษฎีนี้ ลิตวินและสตริงเจอร์ (Litwin & Stringer, 1968) ได้นำมาพัฒนาทฤษฎีบรรยายกาศองค์การ โดยอธิบายว่าระบบองค์การนั้นจะเน้นถึงปัจจัยที่ผู้บริหารเกี่ยวข้องอยู่ ได้แก่ เทคโนโลยี โครงสร้างขององค์การ โครงสร้างของสังคม ภาวะผู้นำ การบริหารงาน กระบวนการตัดสินใจและความต้องการของสมาชิกในองค์การ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้เกิดองค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมในการทำงานของสมาชิกในองค์การ ซึ่งสมาชิกในองค์กรรับรู้และถือเป็นบรรยายกาศองค์การ โดยการรับรู้ของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน องค์ประกอบบรรยายกาศองค์การที่ลิตวินและสตริงเจอร์ (Litwin & Stringer, 1968) กล่าวถึงนี้ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างองค์การ (Structure) องค์ประกอบของบรรยายกาศองค์การด้านนี้ เป็นการรับรู้ของบุคคลหรือสมาชิกในองค์การ เกี่ยวกับ การปักครอง กฏระเบียบ ข้อบังคับ การบริหารงาน การควบคุมงาน การนิเทศ เป็นการรับรู้ถึงข้อจำกัดของแต่ละสถานการณ์ในงานปริมาณและรายละเอียดเกี่ยวกับ ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งอาจจะทำให้งานลดหรือเพิ่มความท้าทายหรือความสำเร็จได้ ความคาดหวังและลักษณะของโครงสร้าง จะทำให้แรงจูงใจด้านความต้องการเพื่อความสำเร็จของบุคคลเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ การจูงใจในด้านความต้องการมีอำนาจของบุคคล จะเกิดความสำคัญในสถานการณ์ที่มีการดำเนินขั้นตอน โครงสร้างหรือสถานการณ์ที่มีการแบ่งขั้นเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับในตำแหน่งหรือสถานภาพของบุคคล โดยทั่วไปแล้วโครงสร้างจะมีลักษณะ

เป็นทางการ มีสายการบังคับบัญชาหรือมีกฎระเบียบแสดงให้ชัดเจน การสร้างบรรยายการองค์การ นั้นควรให้ ทุกกลุ่ม ทุกระดับขององค์การ ได้มีส่วนร่วมในงาน ดังนั้น โครงสร้างทั้งที่เป็นทางการ และ ไม่เป็นทางการ จึงมีผลต่อสัมพันธภาพระหว่างบุคคลและพฤติกรรมในงานของสมาชิก และ ก่อให้เกิดการรับรู้ต่อบรรยายการองค์การที่แตกต่างกันด้วย

2. ด้านความรับผิดชอบในงานของบุคคล (Individual responsibility) เป็นการรับรู้ ของบุคคลเกี่ยวกับการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบ ความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน และมีการ ตัดสินใจ บุคคลที่มีความรับผิดชอบในงานจะมีความรู้สึกว่าบรรยายการองค์การเป็นไปด้วยดี มีความ เข้าใจในงาน การมีส่วนร่วมในงาน มีการรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับงานและปริมาณงาน มีความพึง พอดีในงานและปฏิบัติเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในงาน

3. ด้านการให้รางวัล และการลงโทษ (Reward and punishment) เป็นการรับรู้ของ บุคคลเกี่ยวกับการ ได้รับรางวัลเนื่องจากการปฏิบัติงานดี การ ได้รับความยุติธรรมจากนัยนายกการ พิจารณาความดีความชอบในสถานการณ์ของการทำงาน ในองค์การ การจัดบรรยายการให้รางวัล จะดีกว่าการลงโทษ เพราะเป็นสิ่งที่คนชื่นชอบมากกว่า ภาระของการให้รางวัลเป็นรูปแบบที่ชัดเจน เนพาะเฉพาะ คำนึงถึงการปฏิบัติงานเป็นหลัก และการประเมินที่ยุติธรรมจะทำให้เกิดการกระตุ้น แรงจูงใจด้านความสำเร็จขึ้น เพราะรางวัลที่ได้รับถือเป็นความสำเร็จของแต่ละบุคคล ทำให้ลด ความกลัวที่จะล้มเหลว การที่บุคคลได้รับการยอมรับและเห็นด้วยจะเป็นบรรยายการที่ดีกว่า บรรยายการไม่ยอมรับหรือการลงโทษ

4. ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน (Risk and risk taking) เป็นการ รับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับความเสี่ยง หรือความปลดปล่อยในการปฏิบัติงาน หรืองานที่ทำเป็นงานมี ความเสี่ยง ความท้าทาย องค์ประกอบของบรรยายการองค์การด้านนี้ เป็นการวัดความรู้สึกการเสี่ยง และการเปลี่ยนแปลงในงานและ ในองค์การ สร้างความท้าทายให้บุคลากรมีความรู้สึกที่ต้องการ ความก้าวหน้ามีความกล้าหาญอย่างมากจะทดลองกับงานใหม่ๆ ที่อยากรู้ องค์การที่มีความเสี่ยง ระดับกลาง กระตุ้นบุคคลที่ต้องการความสำเร็จในงาน องค์การที่ไม่มีความเสี่ยงในงาน หรือมีงาน ที่ท้าทายจะทำให้ขาดแรงจูงใจในด้านความสำเร็จของงาน ที่จะส่งผลต่อการสร้างบรรยายการ องค์การ ในด้านนี้ลดลงด้วย

5. ด้านความอบอุ่น (Warmth) เป็นการรับรู้ของบุคคลในองค์การเกี่ยวกับ การเป็น ผู้ร่วมงานที่ดี มีความเป็นมิตร การชื่นชมชื่งกันและกัน การเป็นกลุ่มสังคมที่ไม่เป็นทางการ การ ช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริมชื่งกันและกัน องค์ประกอบด้านนี้มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาการ ของมนุษย์เป็นอย่างมาก ความอบอุ่นเป็นปัจจัยสำคัญของความพึงพอใจในงาน ผู้บังคับบัญชาควร

แสดงความเป็นมิตร ความไว้วางใจซึ่งกันและกันการเคารพให้ความอบอุ่นต่อผู้ได้บังคับบัญชา และควรสร้างบรรยายการองค์การที่มีความอบอุ่น

6. ด้านการสนับสนุน (Support) เป็นการรับรู้ของบุคลากรหรือสมาชิกเกี่ยวกับการสนับสนุน คำชี้แจง ช่วยเหลือจากผู้บริหารหรือสมาชิกในองค์การ การสนับสนุนเก็งกูลกัน จะช่วยกระตุ้นส่งเสริมให้สมาชิกมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความเข้มแข็ง อดทน แม้กับงานที่หนัก重 รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีในการร่วมนือ มีความไว้วางใจซึ่งกันและกันและเกิดความเชื่อมั่นผูกพันต่องค์การ

7. ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง (Performance standard and expectation) เป็นความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมาย และมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและเข้าใจตรงกัน องค์ประกอบด้านนี้จะวัดความรู้สึกความสำคัญของผลการปฏิบัติงาน และความชัดเจนของความคาดหวังที่เกี่ยวกับผลของการปฏิบัติงานและองค์ประกอบของบรรยายการอื่นๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการกระตุ้นให้เกิดความต้องการเพื่อความสำเร็จ ถึงที่กระตุ้นพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับความสำเร็จนี้อาจจะเรียกว่า มาตรฐานการปฏิบัติงาน องค์การได้สร้างมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหมายไว้สูงหรือต่ำเกินไป จะส่งผลกระทบต่อการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคคลและก่อให้เกิดการรับรู้ถึงบรรยายการองค์การที่แตกต่างกันได้

8. ด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง (Conflict and tolerance for conflict) เป็นความรู้สึกของบุคคลในองค์การเกี่ยวกับการเผชิญหน้าในการแก้ไขปัญหา ความคิดเห็นที่แตกต่างกันรวมทั้งอุบัติการณ์ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานนั้น องค์ประกอบด้านนี้เป็นการวัดการรับรู้เกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลที่มีความแตกต่างกันและหน่วยงานที่มีการแข่งขันกันภายใน ซึ่งจะก่อให้เกิดบรรยายการที่ดีเช่นเดียวกับมีการเผชิญหน้าของบุคลากรเสนอ ซึ่งจำเป็นจะ ต้องอดทนพร้อมที่จะร่วมนือกันแก้ไขปัญหา

9. ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความงรักภักดีของกลุ่ม (Organizational identity and group loyalty) องค์ประกอบด้านนี้นิยมเรียกว่าความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับความรู้สึกในการเป็นเจ้าขององค์การ ค่านิยมของสมาชิกในองค์การและในทีมงานในองค์การที่เป็นทางการ ไม่เพียงเป็นที่ทำงานของบุคคลเท่านั้น แต่ยังมีการทำงานร่วมกับผู้อื่น คุณลักษณะของแต่ละบุคคล และเป้าหมายของกลุ่มจะมีความสำคัญ การปฏิบัติงานปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความพึงพอใจในงาน และการยึดติดของกลุ่ม ซึ่งพบว่าการเน้นที่ความงรักภักดีต่อกลุ่มและเป้าหมายของกลุ่ม การเพิ่มเอกสารลักษณะของกลุ่มจะนำไปสู่การปฏิบัติงานที่ดีขึ้น ลดการดำเนินถึงผลประโยชน์ส่วนตน ทำให้เกิดความไว้วางใจ และมีความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นจะ

นำมานี้ของการเพิ่มผลผลิตขององค์การด้วย เนื่องจาก การเกิดความรู้สึกของการมีส่วนร่วมในงานขององค์การ

ลิตวินและสตอริงเจอร์ (Litwin & Stringer, 1968 อ้างใน เทนนารา สิทธิเทเรียญชัย, 2541) ได้ศึกษาบรรยายองค์การครั้งแรกโดยแยกองค์ประกอบออกเป็น 8 ด้านไปสร้างแบบสอบถาม แต่พบว่าด้านความอบอุ่นและการสนับสนุนมีความหล่อหลอมล้ำกันอยู่ ทำให้การวัดไม่ชัดเจน จึงได้แยกออกเป็น 2 ด้าน โดยด้านความอบอุ่นจะเน้นความเป็นมิตรสัมพันธ์ด้านการสนับสนุนจะเน้นความสัมพันธ์ของงาน

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบรรยายองค์การที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยเลือกใช้ทฤษฎีบรรยายองค์การตามแนวคิดของลิตวินและสตอริงเจอร์ (Litwin & Stringer, 1968) ซึ่งแบ่งบรรยายองค์การออกเป็น 9 ด้าน ใน การประเมินบรรยายองค์การในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจาก

1. มีการแยกองค์ประกอบขององค์การละเอียดกว่าทฤษฎีอื่น ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นบรรยายองค์การได้ทั่วถึง
2. เหมาะสมกับการประเมินบรรยายองค์การในโรงพยาบาลเช่นทั้งหมด
3. งานวิจัยอื่น ๆ ที่ใช้ทฤษฎีนี้พบว่า สามารถใช้ทฤษฎีนี้อธิบายบรรยายองค์การได้ครอบคลุม

2. การรับรู้บรรยายองค์การ

2.1 ความหมายของการรับรู้

การรับรู้เป็นกระบวนการวัดระบบและให้ความหมายต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งสั่งผลต่อการตัดสินสิ่งต่าง ๆ และการแสดงออกต่อสิ่งนั้น ๆ โดยพบว่า การรับรู้ของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ จะได้รับผลกระทบจากทั้งปัจจัยภายในบุคคล ปัจจัยด้านสิ่งที่รับรู้และปัจจัยด้านสถานการณ์ (นิตยา เพ็ญศิรินภา, 2545) การรับรู้หมายถึงการที่บุคคลมองไปหรือเห็นอะไรแล้วจะเลือกสิ่งนั้นเข้ามาในจิตสำนึกและเข้าใจความหมายต่อสิ่งนั้นด้วยความรู้สึกนึกคิดของตนเอง บันทึกความจำด้วยการเลือกสิ่งเร้า การประมวลสิ่งเร้าและแปลผลต่อกลไนต์ความสั่งเร้าซึ่งต้องเทียบเคียงกับประสบการณ์เดิมในความจำ หลังจากนั้นจึงแสดงออกมาด้วยการกระทำการส่วนบุคคล และยังมีผู้ให้ความหมายของคำว่า “การรับรู้” ดังนี้

การรับรู้ (Perception) หมายถึง “ กระบวนการที่บุคคลแต่ละคนมีการเดือดการประมวลและการตีความเกี่ยวกับตัวกระตุนของมาให้ความหมายและได้ภาพของโลกที่มีเนื้อหา ” (Schiffman and Knuk, 1991 : 146)

ซัพพ. วิชาชាតุ (2525) กล่าวว่า การรับรู้ (Perception) หมายถึงกระบวนการตีความหรือแปลความหมายของมนุษย์ที่ได้จากความรู้สึกสัมผัส เมื่อสิ่งเร้ามากระทบประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ ประกอบด้วย ตา หู จมูก ลิ้น และกายสัมผัส โดยการจำแนก คัดเลือก วิเคราะห์ด้วยระบบการทำงานของสมอง เทียบเคียงกับประสบการณ์เดิมในความจำ ให้กลายเป็นสิ่งหนึ่ง ถึงได้ที่มีความหมาย สำหรับการแสดงพฤติกรรมและนำไปใช้ในการเรียนรู้ต่อไป

จำเนียร ช่วง ใจดี (2528) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การรับรู้ หมายถึงกระบวนการแปลความหมายกับสิ่งที่เราได้รับ โดยผ่านประสบการณ์สัมผัส และพาดพิงข้อมูลที่แปลน์ไปสู่การกระทำที่มีความหมาย ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีการรับรู้ต่อสิ่งเร้าในสถานการณ์เฉพาะบุคคล

อรุณ รักธรรม (2528) กล่าวว่า การรับรู้หมายถึงการที่บุคคลมองไปหรือเห็นอะไรแล้วจะเดือดสิ่งนั้นเข้ามาในจิตสำนึกและเข้าใจความหมายต่อสิ่งนั้นด้วยความรู้สึกนึกคิดของตนเอง การรับรู้ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นมูลฐานพฤติกรรมของบุคคล และเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการกำหนดแบบการประพฤติปฏิบัติในองค์การ

ศุชา จันทร์เอม (2536) กล่าวว่า การรับรู้เป็นการตีความหมายจากการรับสัมผัส (Sensation) ในการรับรู้นี้ เราไม่เพียงแต่มองเห็นหรือได้ยินเท่านั้นแต่เราต้องรับรู้ได้ว่าสิ่งที่เรารับรู้นั้นคืออะไร

2.2 ระดับขั้นของการรับรู้

Kraupl Taylor (1966) ได้กำหนดระดับขั้นต่างๆ ที่ขับขันตามลำดับของการรับรู้ไว้ดังนี้

2.2.1 Field of sensations คือ ในการเกิดการรับรู้ขึ้นแต่ละครั้งจะมีการรับข้อมูลเข้ามามากกว่า 1 อย่าง เช่น ในขณะฟังการบรรยาย เราชে็นทั้งผู้บรรยาย ได้ยินเสียงของผู้บรรยาย และเห็นใบหน้าของผู้บรรยายในคราวเดียวกัน

2.2.2 Sensory percept คือ ขั้นตอนที่มีการรับรู้ข้อมูล เพียงรูปร่างลักษณะเท่านั้น โดยยังไม่มีการเทียบเคียงกับสิ่งที่เคยได้ (recognition) เป็นขั้นตอนที่ยังไม่ทราบความหมาย เช่น เห็นวัตถุสิ่งหนึ่ง แล้วทราบแต่เพียงว่าเป็นผ้าที่มีรูปร่างเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยที่ยังไม่รู้ว่าแท้จริงแล้วสิ่งนั้นคือของชาติ

2.2.3 Meaningful percept คือ ขั้นตอนที่มีการรับรู้ความหมายของสิ่งเร้า ซึ่งขั้นตอนนี้ต้องอาศัยการเทียบเคียงกับสิ่งที่เคยได้ (recognition) ที่อยู่ในความจำ (Memory) เช่นเมื่อ

เห็นผ้าที่เป็นสีเหลืองผืนผ้า ที่เป็นแบบสี 5 ແຕบ โดยมีແตนน้ำเงินให้ย่ออยู่ตรงกลาง ถูกประกับด้วย ແตนขาวแดงตามลำดับ ในลักษณะที่เป็นริ้วแนววนอน กีสามารถรับรู้ได้ว่า คือธงชาติไทย

การรับรู้ เป็นประสบการณ์การรับรู้ที่เกิดขึ้นจริง ในขณะที่จินตนาการ (Imagery) นั้นถูกสร้างขึ้นโดยอยู่ในความควบคุมของจิตใจ เป็นจินตภาพที่ไม่ได้มีการรับรู้เกิดขึ้นจริง โดยปกติแล้วในคนทั่วๆ ไปจะไม่มีความยากลำบากในการแยกสองสิ่งออกจากกัน เช่น ในขณะที่เราจินตนาการถึงอาหารมื้อรอบเช้านี้แม้ว่าอาจกระตุ้นให้เราน้ำลายสอได้ เช่นเดียวกับการได้เห็นอาหารจริง แต่เราจะยังรู้ได้ว่าไม่มีอาหารจริงอยู่ต่อหน้าเรา

2.3 ความสำคัญของการรับรู้

อริยา คุหา (2543) ศึกษาความสำคัญของการรับรู้ไว้มีดังนี้

1. การรับรู้เป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้
2. การรับรู้ทำให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกอันมีผลต่อจิตใจทั้งชั่วคราวและถาวร
3. การรับรู้ทำให้บุคคลมองเห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อมก่อให้เกิดแนวทางพัฒนาปรับเปลี่ยน เลือกสรร และแยกแยะสิ่งเร้ารอบ ๆ ตัว

ลักษณะสำคัญของการรับรู้ 6 ประการคือ

1. ต้องมีพื้นฐานข้อมูลหรือความรู้ในเรื่องนั้นมาก่อน (Knowledge Based) หรือ ถ้าไม่มีความรู้อย่างน้อยต้องมีประสบการณ์เดิมในเรื่องนั้นอยู่บ้าง
2. จะต้องประกอบด้วยข้อวินิจฉัย (Inferential) ในขั้นตอนของกระบวนการรับรู้ ทั้งนี้ เพราะในการรับรู้ ต้องอาศัยวิธีการวินิจฉัย โดยการตั้งสมมติฐานหรือประดิษฐ์ประคับประคายเรื่องค่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้การรับรู้ในสิ่งนั้นเกิดความสมบูรณ์มากที่สุด
3. จะต้องมีความสามารถในการแยกแยะ (Categorical) ลักษณะหรือ คุณสมบัติที่สำคัญของข้อมูลนั้น ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งต้องอาศัยความจำจากประสบการณ์เดิมมาใช้
4. ลักษณะของการรับรู้จะต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยง (Relational) ของข้อมูล ค่างๆ หลากหลายประเภท
5. กระบวนการของการรับรู้จะต้องอาศัยการดัดแปลง (Adaptive) ข้อมูลจากประสบการณ์เดิมมาใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละเรื่องที่กำลังรับรู้อยู่ในขณะนั้น
6. กระบวนการรับรู้นักเป็นไปโดยอัตโนมัติ เป็นการทำงานของสมองในการรับรู้ข้อมูลค่าง ๆ

2.4 กระบวนการรับรู้

กระบวนการรับรู้ เป็นกระบวนการซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนค่างซึ่งผลของการรับรู้ก่อให้เกิดการแสดงผลติดตามของบุคคล เช่นเมอร์เซอร์น์ ชันท์ และอสบอร์น (Schermerhorn,

Hunt and Osborn, 1982) ได้กล่าวถึงกระบวนการรับรู้ว่าเป็นกระบวนการทาง จิตวิทยาเบื้องต้น ในการตีความสิ่งเร้าต่างๆที่ได้สัมผัส เพื่อสร้างประสบการณ์ที่มีความสำคัญสำหรับผู้รับรู้ การรับรู้ เป็นสิ่งที่ทำให้ปัจจุบันมีความแตกต่างกัน ไม่มีบุคคลใดที่จะมีการรับรู้เหมือนกับบุคคลอื่นเลย ที่เดียว เพราะเมื่อบุคคลได้รับสิ่งเร้าหรือสิ่งที่รับรู้จะประมวลสิ่งรับรู้นั้นเป็นประสบการณ์ที่มี ความหมายเฉพาะตัวเอง

ดังนั้น การที่บุคคลมีพฤติกรรมหรือการกระทำที่แตกต่างกัน ก็เนื่องมาจากการ บุคคลมีการรับรู้ในสถานการณ์เฉพาะตัวหรือสภาพแวดล้อมส่วนตัว จึงทำให้การรับรู้ของบุคคลไม่ เหมือนกัน ส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างกันออกไป

2.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

อริยา ฤทธา (2543) ศึกษาปัจจัยหรือตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ มีดังนี้

2.5.1 ตัวแปรจากสิ่งเร้าได้แก่

1) ความคงที่ของการรับรู้ (Perceptual Constancy) แม้สิ่งเร้าบางอย่างจะมี รูปร่าง ขนาด สีที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากตำแหน่งที่ตั้งเปลี่ยนที่ไป แต่นุชนี้ก็ยังสามารถรับรู้ได้ อย่างถูกต้องทั้งนี้เนื่องจากประสบการณ์เดินหนึ้นเอง

2) ภาพลวงตา (Perceptual Illusion) บางครั้งการรับรู้ทางประสาทตา อาจจะคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง ทั้งนี้เนื่องจากตำแหน่ง ที่ตั้ง ทิศทางของสิ่งเร้า ทำให้มุขย์ เกิดการรับรู้ที่ผิดไปจากความเป็นจริง

2.5.2 ตัวแปรจากมนุษย์มีดังนี้

1) ความผิดปกติ การรับรู้อาจเปลี่ยนไป เนื่องจากสภาพของบุคคลนั้น มี ความผิดปกติบางประการ

2) ความใส่ใจ (Attention) ความใส่ใจของมนุษย์ในเรื่องต่างๆจะมีระดับที่ แตกต่างกัน ซึ่งถือเป็นความแตกต่างทางธรรมชาติ

3) สมาร์ต คือ ความใส่ใจกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเวลาติดต่อกัน โดยไม่เปลี่ยน ความสนใจไปสู่สิ่งอื่น ผลที่ได้จากสมาร์ตจะทำให้การรับรู้ดีขึ้น และยังเป็นผลดีมากต่อสุขภาพกาย และสุขภาพจิตของมนุษย์

2.5.3 ตัวแปรจากสภาพสังคมและวัฒนธรรม

อิทธิพลทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้มุขย์ มีการรับรู้ที่แตกต่างกัน เช่น คนในสังคมเมืองจะมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ดีกว่าคนในสังคม ชนบท คนในป่าจะแยกแยะประเภทของสัตว์ได้ดีกว่าคนในเมือง เป็นต้น

อรุณ รักษารัตน์ (2528) กล่าวถึง เมื่อบุคคลมีการรับรู้หรือมีความรู้ในสิ่งใด แล้วจะรับรู้ในสิ่งนั้นร่วมกับประสบการณ์เดิมแล้วจะเกิดพฤติกรรมในเรื่องนั้นตามการรับรู้ของตน เพทพนน เมืองแม่น และสถาบัน สุวรรณ (2529) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีผลต่อการรับรู้ของบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์ สถานการณ์ ความต้องการและหน้าที่ความรับผิดชอบ ของบุคคล การรับรู้ที่แตกต่างกันจะมีผลทำให้พฤติกรรมของบุคคลแตกต่างกันออกໄไป

สุชา จันทน์เอม (2536) กล่าวว่า การรับรู้ของบุคคลจะรับรู้ได้มากน้อยเพียงใด นักจากจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม ความต้องการและความสนใจแล้ว ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและลักษณะของสิ่งเร้า ถ้าคนเราอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีและสิ่งเร้ามีคุณสมบัติ ตลอดจนมีความหมายต่อตัวเราด้วยแล้ว ย่อมทำให้การรับรู้ดีขึ้น

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้อิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล ซึ่งก่อให้เกิดการตอบสนองเป็นการกระทำและพฤติกรรมตามมา การรับรู้มีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมของบุคคล เพราะถ้าบุคคลรับรู้ถูกต้อง การแสดงพฤติกรรมก็จะออกไปรูปหนึ่ง แต่ถ้าหากบุคคลรับรู้อย่างไม่ถูกต้อง จะทำให้การแสดงพฤติกรรมออกมาในอิกรูปแบบหนึ่ง นั่นคือ การรับรู้นี้ส่วนทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแตกต่างกัน

ในการวิจัยครั้งนี้ การรับรู้เกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การในโรงพยาบาล เช่นทรัพย์ไมเวียล หมายถึง การรับรู้เบื้องต้น จากจิตสำนึก ประสบการณ์ เพื่อใช้ในการตีความสิ่งเร้าต่างๆที่ได้อ่าน ได้สัมผัส ทำให้ผู้รับรู้ได้ประสบการณ์เพิ่มขึ้นหรือมีความคิดเปลี่ยนไป แต่ทั้งนี้ การรับรู้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัจจัยบุคคล ประสบการณ์ในอดีต ความนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง การศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจสังคม รวมถึงความสนใจเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพของแต่ละบุคคล

2.6 การประเมินบรรยายกาศองค์การ

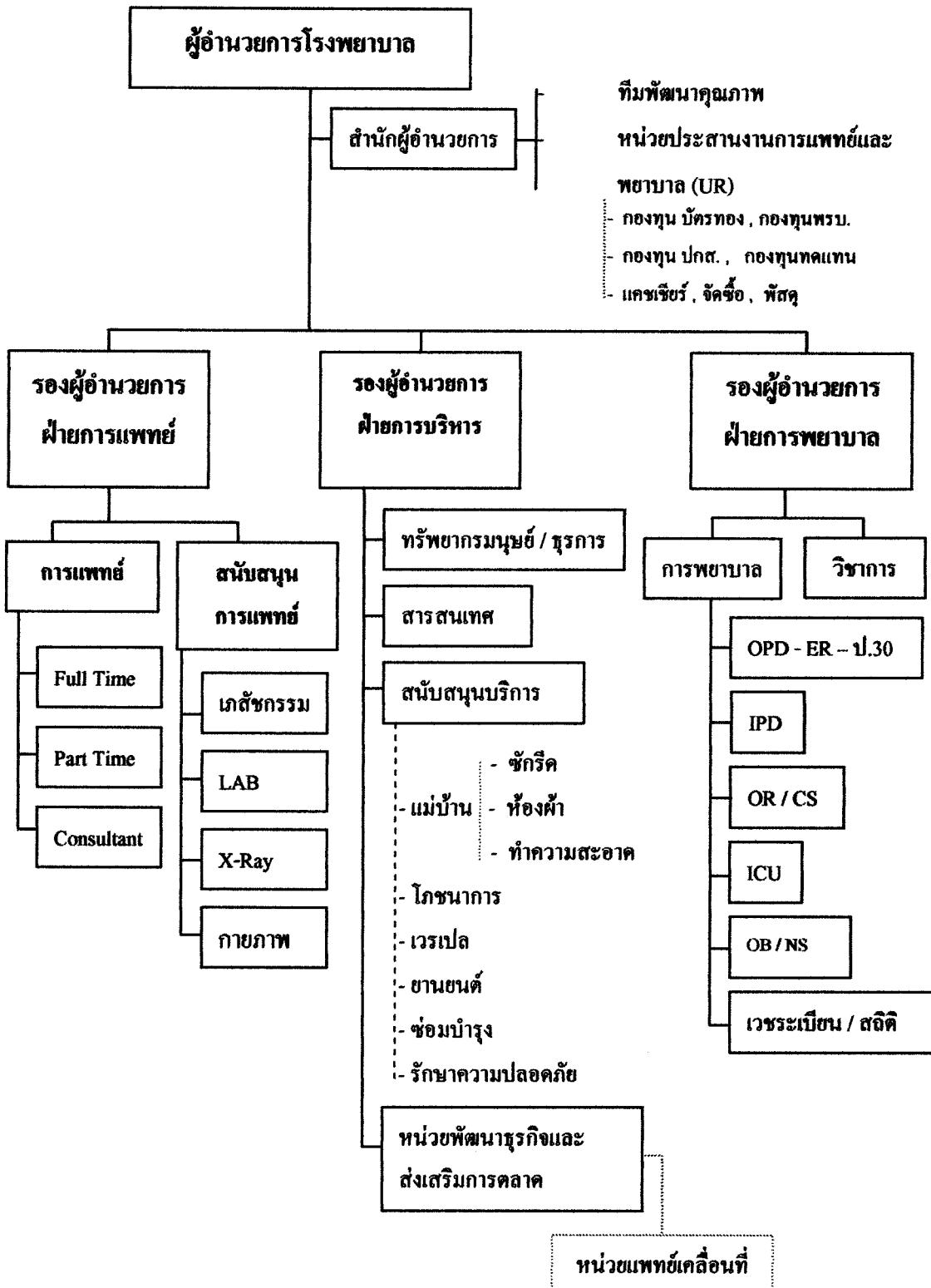
การประเมินบรรยายกาศองค์การเป็นสิ่งที่ผู้บริหารควรจะจัดทำอยู่เสมอเพื่อปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น การประเมินบรรยายกาศองค์การอาจจะทำได้หลายวิธี ถ้าหากผู้บริหารต้องการ ก่อนอื่นจะต้องกำหนดคุณลักษณะที่สำคัญขององค์การ ที่จะต้องการประเมินและวิเคราะห์ สำรวจความคิดเห็นของบุคคลที่ต้องการให้ได้ แล้วจึงนำข้อมูลนั้นมาศึกษา สำรวจความคิดเห็นของบุคคล ประเมินค่าตามเกณฑ์ที่ต้องการ หรือใช้วิธีการและเครื่องมือทั้งสามพัฒนา ให้ได้ แต่ส่วนใหญ่จะนิยมใช้แบบสอบถาม องค์ประกอบที่ประเมินนั้นมีผู้กำหนดแตกต่างกันออกไป (รงษัย วิโรจนากา, 2544)

สรุปแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยเลือกทฤษฎีบรรยายกาศองค์การตามแนวคิดของลิตวินและสตริงเจอร์ (Litwin & Stringer, 1968) ซึ่งแบ่งบรรยายกาศองค์การออกเป็น 9 ค้าน เนื่องจาก

1. มีการแยกองค์ประกอบของค์การละเอี่ยดกว่าทฤษฎีอื่น ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นบรรยายศาสตร์องค์การได้ทั่วถึง
2. เหนาะส่วนกับการประเมินบรรยายศาสตร์องค์การในโรงพยาบาลเชิงทรัล เมโนเรียล
3. งานวิจัยอื่น ๆ ที่ใช้ทฤษฎีนี้พบว่า สามารถใช้ทฤษฎีนี้อธิบายบรรยายศาสตร์องค์การได้ครอบคลุน

3. โครงสร้างและการบริหารงานของโรงพยาบาลเชิงทรัล เมโนเรียล

โรงพยาบาลเชิงทรัล เมโนเรียลเป็นโรงพยาบาลเอกชน มีรูปแบบในการบริหารเป็นแบบแสวงหาผลกำไร บริหารงานในรูปของบริษัท แบ่งออกเป็น 2 สาขา โดยแบ่ง โครงสร้างการบริหารโรงพยาบาลออกเป็น 3 ฝ่ายคือ ฝ่ายการแพทย์ ฝ่ายการบริหาร และฝ่ายการพยาบาล ซึ่งสามารถแสดง โครงสร้างการบริหารได้ดังแผนภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ผังโครงสร้างองค์การของโรงพยาบาลเชื่อมทั่วโลก เมโนเมเนียล (Organization Chart)

ที่มา: คู่มือคุณภาพโรงพยาบาลเชื่อมทั่วโลกเชียงใหม่ เมโนเมเนียล (QM-002)

3.1 ระบบบริหารคุณภาพของโรงพยาบาลเชื่นทรัล เมโนเรยล

วิสัยทัศน์

เป็นเดิศค้านบริการ ตามมาตรฐานวิชาชีพ

รับผิดชอบต่อสังคม ยึดถือความพึงพอใจของผู้รับบริการ

พันธกิจ

1. จัดตั้งและดำเนินไว้ซึ่งคุณภาพมาตรฐานและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยยึด

ผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง

2. จัดฝึกอบรมพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรให้เกื้อหนุนอย่างต่อเนื่อง

3. จัดให้มีกลไกการตรวจสอบคุณภาพภายใน เพื่อปรับปรุงคุณภาพการให้บริการ
เพื่อหมายคุณภาพขององค์กร

โรงพยาบาลเชื่นทรัล เมโนเรยล มีเป้าหมายที่จะบริการค้านการรักษาพยาบาลให้มี
คุณภาพ ซึ่งได้นำระบบคุณภาพ ISO. 9001 : 2000 มาดำเนินการให้เป็นแนวทางในการพัฒนา
คุณภาพโรงพยาบาล เพื่อเป็นมาตรฐานในการสร้างความเชื่อมั่น ความมั่นใจ ความพึงพอใจของ
ผู้รับบริการ และมีเป้าหมายที่จะพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง โดยกำลังดำเนินการสู่การรับรอง
คุณภาพตามมาตรฐาน HA (Hospital Accreditation) ซึ่งตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะขอรับรองภายในปี
2549

โรงพยาบาลบริหารระบบคุณภาพตามโครงสร้างองค์การ การบริหารของ
โรงพยาบาล โดยแบ่งฝ่าย/แผนก จัดสายบังคับบัญชาและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหารไว้ใน
คู่มือคุณภาพ ส่วนสายบังคับบัญชาของบุคลากรที่ระดับต่ำกว่า ได้กำหนดไว้ในเอกสาร คำบรรยาย
ลักษณะงาน (Job Description) เก็บไว้ที่ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์

โรงพยาบาลกำหนดให้มีระบบบริหารงานคุณภาพไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมี
การประกาศใช้ในองค์การ มีการรักษาและปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่อง โดยปฏิบัติตั้งนี้

3.1.1 กำหนดกระบวนการที่จำเป็นสำหรับระบบบริหารคุณภาพ

3.1.2 กำหนดลำดับก่อนหลังของกระบวนการและผลที่เกิดขึ้นต่อกันและกัน

3.1.3 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ดำเนินการมีประสิทธิภาพ

3.1.4 นั่นใจว่ามีข้อมูลที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนและติดตามการดำเนินงาน

3.1.5 วัดผล ติดตาม และวิเคราะห์กระบวนการและการดำเนินการให้ได้ผลตาม
แผนที่วางไว้ตลอดจนปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

3.2 การบริหารฝ่าย / แผนก / ตำแหน่งและกลุ่มนบุคลากร

จากสถิติจำนวนบุคลากรของโรงพยาบาลเชื่อมทั่ว ณ ไมเรียล ในปี 2549 แบ่งบุคลากรออกเป็น 3 ฝ่าย รวมทั้งหมด 165 คน ประกอบไปด้วย

3.2.1 บุคลากรฝ่ายการแพทย์ ประกอบไปด้วยแพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร นักเทคนิคการแพทย์ นักรังสีเทคนิค นักกายภาพบำบัดและพนักงานปฏิบัติการ โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 30 คน

3.2.2 บุคลากรฝ่ายการบริหาร ประกอบไปด้วยทรัพยากรมนุษย์ ธุรการ สารสนเทศ บัญชี / การเงิน ส่งเสริมการตลาดและสนับสนุนบริการ โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 52 คน

3.2.3 บุคลากรฝ่ายการพยาบาล ประกอบไปด้วยพยาบาล พยาบาลเทคนิค ผู้ช่วยเหลือคนไข้ วิชาการ / สำนักงานและเจ้าหน้าที่เวชระเบียน โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 83 คน (ตารางที่ 2.1)

ตารางที่ 2.1 สถิติจำนวนบุคลากรของโรงพยาบาลเชื่อมทั่ว ณ ไมเรียล ในปี 2549

ประเภท	ขนาดองค์การใหญ่(สาขาที่1) ขนาดองค์การเล็ก(สาขาที่ 2)				รวม
	FULL TIME	PART TIME	FULL TIME	PART TIME	
	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	
1. ฝ่ายการแพทย์					
- แพทย์	3	2	1	1	7
- ทันตแพทย์	1	-	-	-	1
- เภสัชกร	1	3	-	1	5
- นักเทคนิคการแพทย์	3	3	1	-	7
- นักรังสีเทคนิค	1	-	-	-	1
- นักกายภาพบำบัด	2	-	-	-	2
- พนักงานปฏิบัติการ	7	-	-	-	7
2. ฝ่ายการบริหาร					
- ทรัพยากรมนุษย์	3	-	1	-	4
- ธุรการ	2	-	1	-	3
- สารสนเทศ	1	-	-	-	1
- บัญชี / การเงิน	13	-	2	-	15

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ประเภท	ขนาดองค์การใหญ่(สาขาที่1) ขนาดองค์การเล็ก(สาขาที่ 2)				รวม
	FULL TIME	PART TIME	FULL TIME	PART TIME	
	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	
- ส่งเสริมการตลาด	3	-	1	-	4
- ตนับสนับสนุนบริการ	19	-	6	-	25
3. ฝ่ายการพยาบาล					0
- พยาบาล	17	12	6	3	38
- พยาบาลเทคนิค	-	1	-	1	2
- ผู้ช่วยเหลือคนไข้	23	-	8	-	31
- วิชาการ / สำนักงาน	2	-	-	-	2
- เจ้าหน้าที่เวชระเบียน	8	-	2	-	10
รวมจำนวนบุคลากร	109	21	29	6	165

ที่มา : รายงานข้อมูลสถานพยาบาลและข้อมูลการจัดบริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน,
โรงพยาบาลเชื่อมั่นทรัลเชียงใหม่ เม.โนเรย์ล (31 มีนาคม 2549)

โดยบุคลากรทั้งหมดมีการเข้า-ออกงานอยู่เป็นประจำทุกเดือน ซึ่งจากสถิติการ
เข้า-ออกของบุคลากร โรงพยาบาลเชื่อมั่นทรัล เม.โนเรย์ล ในปี 2548 ตั้งแต่เดือนมกราคม 2548 –
ธันวาคม 2548 โดยมีอัตราการเข้า-ออกของบุคลากรทั้งปีรวม 212 คน แบ่งเป็นบุคลากรใหม่ที่เข้า
มาจำนวน 104 คน และบุคลากรทั้งใหม่และเก่าที่ออกไป เป็นจำนวน 108 คน แสดงรายละเอียดดัง
ตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 สถิติการเข้า-ออกของบุคลากรของโรงพยาบาลเชื้อทัล เมืองเรียง ตั้งแต่เดือน
มกราคม ถึง ธันวาคม 2548

ลำดับที่	ชื่อแผนก	อัตรากำลังพล	เข้า	ออก	รวม
1	แผนก - พยาบาล	12	3	8	11
2	แผนก - พยาบาลเทคนิค PN	6	0	2	2
3	แผนก - เภสัชกรรม / ห้องยา	6	7	7	14
4	แผนก - พยาบาลผู้ช่วย / NA.	8	14	15	29
5	แผนก - เทคนิคการแพทย์ (Lab)	3	6	4	10
6	แผนก - กายภาพบำบัด	2	2	2	4
7	แผนก - เวรเปล	4	16	15	31
8	แผนก - รังสีเทคนิค (X-Ray)	3	3	2	5
9	แผนก - ธุรการ	1	0	1	1
10	แผนก - ส่งเสริมการตลาด	6	2	5	7
11	แผนก - เวชระเบียน	4	5	8	13
12	แผนก - ทรัพยากรมนุษย์	2	4	2	6
13	แผนก - สารสนเทศ	1	1	1	2
14	แผนก - อาจารย์ประจำโรงพยาบาลเชื้อทัล	1	0	0	0
15	แผนก - ยานยนต์	3	4	3	7
16	แผนก - โภชนาการ	3	5	3	8
17	แผนก - แม่บ้าน	3	4	8	12
18	แผนก - ช่างซ่อมบำรุง	5	5	4	9
19	แผนก - บัญชี / การเงิน	12	4	7	11
20	แผนก - คุ้ชีพ	4	18	11	29
21	แผนก - บริหาร	4	1	0	1
รวมทั้งสิ้น		93	104	108	212

3.3 การบริหารงาน

3.3.1 ความรับผิดชอบของฝ่ายบริหาร

ผู้บริหารของโรงพยาบาลจะแสดงความมุ่งมั่น แสดงหลักฐานของคำมั่น
สัญญาในการจัดทำและปรับปรุงระบบบริหารอย่างต่อเนื่อง โดย

- 1) สืบทอดภารกิจของบุคลากรทุกคนในองค์การ ทราบถึงความสำคัญของการทำงาน
ให้สอดคล้องต่อการสนองตอบต่อความต้องการของลูกค้า กฎหมาย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดย
การติดประกาศ การให้การฝึกอบรม การประชุมต่างๆ
- 2) กำหนดนโยบายคุณภาพ
- 3) กำหนดวัตถุประสงค์ด้านคุณภาพ
- 4) มีการประเมินทบทวนระบบคุณภาพ
- 5) จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในการให้บริการ

3.3.2 นโยบายคุณภาพ

คณะกรรมการระบบคุณภาพ ISO 9001:2000 ของโรงพยาบาล กำหนด
นโยบายและวัตถุประสงค์คุณภาพ ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของโรงพยาบาล นโยบายและ
วัตถุประสงค์คุณภาพ ได้รับการทบทวนจากผู้อำนวยการ และเป็นผู้อนุมัติ และจะถูกจัดทำเป็น
เอกสารแยกจ่ายไปยังฝ่าย / แผนก ต่างๆ ที่อยู่ในระบบคุณภาพของโรงพยาบาล

3.3.3 การวางแผนระบบบริหารคุณภาพ

แผนคุณภาพของโรงพยาบาล ได้กำหนดไว้ทุกขั้นตอนของกระบวนการ
โดยแผนคุณภาพถูกกำหนดไว้ในระเบียบการปฏิบัติที่โรงพยาบาลจัดทำขึ้น ซึ่งจะครอบคลุมทุก
กิจกรรม/กระบวนการ แผนคุณภาพที่กำหนดต้องควบคุมทุกขั้นตอนกระบวนการ ควบคุมคุณสมบัติ
ของพนักงาน ผู้รับผิดชอบอุปกรณ์และเครื่องมือ เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้บริการ
รวมทั้งเป็นไปตามนโยบายของโรงพยาบาล

3.3.4 การบริหารทรัพยากร

ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายการแพทย์ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร
รองผู้อำนวยการฝ่ายการพยาบาล หัวหน้าฝ่ายต่างๆ รับผิดชอบในการวางแผน สรรหา และจัดสรร
ทางด้านทรัพยากรด้านบุคลากร การบริหารวัสดุ เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ เวชภัณฑ์ สถานที่ และสิ่ง
สนับสนุนต่างๆ ให้มีอย่างเพียงพอในการให้บริการ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมี
ประสิทธิภาพ ได้คุณภาพตามที่โรงพยาบาลกำหนด

พนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ ที่มีผลผลกระทบต่อคุณภาพ ต้องเป็นพนักงานที่มี
ความสามารถบนพื้นฐานของความจำเป็นด้านการศึกษา การฝึกอบรม ความสามารถพิเศษและ

ประสบการณ์ ซึ่งเป็นไปตามที่โรงพยาบาลกำหนดจากคำบรรยายลักษณะงาน พนักงานทรัพยากร มนุษย์ เป็นหน่วยงานที่ให้บริการด้านทรัพยากรบุคคล โดยจะเกี่ยวข้องตั้งแต่การสรรหา คัดเลือก การ อนุมัติจ้าง การปฐมนิเทศ เพื่อให้พนักงานทราบถึงนโยบายของบริษัท รับทราบเรื่องกฎหมายและ วินัยต่างๆ รวมถึงสวัสดิการที่จะได้รับ พนักงานจะได้รับการพัฒนาตนเอง โดยมีการจัดการอบรม ทั้ง ภายในและส่งเข้าร่วมอบรมภายนอก พร้อมทั้งมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน ใน การที่จะสร้าง ประสิทธิภาพในการทำงาน เพื่อให้เกิดการปรับปรุงตนเอง หรือในกรณีที่พนักงานไม่สามารถ ปฏิบัติงานได้ตามเกณฑ์ ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ จะดำเนินการตามระบบต่อไป

3.3.5 การวัด การวิเคราะห์ การปรับปรุง

โรงพยาบาลกำหนดให้มีการดำเนินการดังนี้

- 1) กำหนดการวางแผนและการดำเนินกิจกรรม การตรวจวัดและเฝ้าติดตามที่จำเป็น เพื่อให้มั่นใจว่าการบริการเป็นไปตามที่ต้องการ และมีการปรับปรุงให้ดีขึ้น
- 2) กำหนดความจำเป็นและการใช้วิธีการต่างๆ และกลวิธีทางสถิติที่เกี่ยวข้อง

3.3.6 การตรวจสอบคุณภาพภายใน

โรงพยาบาลได้จัดให้มี และช่าง ไว้ซึ่งระเบียบปฏิบัติในอันที่จะตรวจ ติดตามระบบคุณภาพอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นการทวนสอบกิจกรรมในระบบคุณภาพ และผลที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ เพื่อให้มั่นใจว่า มีการพัฒนาปรับปรุง และช่าง รักษาระบบคุณภาพภายในองค์การ โดยจะดำเนินการตรวจสอบติดตามคุณภาพภายในตามข้อกำหนด มาตรฐาน ISO. 9001:2000 อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

3.3.7 การเฝ้าระวังการให้บริการ

โรงพยาบาลจัดทำและคงไว้ซึ่งระเบียบปฏิบัติการตรวจสอบ และทดสอบ เพื่อให้มั่นใจว่าบริการรักษาพยาบาลผู้ป่วยเป็นไปตามข้อกำหนด และมีการตรวจสอบและทดสอบ ก่อนนำเข้าระหว่างกระบวนการให้บริการและในขั้นตอนสุดท้าย

3.3.8 การวิเคราะห์ข้อมูลและการปรับปรุง

โรงพยาบาลมีการรวบรวมข้อมูลทางสถิติ เพื่อนำมาวิเคราะห์และกำหนด แนวทางการปฏิบัติการแก้ไขและป้องกันบริการที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด และมีการปรับปรุงอย่าง ต่อเนื่องในระบบคุณภาพ โดยผ่านการเรียนนโยบายคุณภาพ วัตถุประสงค์ ผลการตรวจประเมิน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การปฏิบัติการแก้ไขและป้องกัน และการทบทวนของฝ่ายบริหาร เป็นข้อมูล ประกอบในการดำเนินการในการประชุมประจำเดือนของโรงพยาบาล

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรณาการองค์การ กินสัน อิแวนชีวิกและดอนเนลลี (Gibson, Ivancevich & Donnelly, 1973) ได้ศึกษาการรับรู้ของผู้บริหารงานเกี่ยวกับบรรณาการองค์การและความพึงพอใจในงานในโรงพยาบาลขนาด 450 เตียง โดยใช้แบบสอบถามบรรณาการองค์การตามแนวคิดของชาลพินและครอฟท์ (Halpin & Croft, 1966) 8 มิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลผู้บริหารและเจ้าหน้าที่วิเคราะห์โรค ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจเกี่ยวกับความสำเร็จในงาน ได้รับอิทธิพลจากบรรณาการมิติอุปสรรค และมิติขาดความสามัคคีในระดับต่ำ แต่อิทธิพลจากบรรณาการองค์การมิติข้อัญญากำลัง ใจอยู่ในระดับสูง ส่วนความพึงพอใจเกี่ยวกับความเป็นอิสระในงาน ได้รับอิทธิพลจากบรรณาการมิติขาดความสามัคคีอยู่ในระดับต่ำ แต่บรรณาการมิติข้อัญญากำลัง ใจอยู่ในระดับสูง ต่อมารีโล้อนและอิแวนชีวิก (Lyon & Ivancevich, 1974 ถังใน ชนิชรา ฤทธิ กฤษฎา, 2539) ได้ศึกษาระบบการองค์การกับความพึงพอใจในงานในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย โดยใช้แนวคิดของชาลพินและครอฟท์ (Halpin & Croft, 1966) เข่นเดียวกันกลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพ 35 คนและผู้บริหาร 99 คน ได้ผลการศึกษาเช่นเดียวกับของกินสัน อิแวนชีวิกและดอนเนลลี (Gibson, Ivancevich & Donnelly, 1973) พบว่าความพึงพอใจในงานจะขึ้นอยู่กับบรรณาการองค์การ บรรณาการ บรรนานี (Brown, 1990) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการสนับสนุนของบรรณาการองค์การ ภาวะผู้นำของผู้นิเทศ และภาวะผู้นำของเพื่อนร่วมงานที่มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงาน และต่อการคงอยู่ในงาน ผลการศึกษาพบว่าบรรณาการองค์การและภาวะของผู้นำเป็นสิ่งที่สนับสนุนความพึงพอใจในงาน คุก (Cook, 1966) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรณาการองค์การกับพฤติกรรมผู้นำของครูใหญ่ โรงเรียนประถมศึกษาจำนวน 303 คน ในรัฐนิวเจอร์ซี พบว่า พฤติกรรมผู้นำของครูใหญ่ เป็นตัวแปรที่สำคัญของบรรณาการองค์การของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดของ โรงเรียนส่งผลต่อบรรณาการองค์การของโรงเรียน เช่น โรงเรียนขนาดเล็กมีบรรณาการ แจ่มใส โรงเรียนขนาดใหญ่มีบรรณาการซึ่งเช่า รูเชย์ และเบนเกอร์ (Roweche & Baker, 1987) ได้ศึกษาแบบความเป็นเดิศขององค์การ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญต่อภาวะผู้นำ การวินิจฉัยสั่งการ การมีส่วนร่วม แรงจูงใจ การสนับสนุน การติดต่อสื่อสารที่เพียงพอ และการให้รางวัล กิลเมอร์ (Gilmer, 1967) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานคือความมั่นคง ปลดภัย การติดต่อสื่อสาร ค่าจ้าง โอกาสก้าวหน้าในงาน ลักษณะของงานที่ตรงตามความต้องการ การนิเทศงาน สภาพการทำงาน สิ่งตอบแทน สวัสดิการ และ สถานที่ทำงานซึ่งผู้บริหารควรที่จะเลือกปัจจัยให้เหมาะสมกับลักษณะงานของบุคคล เพื่อบุคคลจะได้เกิดความพึงพอใจในงาน ซึ่งมีผลต่อบรรณาการองค์การ

นอกจากนั้นบรรยายการองค์การยังมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานของบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรยายการองค์การที่มีผู้บริหารแสดงออกถึงความเอาใจใส่ให้ความสนใจ ห่วงใยเกือกถูก สนับสนุนต่อบุคลากร จะมีความพึงพอใจในงานของบุคลากรสูงขึ้นได้ เล维 (Levy, 1989) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อตรวจสอบบรรยายการองค์การที่สนับสนุนความพึงพอใจในงาน ผลการศึกษาพบว่าการติดต่อสื่อสาร โครงสร้างองค์การ โอกาสได้รับการพัฒนาความเอาใจใส่ บุคลากรและบรรยายการปักครองเป็นปัจจัยที่สนับสนุนความพึงพอใจในงาน เจ็นจันทร์ เดชปัน (2533) ศึกษาพฤติกรรมผู้นำของหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลและบรรยายการองค์การในฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาล ชุมชนภาคเหนือ โดยใช้แบบสอบถามบรรยายการองค์การตามแนวคิดของลิทวินและสตริงเจอร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นหัวหน้าฝ่ายการพยาบาล พยาบาลประจำการ จำนวน 703 คน ผลการศึกษาพบว่า บรรยายการองค์การในฝ่ายการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการอยู่ในระดับปานกลาง และบรรยายการองค์การในฝ่ายการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการมีความแตกต่างกันตามพฤติกรรมผู้นำของหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

อัมเรศน์ ขาวสวนก้าย (2534) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายการองค์การ ความรู้สึกว่าเห渥 ความทบทวนกับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลสังกัดมหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถามตามแนวคิดของฮาลพินและครอฟท์ (Halpin & Croft, 1966) กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลประจำการและหัวหน้าหอผู้ป่วยจำนวน 768 คน ผลการศึกษาพบว่าบรรยายการองค์การมีความสัมพันธ์ มิติผลักดัน มิติกรุณาปวนี มีความสัมพันธ์ ในทางบวกระดับต่ำกับความสามารถในการปฏิบัติงาน และบรรยายการองค์การ ความรู้สึกว่าเห渥 ความทบทวนกับความสามารถในการปฏิบัติงาน ส่วนโกล (Goel, 1981) กล่าวว่า บรรยายการองค์การเกี่ยวกับการแบ่งงานระหว่างสมาชิก การติดตามงาน การสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงาน คุณภาพปฏิบัติการส่งต่ออำนาจในการตัดสินใจ การจัดระบบการติดต่อสื่อสารและการอบรมสั่งสอนบุคลากรให้มีความรู้ทักษะและซื่อสัตย์ สิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อบุคลากรที่ทำงานเพื่องาน โดยเสนอว่าความมีการปรับปรุงบรรยายการองค์การเพื่อให้แน่ใจว่าบรรยายการองค์การมีประสิทธิผล ดังนั้นต้องกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ต้องจัดระบบของกลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม ต้องมีการอนุญาตให้ทำงาน ต้องมีการประเมินผลงาน ต้องกำหนดขั้นตอนบัญชาให้สั้น ต้องกำหนดขั้นตอนของหน้าที่สายงานหลัก (สายมั่งคับบัญชา) และสายงานปรึกษา (สายประสานงาน) ให้ชัดเจน ต้องจัดช่วงการบังคับบัญชาอย่างถูกต้องเหมาะสม ต้องจัดสภาพการทำงานให้อิสระต่อการปฏิบัติงาน ต้องมีระบบการติดต่อสื่อสารที่ชัดเจน สายสมร พักทองอยู่ (2543) ได้ทำการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับบรรยายการองค์การกับความเป็นวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลทั่วไป เขต 8 กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพ 335 คน โดยใช้แบบสอบถามบรรยายการองค์การที่สร้างขึ้นตาม

แนวคิดของคอตเตอร์ (Kotter, 1978) ผลการวิจัยพบว่าบรรยการองค์การ โดยรวมคือด้านกระบวนการสำหรับการสำหรับการ บุคคลและทรัพย์สิน ระบบสังคมภายใน เทคโนโลยีขององค์การ และการรวมปัจจัยสำคัญ อยู่ในระดับปานกลาง

อํามัน ไชยทองศรี (2530) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยการองค์การกับความพึงพอใจในงานของพยาบาล โรงพยาบาลชุมชนภาคเหนือ โดยใช้แนวคิดของชาลพินและ ครอฟท์ (Halpin & Croft, 1966) ผลการวิจัยพบว่า บรรยการองค์การของโรงพยาบาลชุมชนกับความพึงพอใจในงานของพยาบาลมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โรงพยาบาลชุมชน ส่วนใหญ่มีบรรยการแบบปฏิและพยาบาลมีความพึงพอใจทั้งในระดับปานกลางและสูง ส่วนโรงพยาบาลชุมชนที่มีบรรยการแบบปฏิพบว่าพยาบาลมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง เจมจันทร์ เดชบั้น (2533) ศึกษาพฤติกรรมผู้นำของหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลและบรรยการองค์การ ในฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชนจังหวัดภาคเหนือ ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมผู้นำของหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการเป็นแบบสายกลางและแบบทำงานเป็นทีม ส่วนบรรยการองค์การในฝ่ายการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการอยู่ในระดับปานกลาง สุภารณี ทวยธรรม (2536) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยการองค์การ การคุณและในวิชาชีพกับความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพในสังกัดกรมการแพทย์กรุงเทพมหานครซึ่งใช้แนวคิดของชาลพินและ ครอฟท์ (Halpin & Croft, 1966) ผลการศึกษาพบว่า บรรยการองค์การ มิติข้อวัญญา อุปสรรค บุ่งผลงาน กรุณาปรานี และการคุณและในวิชาชีพ เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในงานของพยาบาลประจำการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ชนิดฐานทุกๆ หกผู้ป่วยโรงพยาบาลศูนย์ กระทรวงสาธารณสุข โดยใช้แนวคิดของ บราวน์ และ โมเบิร์ก (Brown & Moberg, 1980) ผลการศึกษาพบว่า บรรยการองค์การในโรงพยาบาลศูนย์โดยรวมอยู่ในระดับดี และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจของหัวหน้าหอผู้ป่วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยบรรยการองค์การในโรงพยาบาลศูนย์วัดจากการรับรู้ของหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีต่อองค์ประกอบ 4 ประการคือ โครงสร้างองค์การ กระบวนการที่ใช้ในองค์การ พฤติกรรมผู้นำและ พฤติกรรมผู้ร่วมงาน

นอกจากนี้แล้วการศึกษาของสมสมัย ศุธีรศานต์และนวลตา อาจารย์พงษ์ฤทธิ์ (2543) ที่ทำการศึกษาระยการในการทำงานของบุคลากรทางการพยาบาล กรณีศึกษาฝ่ายบริการพยาบาล โรงพยาบาลสงขลานครินทร์โดยใช้แบบสอบถามของ อนุวัฒน์ ศุภชุติกุล (2538) พบว่าความคิดเห็นต่อบรรยการองค์การของผู้ที่ทำงานในระดับพยาบาลประจำการ ผู้ช่วยพยาบาล พนักงานช่วยเหลือการพยาบาล เสนอ意見และคนงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและพบว่ามีความแตกต่างกันในด้านการปรับปรุงระบบงาน เป้าหมายและอุดมการณ์ร่วมกันของบุคลากร ส่วนด้านการ

ทำงานเป็นทีม การใช้ความคิดสร้างสรรค์ การให้ความหมายของคุณภาพ การตอบสนองความต้องการของผู้ป่วย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ป่วยและความพึงพอใจต่อการทำงานไม่มีความแตกต่างกัน บรรยายการองค์การจะเขียนอยู่กับพื้นฐานและประสบการณ์ในสภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งแต่ละคนเห็นว่ามีความสำคัญต่อตนเองอาจเป็นผลพวงมาจากการประสบการณ์เดิมของแต่ละคน (เทพพนม เมืองแม่น, 2529 อ้างใน สายสมร พิกกองอุ่น, 2543) นอกจากนี้ระยะเวลาการปฏิบัติงานในองค์การทำให้เกิดการรับรู้บรรยายการองค์การที่แตกต่างกัน ดังนั้นถ้าหากบุคลากรรับรู้บรรยายการองค์การดีจะเป็นแรงจูงใจในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ

ส่วนงานวิจัยที่ศึกษาในสถานศึกษาพยาบาลได้แก่ งานวิจัยของพูนทรัพย์ ตีมาก (2527) ศึกษาพฤติกรรมของผู้นำของผู้บริหารวิทยาลัยพยาบาลกับบรรยายการองค์การ ในวิทยาลัยสารารามสุข พนว่าผู้บริหาร โดยส่วนรวมมีพฤติกรรมสองมิติคือ มิติกิจสัมพันธ์และมิตินิตรสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง บรรยายการองค์การโดยรวมมีแนวโน้มแจ่มใส ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับบรรยายการองค์การพบว่า มิติกิจสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายการองค์การอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับมิติรัตน์ ส่วนกริกสบี (Grigsby, 1991) ได้ศึกษาการรับรู้บรรยายการองค์การจากอธิพลดังนี้ โครงสร้างขององค์การ ซึ่งศึกษาในอาจารย์โรงเรียนพยาบาลที่มีโครงสร้างการบริหารแบบระบบราชการและระบบวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า โครงสร้างขององค์การมีความสัมพันธ์กับความเป็นอิสระ การกดดันในงาน และการควบคุมในงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ประพไ สุวกริมย์ ใจดี (2529) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพฤติกรรมของผู้บริหารกับบรรยายการองค์การ ในวิทยาลัยพยาบาลสารารามสุขภาคจากวิทยาลัยพยาบาลสารารามสุข 4 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์มีลักษณะพฤติกรรมแสดงออก และความต้องการด้านรักใคร่ผูกพันอยู่ในระดับสูง บรรยายการองค์การโดยรวมมีลักษณะนุ่งประสานสัมพันธ์ ไฟคิลป์ แหล่งสนาม (2531) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาล พนว่าบรรยายการเป็นแบบปรีกษาหรือ ต่อนาฏพิศ ประสาทคิลป์ (2540) ได้ศึกษาถึงการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อบรรยายการองค์การของสถาบันการศึกษาพยาบาล ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อบรรยายการองค์การ มี 7 ปัจจัยใหญ่ คือ สภาพแวดล้อมภายนอก ระบบสังคม ภาวะผู้นำ โครงสร้างขององค์การ การดำเนินงานขององค์การ ทรัพยากรขององค์การ และแรงจูงใจ ผลการศึกษาพบว่าบรรยายการองค์การของสถาบันการศึกษาเป็นแบบเน้นทีมมากที่สุด รองลงมาคือแบบเน้นการผลิต เน้นระบบและเน้นคน นอกจากนี้ เจนนารา สิทธิเรียมยุชัย (2541) ได้ศึกษาบรรยายการองค์การกับความผูกพันในงานของอาจารย์พยาบาลวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยใช้แนวคิดของลิตวินและสตริงเจอร์ (Litwin & Stringer, 1968) ผลการวิจัยพบว่า บรรยายการองค์การโดยรวมและรายด้านในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุขอยู่ในระดับปานกลาง และความผูกพันของอาจารย์ อยู่ในระดับปานกลาง และบรรยายการองค์การมี

ความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันในงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กังสตาด สุทธิรัตน์ (2546) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยาการองค์การของโรงพยาบาลกำแพงเพชร ตามลักษณะหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ด้านกลุ่มภารกิจ ตำแหน่งปัจจุบันในการปฏิบัติงาน ลักษณะกลุ่มวิชาชีพและระดับตำแหน่งในการปฏิบัติงาน ในการรวมพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างนีนัยสำคัญ แต่พบว่าในรายด้านกลุ่มวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยด้านความรับผิดชอบของบุคลากรสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้วิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญ แต่พบว่าค่าเฉลี่ยที่ต่ำในแต่ละด้าน ในแต่ละกลุ่มนี้ความแตกต่างกัน

จากการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าบรรยาการองค์การเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการปฏิบัติของบุคลากรและในสภาวะที่สภาพแวดล้อมภายในมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทำให้องค์การแต่ละองค์กรมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะในสภาวะการณ์ปัจจุบัน ได้มีการนำระบบพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลมาดำเนินการอย่างแพร่หลาย ทำให้ผู้วิจัยสนใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของบรรยาการองค์การ 9 ด้านคือ ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ ด้านความเสี่ยงในงานและการรับความเสี่ยงในงาน ด้านความอนุญาต ด้านการสนับสนุน ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง ด้านความขัดแย้งและความอุดหนุนต่อความขัดแย้ง ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงกักษะของกลุ่มน้ำที่จะเป็นแนวทางและเป็นข้อมูลเบื้องต้น ในอันที่จะนำผลการศึกษามาพัฒนาและปรับปรุงบรรยาการองค์การให้เหมาะสม ได้ เพราะบรรยาการองค์การมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในงานและความสำเร็จขององค์การ โดยผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีและแนวคิดของลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin & Stringer, 1968) เป็นแนวทางในการศึกษาบรรยาการองค์การ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์ (Analytic) เพื่อศึกษารายการองค์การในโรงพยาบาลเข็นทรัล เมโนเรยล

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเข็นทรัล เมโนเรยล ทั้ง 2 สาขา รวม 165 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้
ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลด้านลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม
ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และตำแหน่งใน
การปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามบรรยายกาศองค์การในโรงพยาบาล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้
ปรับจากแบบสอบถามตามแนวคิดของลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin & Stringer, 1968)
แบบสอบถามทั้งหมดมี 48 ข้อ ซึ่งเป็นคำนิยามป้ายปิด ข้อคำนิยามมีความหมายทั้งทางบวกและลบ
แบ่งออกเป็น 9 ด้าน ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างขององค์การ มีจำนวน 7 ข้อ
2. ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร มีจำนวน 7 ข้อ
3. ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ มีจำนวน 5 ข้อ
4. ด้านความเต็ียงในงานและการรับความเต็ียงในงาน มีจำนวน 5 ข้อ
5. ด้านความอบอุ่น มีจำนวน 5 ข้อ
6. ด้านการสนับสนุน มีจำนวน 4 ข้อ
7. ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง มีจำนวน 7 ข้อ

8. ค้านความขัดแย้งและความอคติที่ต่อความขัดแย้ง มีจำนวน 4 ข้อ
 9. ค้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความงรักกัดดีของกลุ่ม มีจำนวน 4 ข้อ
- ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ให้ผู้ตอบเลือกตอบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับการรับรู้	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การแปลผลโดยใช้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละด้านของบรรยายการองค์การที่ได้จากกลุ่มประชากรแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ ระดับคีมาก ระดับคี ระดับพอใช้ และระดับไม่มีดี โดยมีเกณฑ์ดังนี้ (Best, 1956 ถูกปรับเปลี่ยนโดย อัมเรศน์ ขาวส่วนกล้าวย, 2534)

ช่วงคะแนนเฉลี่ยระดับบรรยายการองค์การและความหมาย

4.01 – 5.00	ระดับคีมาก	บรรยายการองค์การคีมาก
3.01 – 4.00	ระดับคี	บรรยายการองค์การคี
2.01 – 3.00	ระดับพอใช้	บรรยายการองค์การพอใช้
1.00 – 2.00	ระดับไม่มีดี	บรรยายการองค์การไม่มีดี

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่ควรได้รับการปรับปรุงและข้อเสนอแนะในการพัฒนารายการองค์การของโรงพยาบาลเช่นทั้งหมด ไม่เรียล ซึ่งเป็นคำถานปล่ายเปิดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 2 ข้อ

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ซึ่งปรับจากแบบสอบถามความแนวคิดของลิทวินและสตริงเจอร์(Litwin & Stringer, 1968) ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และความสอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษา จำนวน 5 ท่าน

3.2 การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามบรรยายกาศองค์การไปหาความเชื่อมั่นโดยให้นักคณาจารย์ในโรงพยาบาลที่มีลักษณะคล้ายกับประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 60 คนตอบแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (The Coefficient of Alpha : α) ของ cronbach ผลปรากฏว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

4.1 ขอหนังสือรับรองจากผู้อำนวยการสำนักบันฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ถึง ผู้อำนวยการ โรงพยาบาล เช่นทั้ง เมโนเรียล ทั้ง 2 สาขา เพื่อขอเจ>watคุณประสงค์และขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้แก่นักคณาจารย์ในโรงพยาบาลด้วยตนเองโดยขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และขอใบยาถึงวิธีตอบแบบสอบถาม พร้อมกำหนดคิววันขอรับแบบสอบถามคืนภายใน 1 สัปดาห์ ถ้าไม่ได้รับคืนในเวลาที่กำหนด ได้นัดคิดตามแบบสอบถามอีกครั้งในสัปดาห์ถัดมา ซึ่งผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเองทั้งหมด 165 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ

5. การพิทักษ์สิทธิกลุ่มประชากร

เมื่อผู้วิจัยพบกลุ่มตัวอย่างແນະนำตัวอธิบายวัตถุประสงค์ในการวิจัยและความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูลและชี้แจงให้ทราบถึงสิทธิในการตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ คำตอบหรือข้อมูลทุกอย่างจะถือเป็นความลับ และผู้วิจัยจะนำเสนอในภาพรวม ในเฉพาะงานวิชาการเท่านั้น โดยการตอบแบบสอบถามไม่มีผลต่อการปฏิบัติงาน หรือผลอย่างอื่นใดที่กลุ่มประชากรจะได้รับ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามลำดับดังนี้

6.1 ข้อมูลส่วนบุคคล นำมาแจกแจงความถี่ คิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.2 ระดับบรรยายศองค์การ รายตัวและโดยรวม นำมาแจกแจงความถี่คิดค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยายศองค์การของบุคลากรในโรงพยาบาล เทืนทรัล ณ ไมเรียด โดยใช้สถิติในการทดสอบ ได้แก่ การทดสอบค่าที (*t-test*) และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ทั้งนี้หากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการวิเคราะห์หาความแตกต่างรายๆ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธี LSD (Least significant difference)

6.4 คำานวณป้ายเปิดนำจัดกลุ่ม และจัดหมวดหมู่ เพื่อแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

6.5 กำหนดความมั่นคงสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง “บรรยายการองค์การในโรงพยาบาลเชื้นทรัล เมโนเรียล” ได้นำเสนอออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ระดับบรรยายการองค์การในการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงพยาบาล เชื้นทรัล เมโนเรียล

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยายการองค์การโรงพยาบาลแยกตามลักษณะทางประชากรและขนาดองค์การ

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของบรรยายการองค์การในโรงพยาบาลเชื้นทรัล เมโนเรียล

ส่วนที่ 1 ระดับบรรยายการองค์การในการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงพยาบาล เชื้นทรัล เมโนเรียล

1.1 ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรในโรงพยาบาลเชื้นทรัล เมโนเรียล

จากการวิจัย ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรในโรงพยาบาลเชื้นทรัล เมโนเรียล รวมทั้งหมด 165 คน โดยแบ่งเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเชื้นทรัล เมโนเรียล สาขาที่ 1 จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 81.81 และโรงพยาบาลเชื้นทรัล เมโนเรียล สาขาที่ 2 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 18.19

บุคลากรในโรงพยาบาลเชื้นทรัล เมโนเรียลที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง 124 คน คิดเป็นร้อยละ 75.20 ที่เหลือ 41 คน เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 24.80 เมื่อแบ่งตามสาขาแล้วพบว่า โรงพยาบาลเชื้นทรัล เมโนเรียล สาขาที่ 1 มีบุคลากรเพศหญิง 98 คน คิดเป็นร้อยละ 75.38 และเพศชาย 32 คน คิดเป็นร้อยละ 24.62 ส่วนโรงพยาบาลเชื้นทรัล เมโนเรียล สาขาที่ 2 มีบุคลากร เพศหญิง 26 คน คิดเป็นร้อยละ 74.29 และเพศชาย 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25.71

สำหรับข้อมูลทั่วไปด้านอายุของบุคลากรนั้น ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมแล้ว บุคลากรมีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี มากที่สุด มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 46.06 รองลงมาเป็นอายุน้อยกว่า 26 ปี มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ส่วนบุคลากรที่อายุ 36 – 45 ปี มีจำนวน

19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.52 ที่เหลือ ร้อยละ 9.09 เป็นบุคลากรที่มีอายุมากกว่า 46 ปีขึ้นไป โดยอายุเฉลี่ยของบุคลากรทั้งหมดเท่ากับ 30 ปี

สถานภาพการสมรสของบุคลากร ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด(ร้อยละ 67.88) อีกร้อยละ 25.45 สมรสแล้ว ที่เหลือเพียงร้อยละ 6.67 เท่านั้นที่เป็นหน้าย/ห嫣ร้าง/แยกทาง ส่วนระดับการศึกษา พบร่วมว่า ส่วนใหญ่บุคลากรมีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมา เป็นการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.82 และการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ที่มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.27 ส่วนบุคลากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มีเพียง 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และระดับการศึกษาที่มีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 5.45 เท่ากับ กึ่ง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

หากพิจารณาระยะเวลาการปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเช่นทั้ง เมโนเรียล จะพบว่า บุคลากรมีระยะเวลาการปฏิบัติงานในช่วง 1 – 3 ปี มาถึงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.73 รองลงมาคือ มีระยะเวลาการปฏิบัติงานระหว่าง 4 – 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.36 ระยะเวลาการปฏิบัติงานช่วง 7 – 9 ปีคิดเป็นร้อยละ 6.67 และอายุการปฏิบัติงานในช่วงมากกว่า 10 ปี มีอยู่ที่สุดคือ เพียง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.24 โดยเฉลี่ยแล้วบุคลากรในโรงพยาบาลเช่นทั้ง เมโนเรียลมีระยะเวลาการปฏิบัติงานเฉลี่ยอยู่ที่ 3 ปี ระยะเวลาการปฏิบัติงานต่ำสุดเฉลี่ยอยู่ที่ 1 ปี และระยะเวลาการปฏิบัติงานสูงสุด 12 ปี หากแบ่งตามหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่ในระดับปฏิบัติจะมีมากกว่าระดับผู้บริหาร ซึ่งระดับปฏิบัติมีจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 92.73 ที่เหลือ 12 คน เป็นระดับผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 7.27

ส่วนตำแหน่งในการปฏิบัติงานของบุคลากรนั้น สามารถแบ่งตามตำแหน่งต่างๆ โดยมีบุคลากรตำแหน่งอื่น ๆ มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 44.85 ตำแหน่งพยาบาลมีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 23.03 ตำแหน่งผู้ช่วยเหลือคนไข้ มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 18.79 ตำแหน่งนักเทคนิคการแพทย์มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.24 ตำแหน่งแพทย์มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.24 ตำแหน่งเภสัชกรมีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03 ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.21 และตำแหน่งทันตแพทย์มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.61 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลทั่วไปของบุคลากรในโรงพยาบาลเชื่อมรั้ง ณ โนเรียล

ข้อมูลทั่วไป	สาขาที่ 1		สาขาที่ 2		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ						
หญิง	98	75.38	26	74.29	124	75.20
ชาย	32	24.62	9	25.71	41	24.80
รวม	130	100.00	35	100.00	165	100.00
อายุ						
26 – 35 ปี	58	44.62	18	51.43	76	46.06
≤ 25 ปี	43	33.08	12	34.29	55	33.33
36 – 45 ปี	17	13.08	2	5.71	19	11.52
46 – 55 ปี	9	6.92	3	8.57	12	7.27
≥ 56 ปี	3	2.31	0	0.00	3	1.82
รวม	130	100.00	35	100.00	165	100.00
ค่าเฉลี่ย	30.85		29.57		30.59	
ค่าต่ำสุด	17.00		18.00		17.00	
ค่าสูงสุด	68.00		55.00		68.00	
สถานภาพสมรส						
โสด	90	69.23	22	62.86	112	67.88
สมรส	31	23.85	11	31.43	42	25.45
หม้าย / หayering / แยกทาง	9	6.92	2	5.71	11	6.67
รวม	130	100.00	35	100.00	165	100.00
ระดับการศึกษา						
ประถมศึกษา	7	5.38	2	5.71	9	5.45
นัชญ์ศึกษา	28	21.54	8	22.86	36	21.82
ปวช.	8	6.15	1	2.86	9	5.45
ปวส.	8	6.15	4	11.43	12	7.27
ปริญญาตรี	70	53.85	18	51.43	88	53.33
ปริญญาโท หรือสูงกว่า	9	6.92	2	5.71	11	6.67
รวม	130	100.00	35	100.00	165	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	สาขาที่ 1		สาขาที่ 2		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาปฏิบัติงาน						
1 – 3 ปี	96	73.85	24	68.57	120	72.73
4 – 6 ปี	21	16.15	6	17.14	27	16.36
7 – 9 ปี	8	6.15	3	8.57	11	6.67
มากกว่า 10 ปี	5	3.85	2	5.71	7	4.24
รวม	130	100.00	35	100.00	165	100.00
ค่าเฉลี่ย	2.83		3.29		2.93	
ค่าต่ำสุด	1		1		1	
ค่าสูงสุด	12		12		12	
ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน						
ตำแหน่งอื่นๆ	61	46.92	13	37.14	74	44.85
พยาบาล	29	22.31	9	25.71	38	23.03
ผู้ช่วยแพทย์เด็กและเด็กวัยเรียน	23	17.69	8	22.86	31	18.79
นักเทคนิคการแพทย์	6	4.62	1	2.86	7	4.24
แพทย์	5	3.85	2	5.71	7	4.24
เภสัชกร	4	3.08	1	2.86	5	3.03
พยาบาลเทคนิค	1	0.77	1	2.86	2	1.21
ทันตแพทย์	1	0.77	0	0.00	1	0.61
รวม	130	100.00	35	100.00	165	100.00

1.2 บรรยายการคงค์การในโรงพยาบาลเชื้นทรัล เมโนเรียล

การศึกษาระดับบรรยายการคงค์การ พนวฯ บรรยายการคงค์การ โรงพยาบาล เชื้นทรัล เมโนเรียล โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับบรรยายการคงค์การดี ($\bar{X} = 3.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่า ด้านที่มีระดับบรรยายการคงค์การอยู่ในระดับดีมีจำนวน 7 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง ($\bar{X} = 3.68$) ด้านความเสี่ยงและ การรับความเสี่ยงในงาน ($\bar{X} = 3.40$) ด้านความอบอุ่น ($\bar{X} = 3.38$) ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

และความจงรักภักดีของกลุ่ม ($\bar{X} = 3.37$) ด้านการสนับสนุน ($\bar{X} = 3.25$) ด้านโครงสร้างองค์การ ($\bar{X} = 3.12$) ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ($\bar{X} = 3.10$) ส่วนที่เหลืออีก 2 ด้านมีระดับบรรยายกาศ อญ្យในระดับพอใช้ คือ ด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง ($\bar{X} = 2.92$) และด้านการให้รางวัลและการลงโทษ ($\bar{X} = 2.92$) (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบรรยายกาศองค์การของโรงพยาบาล เชื่อมั่น ไม่เรียล

บรรยายกาศองค์การ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
มาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง	3.68	0.42	ดี
ความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน	3.40	0.45	ดี
ความอบอุ่น	3.38	0.63	ดี
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจงรักภักดีของกลุ่ม	3.37	0.60	ดี
การสนับสนุน	3.25	0.54	ดี
โครงสร้างองค์การ	3.12	0.50	ดี
ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.10	0.42	ดี
ความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง	2.92	0.44	พอใช้
การให้รางวัลและการลงโทษ	2.92	0.56	พอใช้
บรรยายกาศองค์การโดยรวม	3.24	0.35	ดี

เมื่อพิจารณาบรรยายกาศองค์การแยกตามขนาดองค์การ จะเห็นได้ว่าบรรยายกาศองค์การโดยรวมของโรงพยาบาลเชื่อมั่น ไม่เรียล มีระดับบรรยายกาศองค์การอญ្យในระดับดี ทั้ง 2 สาขา โดยโรงพยาบาลที่มีขนาดองค์การเล็กมีระดับบรรยายกาศองค์การในภาพรวมสูงกว่า โรงพยาบาลที่มีขนาดองค์การใหญ่ ($\bar{X} = 3.32, 3.22$ ตามลำดับ และ S.D. = 0.36, 0.33 ตามลำดับ) แต่หากพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า โรงพยาบาลที่มีขนาดองค์การใหญ่ มีระดับบรรยายกาศองค์การอญ្យในระดับดีเกือบทุกด้าน ยกเว้น 2 ด้าน คือ ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ และด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง ที่มีระดับบรรยายกาศองค์การในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.92$ และ 2.89 ตามลำดับ) ส่วนในโรงพยาบาลที่มีขนาดองค์การเล็กจะระดับบรรยายกาศองค์การส่วนใหญ่อญ្យในระดับดี ยกเว้นด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้งเพียงด้านเดียวที่มีระดับบรรยายกาศองค์การอญ្យในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.91$) (ตารางที่ 4.3)

**ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบรรยายของค์การของโรงพยาบาลเช่นทั่วไป
ไม่มีเรียล สำเนกตามขนาดองค์การ**

บรรยายองค์การ	ขนาดองค์การใหญ่ (สาขาที่ 1)			ขนาดองค์การเล็ก (สาขาที่ 2)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
มาตรฐานการปฏิบัติงานและความ						
คาดหวัง	3.67	0.42	ดี	3.71	0.43	ดี
ความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงใน						
งาน	3.39	0.47	ดี	3.43	0.35	ดี
ความอ่อนอุ่น	3.37	0.63	ดี	3.45	0.64	ดี
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและ						
ความงรักภักดีของกลุ่ม	3.34	0.60	ดี	3.49	0.55	ดี
การสนับสนุน	3.25	0.57	ดี	3.28	0.39	ดี
โครงสร้างองค์การ	3.09	0.51	ดี	3.25	0.49	ดี
ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.08	0.40	ดี	3.16	0.51	ดี
ความขัดแย้งและความอดทนต่อ						
ความขัดแย้ง	2.92	0.44	พอใช้	2.91	0.45	พอใช้
การให้รางวัลและการลงโทษ	2.89	0.57	พอใช้	3.04	0.50	ดี
บรรยายองค์การโดยรวม	3.22	0.36	ดี	3.32	0.33	ดี

เมื่อพิจารณาบรรยายองค์การระหว่างบุคลากรชายกับหญิงแล้ว จะพบว่า บรรยายองค์การโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับดี โดยเพศชายประเมินว่าบรรยายองค์การดีกว่า เพศหญิง ($\bar{X} = 3.30, 3.23$ ตามลำดับ และ $S.D. = 0.36, 0.35$ ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาระดับ บรรยายองค์การเป็นรายด้านพบว่า เพศชายประเมินว่าบรรยายองค์การอยู่ในระดับพอใช้เพียง ด้านเดียว คือด้านการให้รางวัลและการลงโทษ ($\bar{X} = 2.98$) ส่วนบรรยายองค์การด้านอื่น ๆ อยู่ใน ระดับดี สำหรับเพศหญิงประเมินว่าระดับบรรยายองค์การอยู่ในระดับพอใช้ 2 ด้าน คือ ด้าน การให้รางวัลและการลงโทษ และด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง ($\bar{X} = 2.90$ และ 2.89 ตามลำดับ) ส่วนบรรยายองค์การด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับดี (ตารางที่ 4.4)

**ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบรรยายของค่าการของโรงพยาบาลเจ้าหน้าที่รัฐ
เมืองเรียล สำเนกตามเพศของบุคลากร**

บรรยายของค่าการ	เพศชาย (n=41)			เพศหญิง (n=124)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
มาตรฐานการปฏิบัติตามและความคาดหวัง	3.69	0.39	ดี	3.68	0.43	ดี
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความ						
จรรยาบรรณดีของคุณ	3.49	0.6	ดี	3.33	0.59	ดี
ความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน	3.47	0.54	ดี	3.37	0.42	ดี
ความอนุญาต	3.37	0.62	ดี	3.39	0.64	ดี
โครงสร้างองค์การ	3.21	0.51	ดี	3.10	0.50	ดี
การสนับสนุน	3.21	0.60	ดี	3.27	0.52	ดี
ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.17	0.40	ดี	3.07	0.43	ดี
ความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง	3.00	0.41	ดี	2.89	0.45	พอใช้
การให้รางวัลและการลงโทษ	2.98	0.58	พอใช้	2.90	0.56	พอใช้
บรรยายองค์การโดยรวม	3.30	0.36	ดี	3.23	0.35	ดี

หากแบ่งการประเมินบรรยายองค์การตามสถานภาพสมรสของบุคลากรแล้วพบว่า บุคลากรที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ประเมินบรรยายองค์การในภาพรวมเหมือนกันคือ อยู่ในระดับดี สถานภาพโสด ($\bar{X}=3.23$) สถานภาพสมรส ($\bar{X}=3.24$) และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกทาง ($\bar{X}=3.40$) และเมื่อพิจารณาบรรยายองค์การเป็นรายด้านแล้วพบว่า ส่วนใหญ่บุคลากรประเมินว่าบรรยายองค์การในแต่ละด้านอยู่ในระดับดี แต่เมื่อบรรยายองค์การด้านการขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้งอยู่ในระดับพอใช้เหมือนกันทุกกลุ่มสถานภาพสมรส ส่วนบรรยายองค์การด้านการให้รางวัลและการลงโทษมีเพียงผู้ที่มีสถานภาพโสดที่ประเมินว่าบรรยายองค์การด้านนี้อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=2.88$) โดยผู้ที่แต่งงานหรือเป็นหม้ายประเมินว่าอยู่ในระดับดี สำหรับบรรยายองค์การด้านความรับผิดชอบของบุคลากรมีเพียงผู้ที่แต่งงานประเมินว่าบรรยายองค์การอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=2.99$) (ตารางที่ 4.5)

**ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบรรยายการองค์การของโรงพยาบาลเช่นทั่วไป
เมืองโนรีลส์ จำแนกตามสภานภาพสมรสของบุคลากร**

บรรยายการองค์การ	ใต้ดด			สมรส			หน่วย/ห้องรับ/แยกทาง		
	(n=112)			(n=42)			(n=11)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
มาตรฐานการปฏิบัติงานและ									
ความคาดหวัง	3.64	0.41	ดี	3.76	0.43	ดี	3.79	0.43	ดี
ความอนุญาต	3.42	0.62	ดี	3.24	0.68	ดี	3.55	0.57	ดี
ความเสี่ยงและการรับความ									
เสี่ยงในงาน	3.35	0.44	ดี	3.47	0.46	ดี	3.58	0.46	ดี
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน									
และความจริงกักดึงของกลุ่ม	3.35	0.57	ดี	3.35	0.69	ดี	3.59	0.49	ดี
การสนับสนุน	3.23	0.54	ดี	3.28	0.54	ดี	3.39	0.53	ดี
ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.13	0.42	ดี	2.99	0.45	พอใช้	3.19	0.29	ดี
โครงสร้างองค์การ	3.10	0.50	ดี	3.14	0.52	ดี	3.34	0.45	ดี
ความขัดแย้งและความอคติ									
ต่อความขัดแย้ง	2.93	0.40	พอใช้	2.88	0.57	พอใช้	2.98	0.28	พอใช้
การให้รางวัลและการลงโทษ	2.88	0.55	พอใช้	3.00	0.60	ดี	3.09	0.47	ดี
บรรยายการองค์การโดยรวม	3.23	0.36	ดี	3.24	0.35	ดี	3.40	0.30	ดี

เมื่อพิจารณาบรรยายการองค์การแยกตามระดับการศึกษาของบุคลากรแล้วพบว่า บุคลากรของโรงพยาบาลเช่นทั่วไป เมืองโนรีลส์ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันประเมินว่าบรรยายการองค์การโดยรวมอยู่ในระดับดีทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรีหรือสูงกว่า ($\bar{X} = 3.26$ และ 3.23 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาบรรยายการองค์การเป็นรายด้านแล้วพบว่า บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีประเมินว่าบรรยายการองค์การอยู่ในระดับดีเกือนทุกด้าน ยกเว้นด้านความขัดแย้งและความอคติต่อความขัดแย้งและด้านการให้รางวัลและการลงโทษมีบรรยายการองค์การอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.96$ และ 2.92 ตามลำดับ)

สำหรับกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่าประเมินว่า
บรรยายการองค์การด้านการให้รางวัลและการลงโทษ และความขัดแย้งและความอคติที่ต่อความ
ขัดแย้งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.92$ และ 2.89 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.6)
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบรรยายการองค์การของโรงพยาบาลเช็นทรัล
เมโนเรียม จำแนกตามระดับการศึกษาของบุคลากร

บรรยายการองค์การ	ระดับการศึกษา					
	ต่ำกว่าปริญญาตรี ($n=66$)			ปริญญาตรีหรือสูงกว่า ($n=99$)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
มาตรฐานการปฏิบัติงานและความ						
คาดหวัง	3.68	0.44	ดี	3.68	0.41	ดี
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความ						
จริงกับตัวของกุญแจ	3.49	0.60	ดี	3.29	0.58	ดี
ความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน	3.46	0.44	ดี	3.36	0.45	ดี
ความอนุรุณ	3.39	0.64	ดี	3.38	0.63	ดี
การสนับสนุน	3.25	0.58	ดี	3.26	0.51	ดี
ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.16	0.40	ดี	3.06	0.43	ดี
โครงสร้างองค์การ	3.14	0.50	ดี	3.11	0.51	ดี
ความขัดแย้งและความอคติที่ต่อความ						
ขัดแย้ง	2.96	0.45	พอใช้	2.89	0.44	พอใช้
การให้รางวัลและการลงโทษ	2.92	0.60	พอใช้	2.92	0.54	พอใช้
บรรยายการองค์การโดยรวม	3.26	0.36	ดี	3.23	0.35	ดี

สำหรับการพิจารณาบรรยายการองค์การ เมื่อแยกตามอายุของบุคลากรพบว่า
บุคลากรที่มีอายุน้อยกว่า 26 ปี ประเมินว่าบรรยายการองค์การโดยรวมในระดับดี ($\bar{X} = 3.33$) และ
เมื่อพิจารณาบรรยายการองค์การเป็นรายด้านพบว่า บรรยายการองค์การเกือบทุกด้านอยู่ในระดับดี
ยกเว้นด้านการขัดแย้ง ซึ่งมีบรรยายการองค์การอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.91$)

สำหรับบุคลากรที่มีอายุ 26-35 ปี ประเมินว่าบรรยายการองค์การที่อยู่ในระดับ
พอใช้อยู่ 4 ด้านคือ ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ด้านการให้รางวัล
และลงโทษ และด้านการขัดแย้ง ($\bar{X} = 2.98$ 2.98 2.86 และ 2.85 ตามลำดับ) ส่วนกลุ่ม

บุคลากรที่อายุ 36-45 ปี ประเมินว่าบรรยายการองค์การด้านความรับผิดชอบของบุคลากรและการให้รางวัลและบทลงโทษอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.94$ และ 2.81 ตามลำดับ) ส่วนในกลุ่มอายุมากกว่า 45 ปี ประเมินว่าบรรยายการองค์การที่อยู่ในระดับพอใช้เพียงด้านเดียวคือ ด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง ($\bar{X} = 2.93$) (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบรรยายการองค์การของโรงพยาบาลเชื่อมรัฐ
ไมเรียล จำแนกตามกลุ่มอายุของบุคลากร

บรรยายการองค์การ	อายุ								
	น้อยกว่า 26 ปี (n=55)			26-35 ปี (n=76)			มากกว่า 35 ปี (n=34)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
โครงสร้างองค์การ	3.23	0.48	ดี	2.98	0.50	พอใช้	3.26	0.48	ดี
ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.29	0.35	ดี	2.98	0.45	พอใช้	3.06	0.38	ดี
การให้รางวัลและการลงโทษ	3.00	0.52	ดี	2.86	0.57	พอใช้	2.94	0.60	พอใช้
ความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน	3.42	0.37	ดี	3.33	0.49	ดี	3.52	0.45	ดี
ความอนุญาต	3.57	0.61	ดี	3.32	0.64	ดี	3.22	0.60	ดี
การสนับสนุน	3.26	0.52	ดี	3.20	0.59	ดี	3.36	0.44	ดี
มาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง	3.69	0.38	ดี	3.65	0.44	ดี	3.73	0.44	ดี
ความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง	2.97	0.39	พอใช้	2.85	0.48	พอใช้	2.98	0.43	พอใช้
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน	3.49	0.55	ดี	3.24	0.64	ดี	3.48	0.50	ดี
บรรยายการองค์การโดยรวม	3.33	0.32	ดี	3.16	0.36	ดี	3.29	0.34	ดี

เมื่อพิจารณาระดับบรรยายการองค์การแยกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล พนบฯ บุคลากรที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลทุกระยะประเมินว่าระดับบรรยายการองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับดี คือ บุคลากรที่มีระยะเวลาปฏิบัติงาน 1-3 ปี ($\bar{X} = 3.22$) บุคลากรที่มีระยะเวลาปฏิบัติงาน 4-6 ปี ($\bar{X} = 3.33$) และบุคลากรที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานมากกว่า 6 ปี ($\bar{X} = 3.26$) สำหรับบุคลากรที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานมากกว่า 6 ปี ประเมินว่าบรรยายการองค์การ

อยู่ในระดับดีในทุกด้านยกเว้นด้านการให้รางวัลและการลงโทษซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.97$) ส่วนบุคลากรที่มีระยะเวลาปฏิบัติงาน 1-3 ปี และ 4-6 ปี ประเมินว่าบรรยายกาศองค์การอยู่ในระดับพอใช้ 2 ด้านเหมือนกันคือ ด้านการให้รางวัลและบทลงโทษไทย ($\bar{X} = 2.90$ และ 2.98 ตามลำดับ) และ ด้านความขัดแย้งและความอุดหนุนต่อความขัดแย้ง ($\bar{X} = 2.90$ และ 2.93 ตามลำดับ) ส่วนบรรยายกาศองค์การด้านอื่นๆ อยู่ในระดับดี (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบรรยายกาศองค์การของโรงพยาบาลเขื่อนกรัล เมืองเรียล จำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน

บรรยายกาศองค์การ	ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล								
	1-3 ปี (n=120)			4-6 ปี (n=27)			มากกว่า 6 ปี (n=18)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
โครงสร้างองค์การ	3.09	0.53	ดี	3.23	0.43	ดี	3.18	0.45	ดี
ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.09	0.44	ดี	3.10	0.35	ดี	3.12	0.41	ดี
การให้รางวัลและการลงโทษ	2.90	0.57	พอใช้	2.98	0.41	พอใช้	2.97	0.72	พอใช้
ความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน	3.37	0.44	ดี	3.54	0.40	ดี	3.36	0.53	ดี
ความอบอุ่น	3.38	0.65	ดี	3.39	0.67	ดี	3.41	0.49	ดี
การสนับสนุน	3.20	0.55	ดี	3.39	0.50	ดี	3.39	0.47	ดี
มาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง	3.66	0.43	ดี	3.81	0.40	ดี	3.59	0.38	ดี
ความขัดแย้งและความอุดหนุนต่อความขัดแย้ง	2.90	0.43	พอใช้	2.93	0.43	พอใช้	3.03	0.57	ดี
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงกักษัตรีของกลุ่ม	3.34	0.60	ดี	3.46	0.65	ดี	3.43	0.50	ดี
บรรยายกาศองค์การโดยรวม	3.22	0.36	ดี	3.33	0.28	ดี	3.26	0.37	ดี

เมื่อพิจารณาระดับบรรยายกาศองค์การจำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงานพบว่า บุคลากรฝ่ายการแพทย์ ซึ่งประกอบด้วยแพทย์ ทันตแพทย์ ผู้ช่วยแพทย์ ผู้ช่วยทันตแพทย์ นักรังสีนักกายภาพบำบัด ประเมินว่าบรรยายกาศองค์การโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.08$) เมื่อพิจารณาเป็น

รายด้านพบว่า ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง ด้านความอบอุ่น ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงกักษะของกลุ่ม ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร และด้านการสนับสนุน อญู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.48, 3.36, 3.22, 3.13, 3.05$ และ 3.04 ตามลำดับ) ส่วนบุคลากรฝ่ายการพยาบาล ซึ่งประกอบด้วยพยาบาล ผู้ช่วยพยาบาล เจ้าหน้าที่เวชทະเบียน ประเมินว่าระดับบรรยายกาศองค์การโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง ด้านความอบอุ่น ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงกักษะของกลุ่ม ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง ในงาน ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ด้านการสนับสนุน และด้าน โครงสร้างองค์การ อญู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.75, 3.42, 3.43, 3.40, 3.14, 3.31$ และ 3.20 ตามลำดับ) ส่วนบุคลากรฝ่ายการบริหาร ซึ่งประกอบด้วยบุคลากรในสำนักงานฝ่ายการเงิน ฝ่ายธุรการ ฝ่ายการตลาด ฝ่ายการบัญชี ฝ่ายแม่บ้าน ฝ่ายยานยนต์ ฝ่ายโภชนากร ประเมินว่าระดับบรรยายกาศองค์การโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง ด้านความอบอุ่น ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงก Kash ของกลุ่ม ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง ในงาน ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ด้านการสนับสนุน ด้านโครงสร้างองค์การและด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง อญู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.68, 3.35, 3.37, 3.54, 3.05, 3.28, 3.15$ และ 3.02 ตามลำดับ) มีเพียงด้านการให้รางวัลและการลงโทษที่มีบรรยายกาศองค์การอยู่ในระดับพอใช้ (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับบรรยายกาศองค์การของโรงพยาบาลเจ้าพระยา
ไมเรียล จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน

บรรยายกาศองค์การ	ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน									
	บุคลากรฝ่ายการแพทย์			บุคลากรฝ่ายพยาบาล			บุคลากรฝ่ายบริหาร			
	(n=30)	(n=83)	(n=52)	(n=30)	(n=83)	(n=52)	(n=30)	(n=83)	(n=52)	
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ($S.D.$)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ($S.D.$)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ($S.D.$)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
มาตรฐานการปฏิบัติงานและ										
ความคาดหวัง	3.48	0.39	ดี	3.75	0.42	ดี	3.68	0.41	ดี	
ความอบอุ่น	3.36	0.64	ดี	3.42	0.60	ดี	3.35	0.69	ดี	
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน			ดี			ดี			ดี	
และความจริงก Kash ของกลุ่ม	3.22	0.86		3.43	0.50		3.37	0.54		

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

บรรยายกาศองค์การ	ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน								
	บุคลากรฝ่ายการแพทย์			บุคลากรฝ่ายพยาบาล			บุคลากรฝ่ายบริหาร		
	(n=30)	(n=83)	(n=52)	(n=30)	(n=83)	(n=52)	(n=30)	(n=83)	(n=52)
		S.D.	ระดับ		S.D.	ระดับ		S.D.	ระดับ
ความเสี่ยงและการรับความ									
เสี่ยงในงาน	3.13	0.56	ดี	3.40	0.35	ดี	3.54	0.46	ดี
ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.05	0.32	ดี	3.14	0.46	ดี	3.05	0.41	ดี
การสนับสนุน	3.04	0.67	ดี	3.31	0.45	ดี	3.28	0.56	ดี
โครงสร้างองค์การ	2.87	0.56	พอใช้	3.20	0.48	ดี	3.15	0.48	ดี
การให้รางวัลและการลงโทษ	2.77	0.64	พอใช้	2.97	0.54	พอใช้	2.93	0.55	พอใช้
ความขัดแย้งและความอคติ									
ความขัดแย้ง	2.74	0.62	พอใช้	2.92	0.39	พอใช้	3.02	0.37	ดี
บรรยายกาศองค์การโดยรวม	3.08	0.40	ดี	3.29	0.33	ดี	3.26	0.33	ดี

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยายกาศองค์การโรงพยาบาลแยกตามลักษณะทางประชารัฐและขนาดองค์การ

ผลการวิจัยในส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยายกาศองค์การในโรงพยาบาลเขื่นทรัพย์ไมเรียลแยกตามลักษณะทางประชารัฐและขนาดองค์การ ที่วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t -test และ One-way ANOVA ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ผลการเปรียบเทียบบรรยายกาศองค์การระหว่างเพศชายและหญิง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนบรรยายกาศองค์การโดยรวมและในแต่ละด้านของเพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยคะแนนบรรยายกาศองค์การโดยรวมสูงกว่าเพศหญิง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนบรรยายกาศองค์การในแต่ละด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนบรรยายกาศองค์การของเพศชายสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบรรยายกาศองค์การของเพศหญิงเกือบทุกด้าน ยกเว้น ด้านความอบอุ่น และด้านการสนับสนุน หากผลการเปรียบเทียบบรรยายกาศองค์การจำแนกตามเพศของบุคลากรที่ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบรรยายกาศองค์การแต่ละเพศของบุคลากรไม่มีความแตกต่างกัน

ทำให้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลที่มีลักษณะประชารถต่างกันจะมีการรับรู้บรรยายของค์การที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบบรรยายของค์การของโรงพยาบาลเชื่นทรัพย์ไมเรียลจำแนกตามเพศของบุคลากร

บรรยายของค์การ	เพศชาย (n=41)		เพศหญิง (n=124)		t	p-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
มาตรฐานการปฏิบัติงานและ						
ความคาดหวัง	3.69	0.39	3.68	0.43	0.16	0.87
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน						
และความงรักกัดดึงกลุ่ม	3.49	0.60	3.33	0.59	1.55	0.12
ความเสี่ยงและการรับความ						
เสี่ยงในงาน	3.47	0.54	3.37	0.42	1.24	0.22
ความอนุรุณ	3.37	0.62	3.39	0.64	-0.16	0.88
การสนับสนุน	3.21	0.60	3.27	0.52	-0.63	0.53
โครงสร้างองค์การ	3.21	0.51	3.10	0.50	1.25	0.21
ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.17	0.40	3.07	0.43	1.29	0.20
ความขัดแย้งและความอคติ						
ความขัดแย้ง	3.00	0.41	2.89	0.45	1.36	0.17
การให้รางวัลและการลงโทษ	2.98	0.58	2.90	0.56	0.70	0.49
บรรยายของค์การโดยรวม	3.30	0.36	3.23	0.35	1.12	0.26

ผลการเปรียบเทียบบรรยายของค์การตามระดับการศึกษาของบุคลากรระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและกลุ่มนี้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า พนักงานบรรยายของค์การโดยรวมของกลุ่มบุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ($p\text{-value}=0.46$)

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยคะแนนบรรยายของค์การระหว่างเพศชายและเพศหญิงเป็นรายด้านแล้วพบว่า มีเพียงด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความ

จรรยาศักดิ์ที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนบรรยายการศองค์การแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}=0.02$) ส่วนบรรยายการศองค์การในด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

จากผลการเปรียบเทียบบรรยายการศองค์การจำแนกตามระดับการศึกษาของบุคลากรพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนบรรยายการศองค์การโดยรวมของแต่ละระดับการศึกษาของบุคลากร ไม่มีความแตกต่างกัน ทำให้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล ที่มีสักษะประชากรต่างกันจะมีการรับรู้บรรยายการศองค์การที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบบรรยายการศองค์การของโรงพยาบาลเข็นทรัลเมืองเรียดจำแนกตามระดับ การศึกษาของบุคลากร

บรรยายการศองค์การ	ระดับการศึกษา				t	p-value		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี (n=66)		ปริญญาตรีหรือสูงกว่า (n=99)					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
มาตรฐานการปฏิบัติงานและ								
ความคาดหวัง	3.68	0.44	3.68	0.41	-0.02	0.49		
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน								
และความเชิงรักภักดีของกลุ่ม	3.49	0.6	3.29	0.58	2.12	0.02		
ความเตี่ยงและการรับความ								
เตี่ยงในงาน	3.46	0.44	3.36	0.45	1.4	0.08		
ความอบอุ่น	3.39	0.64	3.38	0.63	0.16	0.44		
การสนับสนุน	3.25	0.58	3.26	0.51	-0.06	0.48		
ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.16	0.4	3.06	0.43	1.52	0.07		
โครงสร้างองค์การ	3.14	0.5	3.11	0.51	0.39	0.35		
ความขัดแย้งและความอคติ								
ต่อความขัดแย้ง	2.96	0.45	2.89	0.44	1.04	0.15		
การให้รางวัลและการลงโทษ	2.92	0.6	2.92	0.54	0.03	0.49		
บรรยายการศองค์การโดยรวม	3.26	0.36	3.23	0.35	0.55	0.29		

เมื่อเปรียบเทียบบรรยายการศองค์การตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานของบุคลากร ซึ่งมีการแบ่งเป็นกลุ่มที่ปฏิบัติงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ปี และกลุ่มที่ปฏิบัติงานมากกว่า 1 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยบรรยายการศองค์การโดยรวมไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บรรยายการศองค์การด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวแก้ไขกันและความจริงรักภักดีของกลุ่มและด้านความอนุรุ่น มีค่าเฉลี่ยบรรยายการศองค์การแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.02$ และ 0.03 ตามลำดับ) ส่วนบรรยายการศองค์การด้านอื่น ๆ ไม่มีแตกต่างกันเมื่อระดับการศึกษา แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบบรรยายการศองค์การของโรงพยาบาลเซ็นทรัลเมโนเรียมจำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานของบุคลากร

บรรยายการศองค์การ	ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน				t	p-value		
	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ปี (n=62)		มากกว่า 1 ปี (n=103)					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
มาตรฐานการปฏิบัติงานและ								
ความคาดหวัง	3.66	0.40	3.69	0.44	-0.51	0.31		
ความอนุรุ่น	3.51	0.58	3.31	0.65	2.04	0.02		
ความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน								
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวแก้ไขกัน	3.40	0.47	3.39	0.44	0.12	0.45		
และความจริงรักภักดีของกลุ่ม	3.25	0.68	3.44	0.53	-1.95	0.03		
การสนับสนุน	3.19	0.60	3.29	0.50	-1.25	0.11		
ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.15	0.46	3.07	0.40	1.14	0.13		
โครงสร้างองค์การ	3.12	0.51	3.13	0.50	-0.12	0.45		
การให้รางวัลและการลงโทษ	2.93	0.58	2.92	0.56	0.17	0.43		
ความขัดแย้งและความอดทน								
ต่อความขัดแย้ง	2.89	0.48	2.94	0.42	-0.70	0.24		
บรรยายการศองค์การโดยรวม	3.24	0.37	3.25	0.34	-0.10	0.46		

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบบรรยายการศองค์การแบ่งตามกลุ่มอายุ ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม อายุคือ อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี อายุ 26 – 35 ปี และ อายุ 36 ปีขึ้นไป พบว่า ค่าเฉลี่ยบรรยายการศองค์การ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = 0.02$) แต่ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า บุคลากรที่มีอายุต่างกันมีค่าเฉลี่ยบรรยายการศองค์การในด้านการให้รางวัล และการลงโทษ ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน ด้านการสนับสนุน ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง และด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง ไม่แตกต่างกัน แต่ค่าเฉลี่ยบรรยายการศองค์การด้าน โครงสร้างองค์การ ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ด้านความอนุรุณ ด้านรวมและด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงกักษิช่องกลุ่มนี้แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบบรรยายการศองค์การของโรงพยาบาลเชื้อพัลเม โนเรียมจำแนกตามกลุ่มอายุของบุคลากร

บรรยายการศองค์การ	แหล่งความ	df	SS	MS	F-test	p-value
โครงสร้างองค์การ	ระหว่าง	2	2.81	1.41	5.84	<0.001
	ภายในกลุ่ม	162	39.00	0.24		
	รวม	164	41.82			
ความรับผิดชอบของบุคลากร	ระหว่าง	2	3.09	1.55	9.53	<0.001
	ภายในกลุ่ม	162	26.29	0.16		
	รวม	164	29.39			
ความอนุรุณ	ระหว่าง	2	3.20	1.60	4.14	0.02
	ภายในกลุ่ม	162	62.56	0.39		
	รวม	164	65.76			
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความจริงกักษิช่องกลุ่ม	ระหว่าง	2	2.49	1.24	3.62	0.03
	ภายในกลุ่ม	162	55.71	0.34		
	รวม	164	58.20			
การให้รางวัลและการลงโทษ	ระหว่าง	2	0.66	0.33	1.05	0.35
	ภายในกลุ่ม	162	51.07	0.32		
	รวม	164	51.73			
ความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน	ระหว่าง	2	0.91	0.45	2.28	0.11
	ภายในกลุ่ม	162	32.29	0.20		
	รวม	164	33.20			

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

บรรยายการศองค์การ	แหล่งความ	df	SS	MS	F-test	p-value
การสนับสนุน	ระหว่าง	2	0.63	0.32	1.09	0.34
	ภายในกลุ่ม	162	46.99	0.29		
	รวม	164	47.62			
มาตรฐานการปฏิบัติงานและ ความคาดหวัง	ระหว่าง	2	0.14	0.07	0.40	0.67
	ภายในกลุ่ม	162	28.83	0.18		
	รวม	164	28.98			
ความขัดแย้งและความอดทน ต่อความขัดแย้ง	ระหว่าง	2	0.62	0.31	1.58	0.21
	ภายในกลุ่ม	162	31.78	0.20		
	รวม	164	32.40			
บรรยายการศองค์การ โดยรวม	ระหว่าง	2	1.02	0.51	4.30	0.02
	ภายในกลุ่ม	162	19.20	0.12		
	รวม	164	20.22			

จากผลการวิจัยข้างต้น พบร่วมกันแล้วว่า บรรยายการศองค์การรวมทั้งหมด 5 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ด้านความอนุรุ่น ด้านรวมและด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงรักภักดีของกลุ่มนี้ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการศองค์การแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายๆ โดยวิธี LSD. (Least significant difference) ซึ่งผลการวิเคราะห์ มีรายละเอียดดังนี้

บรรยายการศองค์การ โดยรวม พบร่วม พบว่า บุคลากรอายุน้อยกว่า 26 ปี กับอายุมากกว่า 35 ปี และอายุ 26-35 ปี กับอายุมากกว่า 35 ปี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการศองค์การ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ตัววันบุคลากรอายุน้อยกว่า 26 ปี กับอายุ 26-35 ปี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการศองค์การ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.01$)

บรรยายการศองค์การด้านโครงสร้างองค์การ พบร่วม บุคลากรอายุน้อยกว่า 26 ปี และอายุมากกว่า 35 ปี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการศองค์การด้านโครงสร้างองค์การ ไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรอายุน้อยกว่า 26 ปี กับอายุ 26-35 ปี และอายุ 26-35 ปี กับอายุมากกว่า 35 ปี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการศองค์การด้านโครงสร้างองค์การแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} \leq 0.001$ และ 0.01 ตามลำดับ)

บรรยายการศองค์การด้านความรับผิดชอบของบุคลากร พบร่วม บุคลากรอายุ 26-35 ปี และอายุมากกว่า 35 ปี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการศองค์การด้านความรับผิดชอบของบุคลากร

ไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรอายุน้อยกว่า 26 ปีกับอายุ 26-35 ปี และอายุน้อยกว่า 26 ปีกับอายุมากกว่า 35 ปี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการองค์การด้านความรับผิดชอบของบุคลากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} \leq 0.001$ และ 0.01 ตามลำดับ)

บรรยายการองค์การด้านความอบอุ่น พบว่า บุคลากรอายุ 26-35 ปี และอายุมากกว่า 35 ปีมีค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการองค์การด้านความอบอุ่น ไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรอายุน้อยกว่า 26 ปีกับอายุ 26-35 ปี และน้อยกว่า 26 ปีกับอายุมากกว่า 35 ปีมีค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการองค์การด้านความอบอุ่นของบุคลากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.02$ และ 0.01 ตามลำดับ)

บรรยายการองค์การด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจงรักภักดีของกลุ่ม พบว่า บุคลากรอายุน้อยกว่า 26 ปี และอายุมากกว่า 35 ปีมีค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการองค์การด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจงรักภักดีของกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรอายุน้อยกว่า 26 ปีกับอายุ 26-35 ปี และอายุ 26-35 ปีกับอายุมากกว่า 35 ปีมีค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการองค์การด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจงรักภักดีของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.02$ และ 0.05 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการองค์การเป็นรายคู่ ตามอายุของบุคลากร โดยวิธี LSD

บรรยายการองค์การ	อายุ	อายุ			
		\bar{X}	น้อยกว่า 26 ปี	26-35 ปี	มากกว่า 35 ปี
โครงสร้างองค์การ	น้อยกว่า 26 ปี	3.23	-	0.25**	-0.03
	26-35 ปี	2.98		-	-0.28**
	มากกว่า 35 ปี	3.26			-
ความรับผิดชอบของบุคลากร	น้อยกว่า 26 ปี	3.29	-	0.31**	0.23**
	26-35 ปี	2.98		-	-0.08
	มากกว่า 35 ปี	3.06			-
ความอบอุ่น	น้อยกว่า 26 ปี	3.57	-	0.26*	0.35**
	26-35 ปี	3.32		-	0.09
	มากกว่า 35 ปี	3.22			-

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการศองค์การเป็นรายคู่ ตามอายุของบุคลากร โดยวิธี LSD

บรรยายการศองค์การ	อายุ	อายุ		
		\bar{X}	น้อยกว่า26ปี	26-35ปี
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน	น้อยกว่า26ปี	3.49	-	0.25**
และความจงรักภักดีของกุ่ม	26-35ปี	3.24	-	-0.24*
	มากกว่า35ปี	3.48	-	-
บรรยายการศองค์การ โดยรวม	น้อยกว่า26ปี	3.33	-	0.17**
	26-35ปี	3.16	-	-0.13
	มากกว่า35ปี	3.29	-	-

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบบรรยายการศองค์การ โดยรวมและในแต่ละด้านของบุคลากร ตามสถานภาพสมรส คือ โสด สมรส และ หม้าย/ห嫣ร้าง/แยก พบร่วมว่า บุคลากรที่มีสถานภาพสมรส ต่างกันมีการประเมินบรรยายการศองค์การ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบบรรยายการศองค์การของโรงพยาบาลเชื่อมทั่วไป ไมเรียลแยกตามสถานภาพสมรสของบุคลากร

บรรยายการศองค์การ	แหล่งความ	df	SS	MS	F-test	p-value
โครงสร้างองค์การ	ระหว่าง	2	0.61	0.30	1.19	0.31
	ภายในกลุ่ม	162	41.21	0.25		
	รวม	164	41.82			
ความรับผิดชอบของบุคลากร	ระหว่าง	2	0.73	0.37	2.07	0.13
	ภายในกลุ่ม	162	28.65	0.18		
	รวม	164	29.39			
การให้รางวัลและการลงโทษ	ระหว่าง	2	0.75	0.38	1.19	0.31
	ภายในกลุ่ม	162	50.98	0.31		
	รวม	164	51.73			

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

บรรยายองค์การ	แหล่งความ	df	SS	MS	F-test	p-value
ความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน	ระหว่าง	2	0.79	0.40	1.98	0.14
	ภายในกลุ่ม	162	32.41	0.20		
	รวม	164	33.20			
ความอ่อนอุ่น	ระหว่าง	2	1.28	0.64	1.61	0.20
	ภายในกลุ่ม	162	64.48	0.40		
	รวม	164	65.76			
การสนับสนุน	ระหว่าง	2	0.29	0.14	0.49	0.61
	ภายในกลุ่ม	162	47.34	0.29		
	รวม	164	47.62			
มาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง	ระหว่าง	2	0.61	0.30	1.74	0.18
	ภายในกลุ่ม	162	28.37	0.18		
	รวม	164	28.98			
ความขัดแย้งและความอคติ ต่อความขัดแย้ง	ระหว่าง	2	0.13	0.06	0.32	0.72
	ภายในกลุ่ม	162	32.27	0.20		
	รวม	164	32.40			
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความจริงกักษิชของกลุ่ม	ระหว่าง	2	0.58	0.29	0.81	0.45
	ภายในกลุ่ม	162	57.62	0.36		
	รวม	164	58.20			
บรรยายองค์การโดยรวม	ระหว่าง	2	0.29	0.15	1.20	0.31
	ภายในกลุ่ม	162	19.92	0.12		
	รวม	164	20.22			

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบบรรยายองค์การในแต่ละด้านและโดยรวมของบุคลากรแยกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ บุคลากรฝ่ายแพทย์ บุคลากรฝ่ายพยาบาล และบุคลากรฝ่ายบริหาร พบว่า บรรยายองค์การในด้านโครงสร้างองค์การ ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน ด้านมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ด้านความขัดแย้งและความอคติที่ ความขัดแย้ง และโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.01, <0.001, 0.01, 0.02$ และ 0.02 ตามลำดับ) บุคลากรที่มีตำแหน่งในการปฏิบัติงานต่างกันมีค่าเฉลี่ยบรรยายองค์การในด้านการสนับสนุน ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ ด้านความอ่อนอุ่น และด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงกักษิชของกลุ่มพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบบรรยายการศองค์การของโรงพยาบาลเต็นทรัลเมืองเรียงแยกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน

บรรยายการศองค์การ	แหล่งความ	df	SS	MS	F-test	p-value
โครงสร้างองค์การ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.51	1.26	5.18	0.01
	ภายในกลุ่ม	162	39.30	0.24		
	รวม	164	41.82			
ความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.13	1.57	8.44	<0.001
	ภายในกลุ่ม	162	30.07	0.19		
	รวม	164	33.20			
มาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.64	0.82	4.86	0.01
	ภายในกลุ่ม	162	27.33	0.17		
	รวม	164	28.98			
ความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.52	0.76	3.98	0.02
	ภายในกลุ่ม	162	30.88	0.19		
	รวม	164	32.40			
การสนับสนุน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.68	0.84	2.95	0.05
	ภายในกลุ่ม	162	45.95	0.28		
	รวม	164	47.62			
ความรับผิดชอบของบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.38	0.19	1.06	0.35
	ภายในกลุ่ม	162	29.01	0.18		
	รวม	164	29.39			
การให้รางวัลและการลงโทษ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.85	0.43	1.36	0.26
	ภายในกลุ่ม	162	50.87	0.31		
	รวม	164	51.73			
ความอนุญาต	ระหว่างกลุ่ม	2	0.18	0.09	0.22	0.80
	ภายในกลุ่ม	162	65.58	0.40		
	รวม	164	65.76			
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความจริงรักภักดีของกลุ่ม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.98	0.49	1.39	0.25
	ภายในกลุ่ม	162	57.22	0.35		
	รวม	164	58.20			
บรรยายการศองค์การโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.99	0.49	4.16	0.02
	ภายในกลุ่ม	162	19.23	0.12		
	รวม	164	20.22			

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้น พบว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งในการปฏิบัติงานต่างกัน ประเมินว่าบรรยายกาศองค์การ 5 ด้าน คือ ด้าน โครงสร้างองค์การ ด้านความเดี่ยวและรับความเดี่ยวในงาน ด้านมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง และโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้จึงทำการทดสอบเบรียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี LSD. (Least significant difference) ซึ่งผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

บรรยายกาศองค์การด้าน โครงสร้างองค์การ พบว่า บุคลากรฝ่ายพยาบาลกับบุคลากรฝ่ายบริหาร ประเมินบรรยายกาศองค์การด้าน โครงสร้างองค์การ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนบุคลากรฝ่ายแพทย์กับบุคลากรฝ่ายพยาบาล และบุคลากรฝ่ายแพทย์ กับบุคลากรฝ่ายบริหาร ประเมินบรรยายกาศองค์การด้าน โครงสร้างองค์การ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} \leq 0.001$ และ 0.01 ตามลำดับ)

บรรยายกาศองค์การด้านความเดี่ยวและการรับความเดี่ยวในงาน พบว่า บุคลากรฝ่ายพยาบาลกับบุคลากรฝ่ายบริหารประเมินบรรยายกาศองค์การด้านความเดี่ยวและการรับความเดี่ยวในงาน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนบุคลากรฝ่ายแพทย์กับบุคลากรฝ่ายพยาบาล และบุคลากรฝ่ายแพทย์ กับบุคลากรฝ่ายบริหารประเมินบรรยายกาศองค์การด้านความเดี่ยวและการรับความเดี่ยวในงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} \leq 0.001$ และ ≤ 0.001 ตามลำดับ)

บรรยายกาศองค์การด้านมาตรฐานในการปฏิบัติงาน พบว่า บุคลากรฝ่ายพยาบาลกับบุคลากรฝ่ายบริหารประเมินบรรยายกาศองค์การด้านมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนบุคลากรฝ่ายแพทย์กับบุคลากรฝ่ายพยาบาล และบุคลากรฝ่ายแพทย์ กับบุคลากรฝ่ายบริหาร บรรยายกาศองค์การด้านมาตรฐานในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} \leq 0.001$ และ 0.04 ตามลำดับ)

บรรยายกาศองค์การด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง พบว่า บุคลากรฝ่ายแพทย์กับบุคลากรฝ่ายพยาบาล และบุคลากรฝ่ายพยาบาลกับบุคลากรฝ่ายบริหาร ประเมินบรรยายกาศองค์การด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนบุคลากรฝ่ายแพทย์กับบุคลากรฝ่ายบริหารประเมินบรรยายกาศองค์การด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}=0.01$)

บรรยายกาศองค์การ โดยรวม พบว่า บุคลากรฝ่ายพยาบาลกับบุคลากรฝ่ายบริหาร ประเมินบรรยายกาศองค์การด้าน โครงสร้างองค์การ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ส่วนบุคลากรฝ่ายแพทย์กับบุคลากรฝ่ายพยาบาล และบุคลากรฝ่ายแพทย์กับบุคลากรฝ่ายบริหาร ประเมินบรรยายการองค์การ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} \leq 0.001$ และ 0.03 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการองค์การเป็นรายคู่แยกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงานของบุคลากร โดยวิธี LSD.

บรรยายการองค์การ	ตำแหน่ง	\bar{X}	ตำแหน่ง		
			บุคลากรฝ่ายแพทย์	บุคลากรฝ่ายพยาบาล	บุคลากรฝ่ายบริหาร
โครงสร้างองค์การ	บุคลากรฝ่ายแพทย์	2.87	-	-0.33**	-0.28**
	บุคลากรฝ่ายพยาบาล	3.20		-	0.05
	บุคลากรฝ่ายบริหาร	3.15			-
ความเสี่ยงและการรับ	บุคลากรฝ่ายแพทย์	3.13	-	-0.27**	-0.41**
	บุคลากรฝ่ายพยาบาล	3.40		-	-0.13
ความเสี่ยงในงาน	บุคลากรฝ่ายบริหาร	3.54			-
มาตรฐานการปฏิบัติ	บุคลากรฝ่ายแพทย์	3.48	-	-0.27**	-0.20*
	บุคลากรฝ่ายพยาบาล	3.75		-	0.08
งานและความคาดหวัง	บุคลากรฝ่ายบริหาร	3.68			-
ความขัดแย้งและความ	บุคลากรฝ่ายแพทย์	2.74	-	-0.17	-0.28**
	บุคลากรฝ่ายพยาบาล	2.92		-	-0.11
อคตินต่อความขัดแย้ง	บุคลากรฝ่ายบริหาร	3.02			-
บรรยายการองค์การ	บุคลากรฝ่ายแพทย์	3.08	-	-0.21**	-0.18*
	บุคลากรฝ่ายพยาบาล	3.29		-	0.03
โดยรวม	บุคลากรฝ่ายบริหาร	3.26			-

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากผลการเปรียบเทียบบรรยายการองค์การ โดยรวมทุกด้านและในแต่ละด้านของแต่ละโรงพยาบาลที่มีขนาดองค์การต่างกัน พนวจ ค่าเฉลี่ยคะแนนบรรยายการองค์การ โดยรวมของ

องค์การทั้งสองขนาดไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างกันของบรรยายากองค์การ พนวจ ค่าเฉลี่ยคะแนนบรรยายากองค์การ ในแต่ละด้านขององค์การทั้งสองขนาดไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หากผลการเปรียบเทียบบรรยายากองค์การจำแนกตามขนาดขององค์การที่ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนบรรยายากองค์การของแต่ละขนาด องค์การไม่มีความแตกต่างกัน ทำให้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลที่มีขนาดองค์การต่างกันจะมีการรับรู้บรรยายากองค์การที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบบรรยายากองค์การของโรงพยาบาลชั้นทรัพ เมโนเรียมจำแนกตามขนาด องค์การ

บรรยายากองค์การ	ขนาดองค์การ				t	p-value		
	ขนาดใหญ่ (n=130)		ขนาดเล็ก (n=35)					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
มาตรฐานการปฏิบัติงานและ								
ความคาดหวัง	3.67	0.42	3.71	0.43	-0.53	0.59		
ความเสี่ยงและการรับความ								
เสี่ยงในงาน	3.39	0.47	3.43	0.35	-0.46	0.65		
ความอนุ่มน้ำ	3.37	0.63	3.45	0.64	-0.71	0.48		
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน								
และความเชื่อมั่นของกลุ่ม	3.34	0.6	3.49	0.55	-1.38	0.17		
การสนับสนุน	3.25	0.57	3.28	0.39	-0.32	0.75		
โครงสร้างองค์การ	3.09	0.51	3.25	0.49	-1.66	0.10		
ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.08	0.4	3.16	0.51	-0.98	0.33		
ความขัดแย้งและความอคติ								
ต่อความขัดแย้ง	2.92	0.44	2.91	0.45	0.06	0.95		
การให้รางวัลและการลงโทษ	2.89	0.57	3.04	0.50	-1.4	0.16		
บรรยายากองค์การโดยรวม	3.22	0.36	3.32	0.33	-1.37	0.17		

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของบรรยักษ์องค์การในโรงพยาบาลเชื่อมรัล เมโนเรียล

จากคำถatementปลายเปิดในแบบสอบถาม ที่สอบถามบุคลากร โรงพยาบาลเชื่อมรัล เมโนเรียล ทั้ง 2 สาขา รวม 165 คน ผู้วิจัยนำมาสรุปประเด็นปัญหานมบรรยักษ์องค์การในโรงพยาบาล 9 ด้าน พบว่า มีปัญหาด้านต่าง ๆ คือ ด้านโครงสร้างขององค์การร้อยละ 21.21 ด้านความรับผิดชอบของบุคลากรร้อยละ 55.15 ด้านการให้รางวัลและการลงโทษร้อยละ 43.03 ด้านความเดี่ยวและ การรับความเสี่ยงในงานร้อยละ 30.30 ด้านความอ่อนอุ่นร้อยละ 21.21 ด้านการสนับสนุนร้อยละ 24.84 ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวังร้อยละ 26.06 ด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้งร้อยละ 28.48 และด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงใจของกลุ่มร้อยละ 23.63 โดยมีรายละเอียดของปัญหาแต่ละด้านดังนี้

3.1 ด้านโครงสร้างขององค์การ จากการตอบปัญหาในด้านโครงสร้างขององค์การ พบว่า บุคลากรของโรงพยาบาลเชื่อมรัล เมโนเรียล มีปัญหาที่คัดล้าคลึงกัน โดยรวมแล้วมีบุคลากรที่ให้ปัญหาด้านโครงสร้างองค์การจำนวน 35 คน จากจำนวนบุคลากร 165 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 แบ่งเป็นโรงพยาบาลขนาดใหญ่จำนวน 26 คน และขนาดเล็กจำนวน 9 คน หากแบ่งตามปัญหาแล้วพบว่า ปัญหาการจัดโครงสร้างองค์กรไม่ชัดเจนและไม่เหมาะสม สับสนในการปฏิบัติและสายงาน มีมากถึง 20 คน ส่วนปัญหาการกำหนดพิธีทางการบริหารไม่ชัดเจน มีจำนวน 5 คน ปัญหาการไม่ทราบโครงสร้างที่แท้จริง มีจำนวน 4 คน ปัญหาการไม่มีการกระจายอำนาจการบริหาร ไม่มีผู้บังคับบัญชาอยซึ่งแน่กับปัญหาที่เกิดขึ้น และไม่ค่อยมีการประสานงานระหว่างสายงานที่เกี่ยวข้อง มีจำนวน 3 คน 2 คน และ 1 คนตามลำดับซึ่งมีเฉพาะองค์การขนาดใหญ่เท่านั้น (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19 จำนวนผู้ตอบปัญหารายการองค์การในด้านโครงสร้างขององค์การสำนักงาน
องค์การ

ปัญหาด้านโครงสร้างขององค์การ	ขนาดองค์การ		
	ขนาดใหญ่ (n=130)	ขนาดเล็ก (n=35)	รวม (ร้อยละ) (n=165)
การจัดโครงสร้างองค์กร ไม่ชัดเจนและ ไม่เหมาะสม			
สับสนในการปฏิบัติและสายงาน	14	6	20 (12.12)
กำหนดพิธีทางการบริหาร ไม่ชัดเจน	4	1	5 (3.03)
ไม่ทราบ โครงสร้างที่แท้จริง	2	2	4 (2.42)
ไม่มีการกระจายอำนาจการบริหาร	3	0	3 (1.82)
ไม่มีผู้บังคับบัญชาอยู่ที่แน่กับปัญหาที่เกิดขึ้น	2	0	2 (1.21)
ไม่ค่อยมีการประสานงานระหว่างสายงานที่เกี่ยวข้อง	1	0	1 (0.61)
รวม (คน)	26	9	35 (21.21)

3.2 ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร มีบุคลากรเสนอปัญหาด้านความรับผิดชอบ
ของบุคลากรจำนวน 91 คน จาก 165 คน คิดเป็นร้อยละ 55.15 โดยมีปัญหารื่องบุคลากรบางคน ไม่
มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่มากที่สุดจำนวน 38 คน รองลงมาเป็นปัญหาการกำหนดบทบาท
หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งงาน ไม่ชัดเจน จำนวน 22 คน ส่วนปัญหารักษา
อัตรากำลัง ไม่เหมาะสมและ ไม่เพียงพอ กับปริมาณงานที่รับผิดชอบ มีเพียงองค์การขนาดใหญ่
เท่านั้น จำนวน 18 คน และปัญหาการ ไม่มีการติดตามและประเมินผลของผู้บังคับบัญชา 6 คน
ปัญหาบุคลากร ไม่มีใจรักในงานที่รับผิดชอบ ไม่มีการประสานงานกันในแต่ละแผนก ทำงาน
ผิดพลาด ไม่ต่อเนื่องกับงานที่ทำ และพนักงานเข้าออกบ่อยมากปัญหาละ 2 คนตามลำดับ ส่วน
ปัญหามิมีการให้โอกาสในการ ตัดสินใจและเสนอความคิดเห็นในเรื่องงานที่ทำ มีเพียง 1 คน
เท่านั้น (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 จำนวนผู้ตอบปัญหารายการองค์การในด้านความรับผิดชอบของบุคลากรจำแนกตามขนาดองค์การ

ปัญหาด้านความรับผิดชอบของบุคลากร	ขนาดองค์การ		
	ขนาดใหญ่ (n=130)	ขนาดเล็ก (n=35)	รวม (ร้อยละ) (n=165)
บุคลากรบางคนไม่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่	26	12	38 (23.03)
การกำหนดคุณภาพ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งงานไม่ชัดเจน	16	6	22 (13.33)
การจัดอัตรากำลัง ไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอ กับปริมาณงานที่รับผิดชอบ	18	0	18 (10.91)
ไม่มีการติดตามและประเมินผลของผู้บังคับบัญชา	4	2	6 (3.64)
บุคลากร ไม่มีใจรักในงานที่รับผิดชอบ	2	0	2 (1.21)
ไม่มีการประสานงานกันในแต่ละแผนก	2	0	2 (1.21)
ทำงานผิดพลาด ไม่ต่อเนื่องกับงานที่ทำ พนักงานเข้าออกบ่อยมาก	2	0	2 (1.21)
ไม่มีการให้โอกาสในการศึกษาและเต้นความคิดเห็นในเรื่องงานที่ทำ	1	0	1 (0.61)
รวม (คน)	71	20	91 (55.15)

3.3 ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ มีบุคลากรเสนอปัญหาด้านการให้รางวัลและการลงโทษ 71 คน จากบุคลากร 165 คน คิดเป็นร้อยละ 43.03 โดยมีปัญหาระบุ ไม่มีการให้รางวัลหรือใบ Nessie ที่ปฏิบัติงานดี ทั้งสององค์การ จำนวน 40 คน และปัญหาการไม่มีแนวทางปฏิบัติที่เหมือนกัน ไม่ยุติธรรมและไม่มีกฎหมายที่แน่นอนในการพิจารณาด้านรางวัลและการลงโทษ 22 คน ส่วนระบุองค์การเงินเดือนค่ากัวมาตราฐานกรมแรงงาน ทำให้ไม่มีกำลังใจในการทำงาน มีเพียง โรงพยาบาลขนาดใหญ่เท่านั้นที่มีจำนวน 7 คน และปัญหาการไม่ทราบถึงมีการให้รางวัล และการลงโทษของบุคลากร มีจำนวน 2 คน เท่านั้น (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21 จำนวนผู้ตอบปัญหารายการองค์การในด้านการให้รางวัลและการลงโทษจำแนกตาม
ขนาดองค์การ

ปัญหาด้านการให้รางวัลและการลงโทษ	ขนาดองค์การ		
	ขนาดใหญ่ (n=130)	ขนาดเล็ก (n=35)	รวม (ร้อยละ) (n=165)
ไม่มีการให้รางวัลหรือใบสัมภาร์ที่ปฏิบัติงานดี	31	9	40 (24.24)
ไม่มีแนวทางปฏิบัติที่เหมือนกัน ไม่มีความยุติธรรม และกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการพิจารณาด้านรางวัลและ การลงโทษ	13	9	22 (13.33)
อัตราเงินเดือนต่ำกว่ามาตรฐานกรมแรงงานทำให้มีมี กำลังใจในการทำงาน	7	0	7 (4.24)
ไม่ทราบถึงมีการให้รางวัล และการลงโทษของ บุคลากร	2	0	2 (1.21)
รวม (คน)	53	18	71 (43.03)

3.4 ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน มีบุคลากรเสนอปัญหาด้านความเสี่ยง
และการรับความเสี่ยงในงานทั้งหมด 50 คน จากจำนวนบุคลากร 165 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 แบ่ง
ตามองค์กรขนาดใหญ่ มีจำนวน 37 คน และองค์กรขนาดเล็กมีจำนวน 13 คน หากแบ่งตาม
ปัญหาที่มีมากที่สุดในด้านนี้คือเรื่องการขาดบุคลากรที่มีความชำนาญและประสบการณ์ ซึ่งมีความ
เสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงานมากถึง 12 คน รองลงมาคือเรื่องอัตรากำลังในแต่ละแผนกไม่พอ
อัตรากำลังน้อยทำให้ความเสี่ยงยิ่งมาก จำนวน 11 คน ส่วนเรื่องไม่มีความปลอดภัยในด้านชีวิต
และการด้านเงิน ซึ่งเป็นความเสี่ยงอย่างหนึ่ง จำนวน 10 คน และปัญหาอุปกรณ์เก่า ชำรุด มีจำนวน
น้อย เสี่ยงต่อการปฏิบัติงาน มีจำนวน 8 คน ปัญหาไม่มีระบบบริหารความเสี่ยงที่ดีและครอบคลุม
ทุกด้าน จำนวน 5 คนและปัญหาการทำงานไม่มีระบบวางแผนจัดการที่ดี ทำให้มีความเสี่ยงสูง มี
เพียงองค์กรขนาดใหญ่เท่านั้นที่มี จำนวน 4 คน (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22 จำนวนผู้ตอบปัญหารายการองค์การในด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน
จำแนกตามขนาดองค์การ

ปัญหาด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน	ขนาดองค์การ		
	ขนาดใหญ่ (n=130)	ขนาดเล็ก (n=35)	รวม (ร้อยละ) (n=165)
ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญและประสบการณ์ จึงมีความเสี่ยงมาก	7	5	12 (7.27)
อัตรากำลังในแต่ละแผนกไม่พอ อัตรากำลังน้อย ความเสี่ยงยิ่งมาก	10	1	11 (6.67)
มีความเสี่ยงความปลอดภัยในด้านชีวิตและการด้านเงิน	5	5	10 (6.06)
อุปกรณ์เก่า ชำรุด มีจำนวนน้อย เสี่ยงต่อการปฏิบัติงาน	7	1	8 (4.85)
ไม่มีระบบบริหารความเสี่ยงที่ดีและครอบคลุม	4	1	5 (3.03)
การทำงานไม่มีระบบวางแผนจัดการที่ดี ทำให้มีความเสี่ยงสูง	4	0	4 (2.42)
รวม (คน)	37	13	50 (30.30)

3.5 ด้านความอนุ่มนิบุคลากรเสนอปัญหาด้านความอนุ่มนิบุคลากร 35 คน จากจำนวนบุคลากร 165 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 พ布ว่าโรงพยาบาลขนาดใหญ่มีปัญหาด้านความอนุ่มนิบุคลากรกว่องค์การขนาดเล็ก โดยองค์การขนาดใหญ่มีปัญหาด้านความอนุ่มนิบุคลากร 27 คน องค์การขนาดเล็กมีเพียง 8 คนเท่านั้น หากแบ่งตามสภาพปัญหาแล้วพบว่า ปัญหาไม่มีความอนุ่มนิบุคลากรในการทำงาน มีการแบ่งพรรคแบ่งพวกลามากที่สุดมีจำนวน 23 คน รองลงมาเป็นปัญหาไม่มีกิจกรรมที่ให้ทุกคนมีส่วนร่วมกันทำร่วมกัน จำนวน 6 คน ปัญหาไม่มีหัวหน้าที่ให้การดูแลและให้คำปรึกษาแก่ผู้ได้บังคับบัญชา จำนวน 4 คน และปัญหาไม่มีความเคราะห์ซึ่งกันและกัน จำนวน 2 คน ซึ่งสามปัญหาสุดท้ายนี้มีเพียงองค์การขนาดเล็กเท่านั้นที่มี (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23 จำนวนผู้ตอบปัญหารายการองค์การในด้านความอนุ่มตามขนาดองค์การ

ปัญหาด้านความอนุ่ม	ขนาดองค์การ		
	ขนาดใหญ่ (n=130)	ขนาดเล็ก (n=35)	รวม (ร้อยละ) (n=165)
ไม่มีความอนุ่มในการทำงาน มีการแบ่งพรรคแบ่งพวก	17	6	23 (13.94)
ไม่มีกิจกรรมที่ให้ทุกคนมีส่วนร่วมกันทำ	6	0	6 (3.64)
ไม่มีหัวหน้าให้การคุ้มและให้คำปรึกษานั้นๆ	4	0	4 (2.42)
ไม่มีความเคราะห์ชึ้นกันและกัน	0	2	2 (1.21)
รวม (คน)	27	8	35 (21.21)

3.6 ด้านการสนับสนุน มีบุคลากรเสนอปัญหาด้านการสนับสนุนจำนวน 41 คน จากบุคลากรทั้งหมด 165 คน คิดเป็นร้อยละ 24.84 แบ่งตามขนาดองค์การแล้วพบว่า องค์กรขนาดใหญ่มีจำนวน 29 คน และองค์กรขนาดเล็กมีจำนวน 12 คน โดยมีปัญหารื่องการไม่มีการสนับสนุน ช่วยเหลือ ค้ำจุนระหว่างบุคลากรที่ทำงานร่วมกันมากที่สุดจำนวน 18 คน รองลงมาคือปัญหาไม่มีการส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์ในงานที่ทำ จำนวน 11 คน และปัญหารื่องไม่มีการสนับสนุนด้านความรู้ ส่งเสริมการศึกษาเพื่อการทำงานที่ดีขึ้นจำนวน 6 คน และปัญหาสุดท้ายคือบุคลากรขาดความไว้วางใจกัน จำนวน 6 คนเช่นกัน (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24 จำนวนผู้ตอบปัญหารายการองค์การในด้านการสนับสนุนตามขนาดองค์การ

ปัญหาด้านการสนับสนุน	ขนาดองค์การ		
	ขนาดใหญ่ (n=130)	ขนาดเล็ก (n=35)	รวม (ร้อยละ) (n=165)
ไม่มีการสนับสนุน ช่วยเหลือ ค้ำจุนระหว่างบุคลากรที่ทำงานร่วมกัน	14	4	28 (10.91)
ไม่มีการส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์ในงานที่ทำ	8	3	11 (6.67)
ไม่มีการสนับสนุนด้านความรู้ ส่งเสริมการศึกษาเพื่อการทำงานที่ดีขึ้น	5	1	6 (3.64)
บุคลากรขาดความไว้วางใจกัน	2	4	6 (3.64)
รวม (คน)	29	12	41 (24.85)

3.7 ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง จากการศึกษาปัญหาในด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง พนบฯ บุคลากรของโรงพยาบาลเชื่อมรหัส เมโนเรียล ทั้งสองขานาคองค์การระบุปัญหาด้านนี้จำนวน 43 คน จากบุคลากรทั้งหมด 165 คน คิดเป็นร้อยละ 26.06 โดยแบ่งเป็นปัญหารือเรื่องการไม่มีมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนมากที่สุด จำนวน 24 คน รองลงมาคือ ปัญหาการไม่เข้าใจระบบการปฏิบัติงานให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งมีเฉพาะบุคลากรองค์การขนาดใหญ่ จำนวน 10 คน ส่วนปัญหาไม่ชี้แจงมาตรฐานแต่ละแผนกให้ทราบ มีจำนวน 6 คนเช่นกัน และปัญหามาตรฐานด้านเครื่องมือ ไม่ทันสมัย มีจำนวน 2 คน และการขาดความพร้อมของบุคลากรทางการแพทย์ ทำให้ไม่มีมาตรฐานเหมือนองค์การอื่นซึ่งมีเฉพาะองค์การขนาดเล็กเท่านั้น จำนวน 1 คน (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25 จำนวนผู้ตอบปัญหารายภาคองค์การในด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวังจำแนกตามขนาดองค์การ

ปัญหาด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง	ขนาดองค์การ		
	ขนาดใหญ่ (n=130)	ขนาดเล็ก (n=35)	รวม (ร้อยละ) (n=165)
ไม่มีมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน	18	6	24 (14.55)
ไม่เข้าใจระบบการปฏิบัติงานเป็นมาตรฐานเดียวกัน	10	0	10 (6.06)
ไม่ชี้แจงมาตรฐานแต่ละแผนกให้ทราบ	6	0	6 (3.64)
มาตรฐานด้านเครื่องมือ ไม่ทันสมัย	2	0	2 (1.21)
ขาดความพร้อมของบุคลากรทางการแพทย์ ทำให้ไม่มีมาตรฐานเหมือนองค์การอื่น	0	1	1 (0.61)
รวม (คน)	36	7	43 (26.06)

3.8 ด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง จากการตอบปัญหาในด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง พนบฯ บุคลากรของโรงพยาบาลเชื่อมรหัส เมโนเรียล องค์การขนาดใหญ่และขนาดเล็กมีปัญหาด้านนี้ รวม 47 คน จากบุคลากรทั้งหมด 165 คน คิดเป็นร้อยละ 28.48 โดยมีปัญหาความขัดแย้งระหว่างแผนกและหน่วยงาน ที่เกิดจากการสื่อสารระหว่างกันมากที่สุด จำนวน 27 คน รองลงมาเป็นปัญหาความขัดแย้งที่เกิดจากความไม่เข้าใจและยอมรับซึ่งกันและกัน จำนวน 12 คน ส่วนปัญหาความคิดเห็นไม่ตรงกันจึงเกิดความขัดแย้ง มีเพียงองค์การ

ขนาดใหญ่เท่านั้นที่มี ซึ่งมีจำนวน 6 คน อายุร่วมกันปีภูหารไม่ทราบสาเหตุความขัดแย้งที่เกิดขึ้น เพียง 1 คน และปัญหามีความแตกต่างด้านคำແນน่งซึ่งเกิดความขัดแย้งจำนวน 1 คน จากโรงพยาบาลเช่นทั่วไปไม่เรียล่องค์การขนาดเล็ก (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26 จำนวนผู้ติดปัญหานารยาการองค์การในด้านความขัดแย้งและความอคติที่ต่อความขัดแย้งจำแนกตามขนาดองค์การ

ปัญหาด้านความขัดแย้งและความอคติที่ต่อความขัดแย้ง	ขนาดองค์การ		
	ขนาดใหญ่ (n=130)	ขนาดเล็ก (n=35)	รวม (ร้อยละ) (n=165)
มีความขัดแย้งระหว่างแผนกและหน่วยงานที่เกิดจาก การสื่อสารระหว่างกัน	20	7	27 (16.36)
มีความขัดแย้งที่เกิดจากความไม่เข้าใจและยอมรับซึ่ง กันและกัน	7	5	12 (7.27)
ความคิดเห็นไม่ตรงกัน เกิดความขัดแย้ง	6	0	6 (3.64)
ไม่ทราบสาเหตุความขัดแย้งที่เกิดขึ้น	1	0	1 (0.61)
มีความแตกต่างด้านคำແเนน่งซึ่งเกิดความขัดแย้งง่าย	0	1	1 (0.61)
รวม (คน)	34	13	37 (22.42)

3.9 ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจงรักภักดีของกลุ่ม จากการศึกษาปัญหานี้ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจงรักภักดีของกลุ่ม พบว่า บุคลากรของโรงพยาบาลเช่นทั่วไปไม่เรียล่องค์การขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ระบุปัญหานี้จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 23.63 ของบุคลากรทั้งหมด แบ่งเป็นปัญหารือการไม่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่สามัคคีกัน ในพนักงานแต่ละระดับ จำนวน 25 คน ปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ไม่เป็นไปในทางเดียวกัน จำนวน 5 คน และปัญหาเจ้าหน้าที่ไม่มีความเสียสละ จำนวน 3 คน ปัญหานี้มี กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 4 คน และปัญหานักงานส่วนใหญ่ มองเห็นประโยชน์ส่วนตน มากกว่าประโยชน์ส่วนรวมที่มีเฉพาะองค์การขนาดเล็กเท่านั้น จำนวน 2 คน (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27 จำนวนผู้ตอบปัญหารายการองค์การในด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความ
จริงกับคือของกลุ่มจำแนกตามขนาดองค์การ

ปัญหาด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความ จริงกับคือของกลุ่ม	ขนาดองค์การ		
	ขนาดใหญ่ (n=130)	ขนาดเล็ก (n=35)	รวม (ร้อยละ) (n=165)
ไม่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่สามัคคีกันใน พนักงานแต่ละระดับ	19	6	25 (15.15)
การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ไม่เป็นไปในทางเดียวกัน เจ้าหน้าที่ไม่มีความเสียสละ	5	0	5 (3.03)
ไม่มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน	2	1	3 (1.82)
พนักงานส่วนใหญ่มองเห็นประโยชน์ส่วนตนมากกว่า ประโยชน์ส่วนรวม	2	2	4 (2.42)
รวม (คน)	0	2	2 (1.21)
	28	11	39 (23.64)

สำหรับข้อเสนอแนะที่บุคลากรของโรงพยาบาลเขียนไว้ ณ โน้ตบุ๊ก ได้เสนอแนะใน
การพัฒนารายการองค์กรของโรงพยาบาล หากแบ่งตามขนาดองค์การแล้วพบว่า องค์กรขนาด
ใหญ่ มีผู้ให้ข้อเสนอแนะจำนวน 112 ข้อ และองค์กรขนาดเล็กมีบุคลากรให้ข้อเสนอแนะจำนวน 28 ข้อ
รวมทั้งหมดที่ให้ข้อเสนอแนะมีจำนวน 140 ข้อ ซึ่งแต่ละคนสามารถเสนอข้อเสนอแนะได้มากกว่า
1 ข้อ ข้อเสนอแนะที่มีผู้เสนอแนะแก่โรงพยาบาลขนาดใหญ่มากที่สุดคือ ควรปรับปรุงสภาพ
แวดล้อมต่าง ๆ ให้ผู้มาใช้บริการและพนักงานมีความรู้สึกที่ดี รองลงมาคือ ควรจัดอัตรากำลังแต่ละ
แผนกให้เหมาะสมกับภาระและหน้าที่ และควรปรับขั้นค่าตอบแทนและเงินเดือนให้แก่พนักงาน
เพื่อเป็นกำลังใจแก่พนักงาน ส่วนโรงพยาบาลขนาดเล็กมีผู้เสนอแนะเรื่องควรช่วยเหลืองานกัน
เอื้ออาทรชึ้นกันและกัน ทำงานกันเป็นทีมทั้งภายในและภายนอกแผนก และควรกำหนดหน้าที่และ
ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจนมากที่สุด (ตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.28 จำนวนผู้ตอบข้อเสนอแนะในการพัฒนาบริการองค์การของโรงพยาบาลเช็นทรัล
เมโนเรียลจำแนกตามขนาดองค์การ

ข้อเสนอแนะ	ขนาดองค์การ		
	ขนาดใหญ่ (n=130)	ขนาดเล็ก (n=35)	รวม (n=165)
โครงสร้างองค์การ			
ควรปรับปรุงสภาพแวดล้อมต่างๆให้ผู้มารับบริการและพนักงานมีความรู้สึกที่ดี เช่น อาคารสถานที่ ห้องพัก เป็นต้น	13	4	17
ควรจัดอัตรากำลังแต่ละแผนกให้เหมาะสมกับภาระและหน้าที่	11	0	11
ควรมีการคุยแลและจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้ความเหมาะสมและเพียงพอกับงาน	5	0	5
ความรับผิดชอบของบุคลากร			
ควรกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน	9	5	14
การให้รางวัลและการลงโทษ			
ควรปรับขึ้นค่าตอบแทนและเงินเดือนให้เกินกว่าปกติเพื่อเป็นกำลังใจแก่พนักงาน	11	3	14
ควรมีการให้รางวัลและมีการลงโทษต่อผู้กระทำความตื้นและผู้กระทำความผิด	2	2	4
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงรักภักดีของกุญแจ			
ควรสร้างความรู้สึกว่าพนักงานเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ รัก/ผูกพันและมีส่วนร่วมมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ	7	3	10
ควรมีกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ ศูนย์เคยกันในหมู่พนักงานเพื่อจะได้ทำงานร่วมกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5	3	8
ควรมีการอบรมเกี่ยวกับการยาทในการทำงาน ให้มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีขึ้น	3	0	3

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	ขนาดองค์การ		
	ขนาดใหญ่ (n=130)	ขนาดเล็ก (n=35)	รวม (n=165)
ความอนุ่ม			
ควรช่วยเหลืองานกัน เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ทำงานกันเป็นทีม ทั้งภายในและภายนอกแผนก	7	5	12
ควรพานักงานใหม่ไปแนะนำตัวต่างแผนก เพื่อสร้างความรู้จัก ^{ศุ่นเกย}	3	0	3
ความเดี่ยวและการรับความเดี่ยวในงาน			
ควรลดการเปลี่ยนผันกงานในแต่ละแผนกให้น้อยลง มีความ ต่อเนื่องในการดำเนินงานและบุคลากรที่รับผิดชอบงาน	3	0	3
ควรลดขั้นตอนการบริหารและการปฏิบัติงานให้น้อยลง	1	0	1
ความขัดแย้งและความอคติที่ความขัดแย้ง			
บุคลากรควรยอมรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้น และการตัดสินใจการ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น	7	0	7
ผู้บริหารควรมีความจริงใจในการแก้ปัญหา และพัฒนาคุณภาพ ขององค์การ	6	1	7
การสนับสนุน			
ควรจัดให้มีการให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่เรื่องของงานอย่างต่อเนื่อง	10	2	12
ควรดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล	2	0	2
มาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง			
ควรปรับปรุงในเรื่องระบบการทำงาน มาตรฐานในการ ปฏิบัติงานมากกว่านี้	3	0	3
ควรเน้นคุณภาพการรักษาของผู้ป่วยให้มากที่สุด	3	0	3
ควรจัดให้มีเวทีการแข่งขันเรื่องของการพัฒนาคุณภาพบริการ	1	0	1
รวม	112	28	140

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษารายการองค์การในการปฏิบัติงานตามการรับรู้ของบุคลากร โรงพยาบาลเช่นทั่วไป ไม่เรียล ใช้กรอบทฤษฎีบรรยายองค์การของลิตวินและสตริงเกอร์ (Litwin & Stringer, 1968) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ (1) ศึกษาระดับบรรยายองค์การในการปฏิบัติงานตามการรับรู้ของบุคลากร โรงพยาบาลเช่นทั่วไป ไม่เรียล และ (2) เปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยายองค์การ โรงพยาบาลเช่นทั่วไป ไม่เรียล แยกตามลักษณะทางประชากรด้าน อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ตำแหน่งปัจจุบันในการปฏิบัติงาน และขนาดองค์การ

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ใช้กลุ่มประชากรที่เป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเช่นทั่วไป ไม่เรียล สาขาที่ 1 จำนวน 130 คน และโรงพยาบาลเช่นทั่วไป ไม่เรียล สาขาที่ 2 จำนวน 35 คน รวมทั้งสิ้น 165 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.93 โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน คือ (1) ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรด้านลักษณะทางประชากร (2) บรรยายองค์การในโรงพยาบาล และ (3) ค่าด้านปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาบรรยายองค์การในโรงพยาบาลเช่นทั่วไป ไม่เรียล

1. ผลการวิจัย

การวิเคราะห์บรรยายองค์การในการปฏิบัติงานตามการรับรู้ของบุคลากร โรงพยาบาลเช่นทั่วไป ไม่เรียล พบว่า บรรยายองค์การของโรงพยาบาลเช่นทั่วไป ไม่เรียล โดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับบรรยายองค์การ อยู่ในระดับดี มีอยู่ 7 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างขององค์การ ด้านการให้รางวัล และการลงโทษ ด้านความเสี่ยง และการรับความเสี่ยงในงาน ด้านความอนุญาต ด้านการสนับสนุน ด้านมาตรฐานของการปฏิบัติงานและความคาดหวัง ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงกักษะของกลุ่มที่เหลืออีก 2 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร และด้านความเข้าใจ มีระดับบรรยายองค์การอยู่ในระดับพอใช้

การเปรียบเทียบความแตกต่างของบรรยาการองค์การ โรงพยาบาลเชื่นทรัพย์ ไมเรียล แยกตามลักษณะทางประชารและขนาดองค์การ พบว่า บุคลากรที่มีอายุต่างกันประเมินว่า บรรยาการองค์การในด้านโครงสร้างขององค์การ ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ด้านความอนุ่น ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงก็คือของกลุ่มและบรรยาการองค์การ โดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งทำการทดสอบเปรียบเทียบ ความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD (Least significant difference) พบว่า บุคลากรอายุน้อยกว่า 25 ปีกับอายุมากกว่า 35 ปี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยาการองค์การด้านโครงสร้างขององค์การ ไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรอายุน้อยกว่า 25 ปีกับอายุ 26-35 ปี และ อายุ 26-35 ปี กับอายุมากกว่า 35 ปี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยาการองค์การด้านโครงสร้างองค์การแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนบรรยาการองค์การในด้านอื่น ๆ นั้นบุคลากรที่มีอายุต่างกันประเมินว่าไม่มีความแตกต่างกัน

สำหรับการเปรียบเทียบบรรยาการองค์การระหว่างเพศนี้ บุคลากรเพศชายและหญิง ประเมินบรรยาการองค์การโดยรวมและในแต่ละด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน และบุคลากรที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีค่าเฉลี่ยบรรยาการองค์การในแต่ละด้านและบรรยาการองค์การโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันประเมินว่า บรรยาการองค์การโดยรวม และ บรรยาการองค์การรายด้านของบุคลากรในแต่ละระดับการศึกษา ไม่แตกต่างกัน มีเพียงด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงก็คือของกลุ่ม ที่มีค่าเฉลี่ยบรรยาการองค์การแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลากรที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ปี และบุคลากรที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานมากกว่า 1 ปี ประเมินบรรยาการองค์การโดยรวมและในแต่ละด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน ยกเว้นบรรยาการองค์การด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงก็คือของกลุ่ม และ ด้านความอนุ่น ที่มีค่าเฉลี่ยบรรยาการองค์การแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลากรที่มีตำแหน่งในการปฏิบัติงานต่างกันมีค่าเฉลี่ยบรรยาการองค์การในด้านการสนับสนุน ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ด้านการให้รางวัล และการลง โถย ด้านความอนุ่น ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงก็คือของกลุ่มนี้มีค่าเฉลี่ยบรรยาการองค์การไม่แตกต่างกัน แต่มีค่าเฉลี่ยบรรยาการองค์การด้านโครงสร้างขององค์การ ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง ด้านความขัดแย้งและความอคติ ต่อความขัดแย้ง และบรรยาการองค์การโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.05 และได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยวิธี LSD ซึ่งพบว่า บุคลากรฝ่ายพยาบาลกับบุคลากรฝ่ายบริหาร มีค่าเฉลี่ยบรรยายกาศ องค์การด้านโครงสร้างขององค์การไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรฝ่ายแพทย์กับบุคลากรฝ่ายพยาบาล และบุคลากรฝ่ายแพทย์กับบุคลากรฝ่ายบริหาร มีค่าเฉลี่ยบรรยายกาศองค์การด้านโครงสร้างขององค์การ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลากรฝ่ายพยาบาลกับบุคลากรฝ่ายบริหาร มีค่าเฉลี่ยบรรยายกาศองค์การด้านความเสี่ยงในงานไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรฝ่ายแพทย์กับบุคลากรฝ่ายพยาบาล และบุคลากรฝ่ายแพทย์กับบุคลากรฝ่ายบริหาร มีค่าเฉลี่ยบรรยายกาศองค์การด้านความเสี่ยงในงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านมาตรฐานในการปฏิบัติงานพบว่า ไม่แตกต่างกัน แต่บุคลากรฝ่ายแพทย์กับบุคลากรฝ่ายพยาบาล และบุคลากรฝ่ายแพทย์กับบุคลากรฝ่ายบริหาร มีค่าเฉลี่ยบรรยายกาศองค์การด้านมาตรฐานในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลากรของโรงพยาบาลขนาดใหญ่และขนาดเล็กประเมินว่า บรรยายกาศองค์การในแต่ละด้านและโดยรวมของทั้งสองขนาดไม่แตกต่างกัน

2. การอภิปรายผลการวิจัย

2.1 บรรยายกาศองค์การด้านต่าง ๆ

2.1.1 บรรยายกาศองค์การโดยรวม บุคลากรของโรงพยาบาลเชื้อเพลิงไมเรียลประเมินบรรยายกาศองค์การพบว่า บรรยายกาศองค์การ อยู่ในระดับค่าเฉลี่ย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน ด้านความอนุญาต ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงกักษะของกลุ่ม ด้านการสนับสนุน ด้านโครงสร้างขององค์การ ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร โดยมีค่าเฉลี่ยบรรยายกาศองค์การระหว่าง 3.10 - 3.68 ซึ่งค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดเป็นด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง ($\bar{X} = 3.68$, $S.D. = 0.42$) ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่า โรงพยาบาลนี้เป็นโรงพยาบาลที่มีมาตรฐานในการปฏิบัติงานสูง ส่วนด้านที่เหลืออีก 2 ด้าน คือ ด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง ด้านการให้รางวัล และการลงโทษ มีระดับบรรยายกาศองค์การอยู่ในระดับพอใช้ ที่มีค่าเฉลี่ย 2.92 เท่ากัน แสดงให้เห็นถึง โรงพยาบาลเชื้อเพลิงมีความขัดแย้งกันอยู่บ้าง ส่วนการให้รางวัลและการลงโทษก็เช่นกัน แสดงให้เห็นว่ายังไม่ค่อยมีการให้รางวัลและการลงโทษเท่าที่ควร ค่าเฉลี่ยบรรยายกาศองค์การที่ได้จึงไม่เกิน 3.00 อย่างไรก็ตาม สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้านได้ดังนี้

2.1.2 บรรยายองค์การด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง

จากการศึกษาพบว่า ระดับบรรยายองค์การด้านนี้อยู่ในระดับดี ทั้ง โรงพยาบาลขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ทั้งนี้การที่โรงพยาบาลได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO 9002:1994 เมื่อปี พ.ศ. 2543 และ ISO 9001: 2000 ในปี พ.ศ. 2545 ถึงปัจจุบัน เป็นสิ่งที่สนับสนุนการมีบรรยายองค์การด้านนี้อยู่ ในระดับดี เนื่องจากมีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน กระบวนการเริ่มต้นตั้งแต่ป้ายเข้ารับบริการ จนกระทั่งสำหรับน้ำยา มาตรฐานการทำงานต่าง ๆ ได้รับการตรวจสอบจากคณะกรรมการประเมิน แล้วผู้ตรวจสอบภายนอกทุก 3 เดือนและ 6 เดือน เพื่อมีการปรับปรุงพัฒนามาตรฐานการทำงานให้ ทันกับวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงไป ตลอดด้วยกับแนวคิดที่ว่าการกำหนดมาตรฐานขององค์กรต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ ได้นำมาใช้อย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้ลูกค้าเห็นว่า องค์กรมี ระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ สามารถสนับสนุนความต้องการของลูกค้าได้อย่าง สม่ำเสมอ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ลูกค้า (http://www.tisi.go.th/9ky2k/9000_2.html) หาก องค์การมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวังที่ดี ลูกค้าเพียงพอใจอาจส่งผลต่อบรรยายองค์การ ให้รวมของโรงพยาบาล

2.1.3 บรรยายองค์การด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน การศึกษา

พบว่าระดับบรรยายองค์การด้านนี้อยู่ในระดับดี อาจเนื่องจากโดยความเสี่ยงที่เกิดขึ้นมักจะเกิด กับการขยายงานใหม่ ๆ ที่กำหนดมาจากฝ่ายบริหาร มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการ ป้องกันความผิดพลาดที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกังสตาล สุทธิวิศิรรค์ (2546) ที่ พบว่า การที่บรรยายองค์การด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงานอยู่ในระดับไม่สูง เนื่องจาก ผลของนิยามใหม่ ๆ เช่น นิยามหลักประกันสุขภาพด้านหน้าทำให้โรงพยาบาลต้องมี การประยัดทรัพยากรในการบริหาร นอกจากนี้อาจเนื่องมาจากโรงพยาบาลได้มีการดำเนินการ พัฒนาคุณภาพโรงพยาบาล ซึ่งการบริหารความเสี่ยงเป็นหัวข้อหนึ่งที่ต้องมีการจัดการอย่างเป็น รูปธรรม

2.1.4 บรรยายองค์การด้านความอนุรุ่น การศึกษาพบว่าระดับบรรยายองค์การด้านนี้อยู่ในระดับดี ทั้ง โรงพยาบาลขนาดใหญ่และขนาดเล็ก อาจเนื่องจากโรงพยาบาลจะมี การจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ต่อกันในแต่ละฝ่าย ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีในองค์การ มีการ จัดกิจกรรมด้านวิชาการ การสั่งสรรค์รื่นเริงประจำปี การออกหน่วยตรวจสอบสุขภาพเดือนที่ และมี การจัดกิจกรรมระหว่างหน่วยงานก่อให้เกิดความอนุรุ่นในองค์การขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กังสตาล สุทธิวิศิรรค์ (2546) ที่ศึกษาเรื่องบรรยายองค์การของโรงพยาบาลกำแพงเพชรที่มี ระดับบรรยายองค์การด้านความอนุรุ่นอยู่ในระดับดี โรงพยาบาลมีลักษณะการทำงานทั้งที่เป็น

ทางการและไม่เป็นทางการ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติมีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน มีความเป็นกันเอง มีบรรยายกาศของความเป็นมิตรที่ดีต่อกัน เกิดความอบอุ่นในการปฏิบัติงานร่วมกัน

2.1.5 บรรยายกาศองค์การด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงรักภักดี ของฉุ่น การศึกษาพบว่าระดับบรรยายกาศองค์การด้านนี้อยู่ในระดับดี ทั้งโรงพยาบาลขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก ซึ่งจะเห็นได้ว่า การที่โรงพยาบาลได้รับรองมาตรฐาน ISO 9002:1994 เมื่อปี พ.ศ. 2543 และ ISO 9001:2000 ในปี พ.ศ. 2545 ถึงปัจจุบัน เป็นสิ่งที่มีผลต่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกิดการร่วมมือร่วมใจกันของบุคลากรเพิ่มขึ้นบุคลากรทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ เกิดความภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโรงพยาบาล และมีส่วนช่วยให้โรงพยาบาลได้รับการรับรอง ดังกล่าว สถาบันดังกล่าวทบทวนความของ ดร.สมศักดิ์ คงประสถิท สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (<http://library.uru.ac.th/webdb/images/QualityMan.htm>) ที่กล่าวถึงคุณภาพมาตรฐานดังๆ ว่า ทุก สังคม ทุกองค์กร ทุกชุมชน ทุกคน ทุกภาระ ทุกกระบวนการ และทุกระ奔跑ล้วนต้องการ “คุณภาพ” เพื่อคุณภาพคือความพึงพอใจของผู้รับบริการ คุณภาพคือความอยู่รอด คุณภาพคือ ความก้าวหน้า คุณภาพคือตัวชี้วัด ความสำเร็จ ฯลฯ สังคมที่มีคุณภาพเป็นสังคมที่มีความกินดือญดี เอื้ออาทรและเกื้อญกูลกัน มีระบบเศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา และวัฒนธรรมที่ดีองค์กรที่มีคุณภาพ เป็นองค์กรที่มีสามารถหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสามารถ มีกระบวนการการทำงานที่เป็นระบบและมี ประสิทธิภาพ

2.1.6 บรรยายกาศองค์การด้านการสนับสนุน การศึกษาพบว่าระดับบรรยายกาศ องค์การด้านนี้อยู่ในระดับดี ทั้งโรงพยาบาลขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ซึ่งจะเห็นได้จากนโยบายของ โรงพยาบาลที่ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้บุคลากรณี้ความก้าวหน้าในหน้าที่ มีอิสระในการคิดและ ปฏิบัติ และเนื่องจากการพัฒนาองค์การเกี่ยวกับการให้บริการสู่ความเป็นเลิศในการทำ HA (Hospital Accreditation) ให้ได้ใน พ.ศ. 2549 ทำให้เกิดผลดี ช่วยกระตุ้น ส่งเสริมให้บุคลากรณี้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทักษะที่ดีในการร่วมมือ ไว้วางใจ เกิดเป็นความผูกพันต่องาน แต่ก็ มีบุคลากรบางส่วนระบุปัญหาด้านการสนับสนุนว่า ไม่มีการสนับสนุน ช่วยเหลือ ค้ำจุนระหว่าง บุคลากรที่ทำงานร่วมกัน ไม่มีการส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์ในงานที่ทำ ซึ่งจากปัญหา ดังกล่าวขัดกับภาระที่โรงพยาบาลทำอยู่ ผู้วิจัยจึงได้สัมภาษณ์ว่าอาจเป็นบุคลากรบางกลุ่ม เท่านั้นที่ไม่ได้มีส่วนร่วม โดยอาจเป็นบุคลากรที่อยู่ในส่วนของบุคลากรสนับสนุน เท่านั้น แม้บ้าน ยานยนต์เป็นดัน อีกทั้งยังมีปัญหาที่ไม่มีการสนับสนุนด้านความรู้ ส่งเสริมการศึกษาเพื่อการ ทำงานที่ดีขึ้น ซึ่งสถาบันดังกล่าวการศึกษาของ กองสตลาด ศูนย์วิจัย (2546) ที่พบว่า บุคลากรของ โรงพยาบาลกำแพงเพชร ได้รับการสนับสนุน สร้างสรรค์การทำงาน ยังไม่บุติธรรม โดยการสนับสนุน ดังๆ มีน้อย โดยเฉพาะขาดอิสระในการเลือกศึกษา เป็นดัน

2.1.7 บรรยายการของค์การด้านโครงสร้างขององค์การ การศึกษาพบว่าระดับบรรยายการของค์การด้านนี้อยู่ในระดับดี ทั้งโรงพยาบาลขนาดใหญ่และขนาดเล็ก จากค่าเฉลี่ยบรรยายการของค์การด้านโครงสร้างจะเห็นได้ว่า โรงพยาบาลขนาดใหญ่มีค่าใกล้กับระดับพอใช้มากซึ่งอาจเนื่องมาจากการโครงสร้างของโรงพยาบาลขนาดใหญ่มีความซับซ้อนกว่าองค์การขนาดเล็ก สอดคล้องกับการศึกษา ข้อมูลที่ได้จากปัญหาบรรยายการของค์การในด้านนี้บุคลากรร้อยละ 21.21 ระบุว่ามีปัญหาโครงสร้างองค์กร ไม่ชัดเจนและเหมาะสม สัมสันในการปฏิบัติงาน โครงสร้างกับการปฏิบัติไม่ตรงกัน ทิศทางการบริหารกำหนดไม่ชัดเจน รวมถึงบุคลากรไม่ทราบ โครงสร้าง องค์การที่แท้จริง เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุพิศ ประสะพิตศิลป์ (2540) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อบรรยายการของค์การ โดยพบว่า โครงสร้างขององค์การเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีผลต่อ บรรยายการของค์การ โครงสร้างขององค์การด้านผู้บริหารหรือผู้นำ ที่จะช่วยเสริมสร้างการทำงาน ขององค์การประสบผลสำเร็จ

2.1.8 บรรยายการของค์การด้านความรับผิดชอบของบุคลากร การศึกษาพบว่า ระดับบรรยายการของค์การด้านนี้อยู่ในระดับดี ทั้งโรงพยาบาลขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ซึ่งจากค่าเฉลี่ยดังกล่าว มีค่าเฉลี่ยที่เข้าใกล้ระดับบรรยายการพอใช้ ทั้งนี้จากการสอบถามบุคลากรพบว่า บุคลากรประมาณร้อยละ 55.15 ที่ระบุว่ามีปัญหาด้านความรับผิดชอบของบุคลากร เช่น บุคลากรไม่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ อีกทั้งระบุว่าการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งงาน ไม่ชัดเจน การจัดอัตรากำลัง ไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอ กับปริมาณงานที่รับผิดชอบ ไม่มีการติดตามและประเมินผลของผู้บังคับบัญชา และบุคลากรไม่มีใจรักในงานที่รับผิดชอบ

2.1.9 บรรยายการของค์การด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง การศึกษาพบว่าระดับบรรยายการของค์การด้านนี้อยู่ในระดับพอใช้ ในโรงพยาบาลทั้งสองขนาด แสดงให้เห็นว่า โรงพยาบาลเชื้อราล้มไมเรียลมีบรรยายการขององค์การที่ยังมีความขัดแย้งกัน อาจเนื่องจากโรงพยาบาลมีบุคลากรหลายระดับ และมีความแตกต่างกันทั้งในด้านตำแหน่ง หน้าที่ การศึกษา อายุ ทัศนคติและความรับผิดชอบ ดังนั้นการที่คนหนุ่มสาวทำงานร่วมกัน ย่อมมีความขัดแย้งกันเป็นธรรมชาติ โดยสอดคล้องกับที่อรุณ รักธรรม (2540: 84) กล่าวว่า เมื่อผู้ปฏิบัติงานมีข้อมูลมากขึ้น ประสบการณ์มากขึ้น มีความเกี่ยวข้องกันมากขึ้นย่อมก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้น ซึ่งจากการศึกษาพบว่าปัญหาด้านการขัดแย้งนั้น มีบุคลากรร้อยละ 28.48 ที่ระบุปัญหาว่ามีความขัดแย้งระหว่างแผนกและหน่วยงาน โดยเกิดจากการสื่อสารระหว่างกัน มีความไม่เข้าใจและไม่ยอมรับซึ่งกันและกัน ความคิดเห็นไม่ตรงกัน จะเห็นได้ว่าความขัดแย้งที่เกิดขึ้น อาจอยู่ในรูปบุคคลกับบุคคล หรือระหว่างกลุ่มกับกลุ่ม เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้นแล้ว ทางผู้บังคับบัญชา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้ามายืนตัวประสาน ปรับความเข้าใจ ร่วมมือคิดถึงสache ของความขัดแย้ง และเข้าไปช่วยกัน

แก้ไขที่ดีนั่นเหตุ ความขัดแย้งก็จะคลี่คลายไป รวมถึงการสื่อสารในการร่วมงานด้องมีความขัดเจน อีกนึ่ง เพื่อลดการขัดแย้งที่จะเกิดขึ้น หากสื่อสารกันไม่ชัดเจน และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ทรียาพรรัตน สุภานิ (2541) ที่ศึกษาความขัดแย้ง การจัดการความขัดแย้งและการรับรู้ค่าของงานของ พยานาลวิชาชีพ พบว่า สาเหตุของความขัดแย้งของพยานาลวิชาชีพที่พบบ่อยที่สุดคือ การที่บุคลากร มีบุคลิกลักษณะที่แตกต่างกัน

2.1.10 บรรยายองค์การด้านการให้รางวัลและการลงโทษ จากการศึกษาพบว่า ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ โรงพยาบาลขนาดใหญ่ มีระดับบรรยายองค์การอยู่ในระดับ พอดี แต่โรงพยาบาลขนาดเล็กมีระดับบรรยายองค์การอยู่ในระดับดี และจากปัญหาที่บุคลากร กล่าวถึงด้านนี้ นิสัยร้อยละ 43.43 ที่ระบุว่าไม่มีการให้รางวัลหรือ ในนัสแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานดี ไม่มี แนวทางปฏิบัติที่เหมือนกัน ไม่มีความยุติธรรมและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการพิจารณาด้านรางวัล และการลงโทษ โดยจะเห็นได้ว่าโรงพยาบาลได้จัดให้มีรูปแบบการให้รางวัลเป็นการเดือนต่อเดือน หากทำความดีก็จะประภาคยกย่องชมเชย การให้รางวัลในรูปแบบการเดือนขึ้นเงินเดือนหรือ ในนัส จะทำโดยการประเมินผลการปฏิบัติงานโดยผู้บริหาร หัวหน้าฝ่าย และจากการศึกษาผบวบว่า บุคลากรบางกลุ่มยังไม่ทราบว่ามีการให้รางวัลและการลงโทษโดยเด็ดขาด Gilmer (1967) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานมีด้านค่าจ้าง สิ่งตอบแทน สวัสดิการ เป็นปัจจัยที่มีผลให้เกิดความพึงพอใจในงานซึ่งมีผลต่อบรยายองค์การ

2.2 เปรียบเทียบบรรยายองค์การตามลักษณะทางประชากร

2.2.1 เพศ จากผลการศึกษาพบว่า บุคลากรที่เป็นเพศชายมีค่าเฉลี่ยบรรยายองค์การ คิดกว่าเพศหญิงในทุกด้าน ยกเว้นด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน การที่บุคลากรเพศชาย ประเมินว่าระดับบรรยายองค์การที่สูงกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องจากโดยธรรมชาติของเพศชาย จะมีภาวะ ความเป็นผู้นำสูงกว่าเพศหญิงซึ่งทำให้เพศชายมีความรับผิดชอบ สามารถรับความเสี่ยงได้มากกว่า เพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ กังสตาล ฤทธิรัสรรค์ (2546) ที่กล่าวไว้ว่า เพศชายมี ธรรมชาติของการผู้นำสูงมากกว่าเพศหญิง ซึ่งทำให้เพศชายมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน รู้สึกถึงความเป็นเจ้าขององค์การ การเป็นสมาชิกที่มีคุณค่าของทีมสูง ในขณะที่เพศหญิงมีความ อ่อนโยน ซึ่งมีระดับบรรยายองค์การด้านความอบอุ่นและด้านการสนับสนุนมาก กว่าเพศชาย และอาจ เนื่องจากเพศหญิงมีจำนวนที่มากกว่า การทำงานร่วมกันซึ่งมีมาก มีการร่วมมือกันสนับสนุนซึ่งกัน และกัน จึงมีบรรยายองค์การด้านการสนับสนุนมากกว่า

อย่างไรก็ตามในด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้งพบว่า เพศหญิงประเมินว่าค่าเฉลี่ยบรรยายองค์การต่ำกว่าเพศชายมาก อาจกล่าวได้ว่า บุคลากรหญิงมี ความขัดแย้งกันมากกว่าเพศชาย และอาจเนื่องจากเพศหญิงมีความละเอียดอ่อนในการปฏิบัติงาน

จึงทำให้การทำงานต้องมีความขัดแย้งกันบ้าง สำหรับด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวังของแพทย์และหญิง มีระดับบรรยายกาศที่ใกล้เคียงกัน และเมื่อพิจารณาบรรยายกาศองค์การโดยรวมและด้านต่าง ๆ พนวณ บรรยายกาศองค์การไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.2.2 อายุ จากการศึกษาพบว่า บุคลากรในแต่ละกลุ่มอายุ ประเมินว่าระดับบรรยายกาศองค์การโดยรวมอยู่ในระดับคิดทุกกลุ่มอายุ และบุคลากรช่วงอายุมากกว่า 55 ปี จะมีความเข้าใจในด้าน โครงสร้างองค์การ ความเสี่ยงในงาน การสนับสนุน มาตรฐานการปฏิบัติงาน เนื่องจากมีระดับบรรยายกาศอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยบรรยายกาศองค์การมากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ ซึ่งอายุมากขึ้นก็จะมีความเข้าใจโครงสร้างองค์การมากขึ้น รวมถึงมีประสบการณ์นานาทำให้การปฏิบัติงานมีมาตรฐานการปฏิบัติงานสูงกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ ต่อคดีองค์การศึกษาของบุคลกร จันทร์แปลง (2541) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บรรยายกาศองค์การกับความพึงพอใจในงานของพนักงานบริษัท ชิว – เนชั่นแนล จำกัด ที่พบว่า อายุมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการรับรู้บรรยายกาศองค์การในภาพรวม อย่างไรก็ตาม พนวณว่า ยิ่งบุคลากรอายุมากขึ้นก็จะมีความขัดแย้งกันมากขึ้น พิจารณาจากผลการวิจัยที่ได้ถึงค่าบรรยายกาศองค์การด้านความขัดแย้งของบุคลากรอายุ 55 ปีมากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ ส่วนในด้านความรับผิดชอบของบุคลากรนั้น พนวณว่า บุคลากรอายุต่ำกว่า 25 ปี จะมีความรับผิดชอบมากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องจากบุคลากรอายุน้อยจะมีความสนใจอยู่สิ่งต่างๆรอบตัว ต่างจากบุคลากรที่อายุมากกว่าที่ไม่ด้อยกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานเท่ากับเด็กที่อายุน้อยกว่า เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยบรรยายกาศองค์การภาพรวมพบว่า บุคลากรที่มีอายุต่ำกว่ากันมีค่าเฉลี่ยบรรยายกาศองค์การในด้านการให้รางวัล และการลงโทษ ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน ด้านการสนับสนุน ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง ด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ด้านที่เหลือคือด้าน โครงสร้างขององค์การ ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ด้านความอนุญาต ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความจริงจังรักภักดีของกลุ่ม และบรรยายกาศองค์การโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2.3 การศึกษา การศึกษาพบว่า บุคลากรที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีระดับบรรยายกาศองค์การโดยรวมและด้านอื่นๆอยู่ในระดับดี มีเพียงด้านความขัดแย้งเท่านั้น ที่ทึ่งสองระดับการศึกษามีระดับบรรยายกาศองค์การอยู่ในระดับพอใช้ สำหรับด้านการสนับสนุน พนวณว่าบุคลากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีระดับบรรยายกาศองค์การที่สูงกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี บุคลากรที่มีการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่ามักจะได้รับความเชื่อถือจากผู้บังคับบัญชา และผู้บริหาร รวมถึงน่าเชื่อถือกว่า อีกกลุ่มการศึกษา จึงทำให้ได้รับการสนับสนุนมากกว่า

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มการศึกษาทั้งสองแล้ว พบว่า บรรยายการองค์การ ในแต่ละด้านและ โดยรวมของแต่ละระดับการศึกษาของบุคลากร มีค่าเฉลี่ย บรรยายการองค์การ ในด้านการให้รางวัลและการลงโทษ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้านการสนับสนุน ด้านความอบอุ่น ด้าน โครงสร้างองค์การ ด้าน โดยรวม ด้านความขัดแย้ง ด้านความเสี่ยง ในงาน และ ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ของแต่ละระดับการศึกษาของบุคลากร ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของเรืองศักดิ์ วิทยาศาสตร์ (2541) ที่ศึกษาการรับรู้ของพนักงานบริษัท เทเลคอมเอชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ต่อบรยายการองค์การและทัศนคติของพนักงานต่อการปฏิบัติงานพบว่า ระดับการศึกษาต่างกันมีการรับรู้บรรยายการองค์การ ไม่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามมีเพียงด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียว กัน ที่มีค่าเฉลี่ยบรรยายการองค์การ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากการมีระดับการศึกษาต่างกัน ก่อให้เกิดความรู้สึกแตกต่างระหว่างบุคลากรที่ร่วมงานกัน บุคลากรมีการศึกษาสูงกว่าจะมีความทบทวนตัวเองเกิดความไม่ไว้วางใจ เชื่อใจในการทำงานร่วมกัน มีทัศนคติว่ามีความรู้น้อยกว่า การทำงานร่วมกันจึงไม่เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียว กัน อีกทั้งการปฏิบัติงานร่วมกันในกลุ่มของบุคลากรที่มีการศึกษาใกล้เคียงกัน จะมีการส่งเสริมสนับสนุนกันมากกว่า การทำงานร่วมกันและประสบความสำเร็จ

2.2.4 สถานภาพสมรส การศึกษาพบว่า บุคลากรที่มีสถานภาพโสดมีระดับบรรยายการโดยรวมและด้านต่างๆอยู่ในระดับดี ยกเว้นด้านความขัดแย้งและความอคติที่ต่อความขัดแย้ง ด้านการให้รางวัล และการลงโทษที่มีระดับบรรยายการพอใช้ ซึ่งกล่าวได้ว่าบุคลากรที่มีสถานภาพโสด ไม่ต้องมีการความรับผิดชอบเกี่ยวกับครอบครัว สามารถทำงานได้เต็มที่ การทำงานก็จะมีความจริงจัง ทุ่มเทความรู้ความสามารถมากในการทำงาน ความขัดแย้งในเรื่องการทำงานอาจมีมากกว่าบุคลากรที่สมรสแล้ว ด้านบุคลากรที่มีสถานภาพสมรส มีระดับบรรยายการโดยรวมและด้านต่างๆอยู่ในระดับดี ยกเว้นด้านความรับผิดชอบของบุคลากรด้านความขัดแย้งและความอคติที่ต่อความขัดแย้ง ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่า บุคลากรที่สมรสแล้ว ต้องมีความรับผิดชอบในเรื่องของครอบครัว ความรับผิดชอบในงานจึงลดลง ไม่สามารถทุ่มเทเวลาให้กับงานได้อย่างเต็มที่ เมื่อทำงานไม่เต็มที่ การมีปัญหาความขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงานอาจเกิดขึ้น เพราะความเอาใจใส่ในงานลดลง

สำหรับบุคลากรที่หัวร่างหรือแยกทางนั้น พบว่า ระดับบรรยายการองค์การ โดยรวมและด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับดี ยกเว้นด้านความขัดแย้งและความอคติที่ต่อความขัดแย้ง และ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยบรรยายการองค์การพบว่า บุคลากรทุกสถานภาพสมรส มีค่าเฉลี่ย บรรยายการองค์การแต่ละด้านและ โดยรวม ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ไม่ว่า บุคลากรจะมี สถานภาพสมรสแบบไหน ก็รับรู้บรรยายการองค์การไม่ต่างกัน

2.2.5 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน การศึกษาพบว่า บุคลากรที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ปี และกดุ่มมากกว่า เป็นระดับบรรยายการองค์การ โดยรวมและด้านต่างๆ อุ่นในระดับดี ยกเว้นด้านการให้รางวัลและการลงโทษที่มีระดับบรรยายการองค์การระดับพอใช้เหมือนกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า กดุ่มที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากกว่า 1 ปี มีระดับบรรยายการด้านโครงสร้างขององค์การมากกว่ากดุ่มที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 1 ปี เมื่อจากกดุ่มที่ปฏิบัติงานนานกว่าจะมีความเข้าใจในโครงสร้างขององค์การมากกว่า และ มีมาตรฐานในการทำงานที่ดีกว่า ได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา ผู้บริหารมากกว่า บุคลากรที่ระยะเวลาในการปฏิบัติงานไม่นาน รวมถึงกดุ่มที่ปฏิบัติงานนานแล้วจะมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มากกว่ากดุ่มที่ปฏิบัติงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ปี นั่นคือ การทำงานด้วยกันยังนานมาก การทำงานร่วมกันที่มีความše;cak รวดเร็ว มีการประสานงานกันคล่องขึ้น เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันยิ่งขึ้น เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยบรรยายการองค์การพบว่า บรรยายการองค์การ โดยรวม และด้านโครงสร้างขององค์การ ด้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยง ในงาน ด้านการให้รางวัล และการลงโทษ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง ด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ด้านการสนับสนุนของแต่ละกดุ่มระยะเวลาที่ปฏิบัติงานของบุคลากร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นิพิยง 2 ด้านคือ ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความงรักกักดี้ของกดุ่ม และด้านความอบอุ่นที่มีค่าเฉลี่ยบรรยายการองค์การแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อกิประผลได้ว่า บุคลากรที่เพิ่งเข้ามาปฏิบัติงานระยะเริ่มแรกยังไม่คุ้นเคยกับบุคลากรที่ร่วมทำงาน ความสนใจสนับสนุนยังน้อย ความร่วมมือค่อนข้างต้องใช้เวลาปรับตัว ดังนั้นการร่วมงานกับบุคลากรที่ทำงานนานาขั้นอาจทำงานไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน รวมถึงการไม่ค่อยริบกักกันมาก่อน ความอบอุ่นที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานของบุคลากรยังมีไม่มากเท่ากับทำงานร่วมกันนานา ลดความลังเลกับการศึกษาของเทพพนม เมืองแม่น (2529) (อ้างใน สาหสnar พิกทองอุํ, 2543) ที่ว่าบรรยายการองค์การจะเข้าอยู่กับพื้นฐานและประสบการณ์ในสภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งแต่ละคนเห็นว่ามีความสำคัญต่อตนเอง อาจเป็นผลพวงมาจากการประสบการณ์เดินของแต่ละคน นอกจากนั้นระยะเวลาการปฏิบัติงานในองค์การทำให้เกิดการรับรู้บรรยายการองค์การที่แตกต่างกัน

2.2.6 ตำแหน่งหน้าที่ การศึกษาพบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งระดับผู้ปฏิบัติมีระดับบรรยายการองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อเทียบกับระดับผู้บริหาร แต่เมื่อมาพิจารณาด้านแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยบรรยายการองค์การด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวังในระดับผู้บริหารสูงกว่าระดับผู้ปฏิบัติ จะเห็นว่าระดับผู้บริหารส่วนใหญ่จะมีการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาโทซึ่งมีผลอย่างมากต่อการบริหารงาน โรงพยาบาล เมื่อเป็นผู้มีความรู้ มีความสามารถ มาตรฐานการ

ปฏิบัติงานของผู้บริหารก็จะดีกว่าในระดับผู้ปฏิบัติ ส่วนด้านความอบอุ่นนั้น พบว่า ระดับผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยบรรยายกาศองค์การที่ต่ำกว่าระดับผู้ปฏิบัติ เนื่องจากการทำงานของผู้บริหารซึ่งมีจำนวนน้อย การกิจในหน้าที่ผู้บริหารมีมาก บางครั้งไม่สามารถร่วมการปฏิบัติงานและกิจกรรมต่างๆ กับผู้ปฏิบัติมาก จึงมีระดับบรรยายกาศองค์การด้านความอบอุ่นที่น้อยกว่า ในด้านโครงสร้างขององค์การ เช่นเดียวกัน การศึกษาของ สุพิช ประพศิลป์ (2540) พบว่าระดับผู้บริหารมีความเชี่ยวชาญในโครงสร้างขององค์การมากกว่า และเป็นผู้กำหนดนโยบาย กำหนดโครงสร้างขึ้นที่ใช้ในการปฏิบัติ ดังนี้ ผู้บริการซึ่งมีระดับบรรยายกาศองค์การด้านโครงสร้างขององค์การที่มากกว่า

ในบุคลากรระดับบริหารนั้น พบว่า มีบรรยายกาศองค์การด้านความ

รับผิดชอบของบุคลากร ด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง ด้านการให้รางวัล และการลงโทษ อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งอภิปรายผลได้ว่า ผู้บริหารจะเป็นผู้มีอิทธิพลในการบริหารโรงพยาบาลและการสร้างบรรยายกาศองค์การอย่างมาก มีความกดดันต่อความรับผิดชอบของตัวเอง จึงต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูงกว่าระดับปฏิบัติ รวมถึงผู้บริหารเป็นผู้พิจารณา ตัดสินใจในเรื่องการให้รางวัลและการลงโทษ จะทราบว่าบุคลากรใดควรได้รับรางวัล มีกฎเกณฑ์ แนวทาง อย่างไรที่จะได้รางวัล ซึ่งผู้บริหารเองไม่สามารถใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการพิจารณาเพื่อประโยชน์ของตนเอง ได้อีกทั้งผู้บริหารส่วนใหญ่ได้รับขั้นเงินเดือนที่สูงอยู่แล้ว จึงทำให้รับรู้ถึงการให้รางวัล และการลงโทษมีน้อย

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยบรรยายกาศองค์การในแต่ละด้านและบรรยายกาศองค์การโดยรวมของบุคลากรระดับผู้ปฏิบัติ และระดับผู้บริหาร พบว่า ทั้งสองกลุ่มนี้มีค่าเฉลี่ยบรรยายกาศองค์การในแต่ละด้านและบรรยายกาศองค์การโดยรวม ไม่แตกต่างกันที่ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.2.7 ตัวแหน่งในการปฏิบัติงาน การศึกษาพบว่า บุคลากรฝ่ายแพทย์ บุคลากรฝ่ายพยาบาลและบุคลากรฝ่ายบริหาร ต่างก็มีระดับบรรยายกาศองค์การโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว บุคลากรฝ่ายแพทย์มีค่าเฉลี่ยบรรยายกาศองค์การด้านโครงสร้างขององค์การต่ำที่สุด อยู่ในระดับบรรยายกาศพอใช้ เนื่องจากบุคลากรฝ่ายแพทย์มีลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับการรักษา มีความเป็นอิสระทางความคิดและการตัดสินใจที่ใช้ความรับผิดชอบสูง อีกทั้งมีบุคลิกในความเป็นตัวเองสูงมาก ดังนั้นการยอมรับกฎระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติงานต่าง ๆ จึงมีไม่นัก ค่าเฉลี่ยด้านโครงสร้างองค์การซึ่งมีค่าน้อยกว่าบุคลากรฝ่ายอื่น ๆ รวมถึงด้านการให้รางวัลและการลงโทษ เช่นกันที่บุคลากรฝ่ายแพทย์ มีอัตราเงินเดือนที่สูงกว่าบุคลากรฝ่ายอื่น ๆ ดังนั้นการรับรู้ด้านการให้รางวัลและการลงโทษจึงน้อยกว่าทุกฝ่าย

สำหรับบุคลากรฝ่ายพยาบาล การศึกษาพบว่ามีเพียงการให้รางวัลและการลงโทษ และค้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง ที่มีระดับบรรยายกาศองค์การระดับพอใช้ เนื่องจากบุคลากรพยาบาลเป็นกลุ่มที่ใหญ่ มีบุคลากรมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ การได้รับรางวัลหรือสิ่งตอบแทนต่างๆ จึงได้น้อยกว่าเมื่อเทียบกับบุคลากรฝ่ายอื่น ๆ รวมถึงบุคลากรพยาบาลมีจำนวนมาก การทำงานร่วมกันก็ต้องมีความขัดแย้งกันบ้าง เมื่อเทียบกับบุคลากรฝ่ายแพทย์แล้ว บุคลากรฝ่ายพยาบาลมีค่าเฉลี่ยบรรยายกาศองค์การค้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้งสูงกว่า บุคลากรฝ่ายแพทย์

ส่วนบุคลากรฝ่ายบริหาร มีระดับบรรยายกาศองค์การพอใช้เพียงหนึ่งค้านคือ การให้รางวัลและการลงโทษ ทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรฝ่ายนี้ ซึ่งจะเป็นบุคลากรในสำนักงาน การเงิน ธุรการ แม่บ้าน ยานยนต์ เป็นต้น ซึ่งอัตราเงินเดือนที่ได้จะสอดคล้องกับระดับการศึกษาที่มี การพิจารณาเลื่อนขั้น หรือเพิ่มเงินเดือนจะมีน้อยกว่าบุคลากรฝ่ายอื่น ๆ จึงมีบรรยายกาศองค์การค้านนี้ พอกใช้เท่านั้น

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยบรรยายกาศองค์การของบุคลากรที่มีตำแหน่ง ต่างกัน พบว่าค้านการสนับสนุน ค้านความรับผิดชอบของบุคลากร ค้านการให้รางวัล และการลงโทษ ค้านความอบอุ่น ค้านความเมินยันหนึ่งยังนเดียวกันและความงรักกักดิ่งก่อตุ้นไม่แตกต่าง กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แต่บุคลากรที่มีตำแหน่งในการปฏิบัติงานต่างกันมีค่าเฉลี่ย บรรยายกาศองค์การในด้าน โครงสร้างขององค์การ ค้านความเสี่ยงและการรับความเสี่ยงในงาน ค้าน มาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง ค้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง และ บรรยายกาศองค์การ โดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 เปรียบเทียบบรรยายกาศองค์การตามขนาดองค์การ

เมื่อเปรียบเทียบบรรยายกาศองค์การตามขนาดองค์การโดยรวมทุกด้านและ ในแต่ละด้านของแต่ละขนาดของโรงพยาบาล พนักงาน ค่าเฉลี่ยบรรยายกาศองค์การ โดยรวมและในแต่ละ ค้านของขนาดใหญ่และขนาดเล็กไม่แตกต่างกัน บุคลากรของทั้งสองขนาดประเมินบรรยายกาศ องค์การที่คล้ายกัน ซึ่งจะเห็นว่าระดับบรรยายกาศองค์การเกือบทุกด้านของทั้งสองขนาดอยู่ในระดับ ต่ำ ยกเว้นบรรยายกาศองค์การค้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้งที่อยู่ในระดับพอใช้ และบรรยายกาศองค์การค้านการให้รางวัลและการลงโทษของโรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่อยู่ในระดับ พอกใช้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของคุก (Cook, 1996) ที่ได้ศึกษาพบว่า ขนาดของโรงเรียนส่งผล ต่อบรรยายกาศองค์การของโรงเรียน เช่น โรงเรียนขนาดเล็กมีบรรยายกาศแย่ลง โรงเรียนขนาดใหญ่ มีบรรยายกาศชั้นเชิง และการศึกษาของอำเภอ ไข่ทองศรี (2530) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง

บรรยาการองค์การกับความพึงพอใจของโรงพยาบาลชุมชนภาคเหนือ พบว่า ขนาดของโรงพยาบาล กับบรรยาการองค์กรของโรงพยาบาลไม่มีความสัมพันธ์กัน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาระยาการองค์การในโรงพยาบาลเชื่นทรัล เม โนเรียล ผู้วิจัยได้ทราบ ข้อมูลหลายประการที่ได้จากผลวิเคราะห์รวมถึงทราบปัญหาด้านต่างๆ และข้อเสนอแนะหลาย ประการจากกลุ่มตัวอย่างบุคลากรโรงพยาบาลเชื่นทรัล เม โนเรียล ซึ่งสามารถสรุปเป็นแนวทางที่ ใช้ในการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาโรงพยาบาลเชื่นทรัลเม โนเรียลได้ ดังนี้

3.1.1 ผู้บริหารควรสนับสนุนและเร่งรัดให้เกิดบรรยาการองค์การด้านต่างๆ เช่น ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน และด้าน ความขัดแย้งในองค์การให้มากขึ้น และผู้บริหารต้องเสริมสร้างบรรยาการองค์การด้านต่าง ๆ ให้อยู่ ในระดับเดียวกัน อาทิเช่น การสร้างความพึงพอใจแก่บุคลากร การสนับสนุนบุคลากรให้ ได้รับการพัฒนาตนเองและพัฒนางาน อาจจะ โดยการประชุม/สัมมนา การคุยงาน การฝึกอบรม การศึกษาต่อ และลดความขัดแย้งในองค์การ นอกจากนี้ผู้บริหารจะต้องสร้างความเข้าใจ บรรยาการองค์การอย่างเปิดเผย พยายามหลีกเลี่ยงความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นในองค์การ ให้ความ ชัดเจนต่อบุคลากรผู้ปฏิบัติงานทุกระดับอย่างเสมอภาค สร้างมาตรฐานเป้าหมายและสิ่งที่นำไปใน การปฏิบัติงาน

3.1.2 เสริมสร้างบรรยาการในการทำงานระหว่างผู้บริหารกับบุคลากรมากขึ้น โดยมีการจัดโครงการพัฒนาผู้บริหารของหน่วยงานและผู้บริหารควรเป็นกันเองกับบุคลากรในระดับ ต่างให้มากขึ้น เพื่อที่จะช่วยในการลดความขัดแย้งของการต่อสู้ระหว่างทั้งสองฝ่าย

3.1.3 ปรับระบบการบริหารงานโดยมีการกระจายอำนาจลงสู่ผู้บริหารในระดับ ต่างๆ เพื่อลดภาระการบริหารงานที่สามารถถ่ายทอดให้ผู้บริหารในระดับอื่นๆ ได้ เพื่อที่ผู้บริหาร สูงสุดจะมีความเครียดในการงานน้อยลง และเป็นการสร้างเสริมบรรยาการองค์กรรักสักที่คือ องค์การ

3.1.4 ผู้บริหารควรแสดงถึงความเอื้ออาทรต่อบุคลากร การให้รางวัลหรือ ผลตอบแทนการทำงานเพื่อที่จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการทำงานให้สูงขึ้นและส่งผลต่อบรรยาการ ขององค์การที่ดีขึ้น

3.1.5 โรงพยาบาลควรเข้ามาเอาใจใส่ในการจัดแบ่งงาน รวมถึงการกระตุ้นให้บุคลากรทราบถึงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ โดยอาจใช้การให้รางวัลมาเป็นตัวช่วย กระตุ้นให้บุคลากรรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติ รวมไปถึงการบริหารจัดการสายงานที่ดีก็ทำให้มีประสิทธิภาพการทำงาน

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 เพื่อประโยชน์ทางวิชาการและการบริหาร เพื่อได้องค์ความรู้ที่กว้างขวาง ครอบคลุมการวิจัยที่มีอยู่ในโรงพยาบาลอื่นๆ และควรเป็นวิจัยเชิงลึก มีลักษณะเฉพาะ รวมถึงการวิจัยเชิงปฏิบัติการ(Action Research) โดยนำเสนอสู่การปฏิบัติการเพื่อจัดรูปแบบการเสริมสร้างบรรยาการ องค์การและนำไปปฏิบัติจริงในองค์การได้

3.2.2 ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อบรรยาการองค์การในโรงพยาบาล เช่นทรัล เมโนเรียล

3.2.3 ศึกษาวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยาการองค์การต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร ในโรงพยาบาล เช่นทรัล เมโนเรียล เพื่อหารายละเอียดเกี่ยวกับบรรยาการองค์การที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้องค์การพัฒนาและบุคลากรเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

3.2.4 ศึกษาเปรียบเทียบบรรยาการองค์การในโรงพยาบาลรัฐและเอกชน

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ (แบบสอบถาม)

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ (แบบสอบถาม)

ผู้ทรงคุณวุฒิ	สังกัด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิมอนงค์ งามประภานิม	รองผู้อำนวยการสำนักบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนาวดี ชอนตะวัน	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ อัคคะเดือนนันต์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภาควิชาบริหารการพยาบาล
รองศาสตราจารย์ ศรีพร สิงหนത	คณะพยาบาลศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพบูล แบญจกุล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิก มหาวิทยาลัยพะเยา

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามบรรยายการองค์การของโรงพยาบาล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์เรื่องบรรยายการองค์การของโรงพยาบาลเช่นทั้ง เมโนเรียล ของ นางมุนนาถ สุวรรณ์ นักศึกษาปริญญาโท วิชาเอกการบริหารโรงพยาบาล มหาวิทยาลัยสุไหทัยธรรมราช ซึ่งผลการวิจัยที่ได้จะทำให้เกิดแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงพยาบาลในการปรับปรุงบรรยายการองค์การ ให้อีกอย่างต่อไป การปฏิบัติงานของบุคลากรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การเก็บรวบรวมข้อมูลจะนำไปสู่การประเมิน ข้อมูลของผู้ดูแลแบบสอบถามจะเป็นความลับ การตอบแบบสอบถามจะไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อหน่วยงานของท่านและตัวท่านแต่ประการใด จึงควรขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วน และตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

บรรยายการองค์การ หมายถึง การรับรู้ของบุคลากรในองค์การเกี่ยวกับองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมภายในองค์การ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในด้านโครงสร้างกฎระเบียบ ข้อบังคับ ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร ด้านการให้รางวัล ด้านความเสี่ยงในงาน ด้านความอนุรุณ ด้านการสนับสนุน ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้านความขัดแย้ง และด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

แบบสอบถามนี้ มี 3 ส่วน ประกอบด้วย

1. ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลแบบสอบถาม
2. ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยายการองค์การ
3. ส่วนที่ 3 คำตามเกี่ยวกับปัญหาที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข ข้อเสนอแนะและแนวทางในการพัฒนารายการองค์การ

ขอขอบคุณอย่างสูงที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัย

□ □ □

**แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง บรรยายกาศองค์การในโรงพยาบาลเชื้อทัล เมโนเรียล**

คำชี้แจง แบบสอบถามดูดนี้ แบ่งเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ

**ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับบรรยายกาศในองค์การ โดยรวมและข้อเสนอแนะ
โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง และทำเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็น
จริงของท่าน**

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สำหรับผู้วิจัย

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	☐ G1
2. อายุ.....ปี	☐ G2
3. สถานภาพสมรส ☐ โสด ☐ สมรส ☐ หม้าย/ห嫣/แยก/ร้าง	☐ G3
4. ระดับการศึกษาสูงสุด	
☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษา ☐ ปวช. ☐ ปวส.	☐ G4
☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโทหรือสูงกว่า	
5. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลปัจจุบัน.....ปี เดือน.....	☐ G5
6. ปัจจุบันท่านปฏิบัติงานในตำแหน่ง	
☐ แพทย์ ☐ ทันตแพทย์ ☐ เภสัชกร	☐ G6
☐ นักเทคนิคการแพทย์ ☐ พยาบาล ☐ พยาบาลเทคนิค	
☐ ผู้ช่วยเหลือคนไข้ ☐ บุคลากรอื่นๆ ระบุ.....	
7. ตำแหน่งหน้าที่การปฏิบัติงานของท่านอยู่ในระดับใด (ตอบข้อใดข้อหนึ่ง)	☐ G7
7.1 ☐ ระดับผู้ปฏิบัติ	
7.2 ☐ ระดับผู้บริหาร (ถ้าเป็นผู้บริหารโปรดระบุ)	☐ G8
☐ รองผู้อำนวยการ ☐ หัวหน้าศิษย์/หัวหน้างาน	
☐ หัวหน้ากลุ่มงาน/ฝ่าย/ผู้อำนวยการเฉพาะทาง	

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยายการองค์การ

คำชี้แจง ในส่วนนี้มีคำถาม 50 ข้อ เกี่ยวกับบรรยายการโดยทั่วไปของโรงพยาบาล โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว โดยนี้เกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความดังกล่าวเป็นสภาพที่เกิดขึ้นตรงกับสภาพการณ์จริงมากที่สุด
เห็นด้วย หมายถึง ข้อความดังกล่าวเป็นสภาพที่เกิดขึ้นตรงกับสภาพการณ์จริงเป็นส่วนใหญ่
ไม่แน่ใจ หมายถึง ไม่แน่ใจหรือไม่สามารถให้ความเห็นในข้อดังกล่าวได้
ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความดังกล่าวเป็นสภาพที่เกิดขึ้นตรงกับสภาพการณ์จริงน้อยมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความดังกล่าวเป็นสภาพที่เกิดขึ้นไม่ตรงกับสภาพการณ์จริงเลย

ข้อความ	ระดับการรับรู้					สำหรับผู้จัด
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
ต้านໂຄງສ້າງຂອງองค์การ						
1. โຄງສ້າງและทิศทางการบริหาร โรงพยาบาลได้กำหนดไว้อย่าง ชัดเจนและเหมาะสม						☐ C1
2. โรงพยาบาลกำหนดบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของ เจ้าหน้าที่แต่ละหน่วยงานชัดเจน						☐ C2
3. มีการชี้แจงนโยบายและ โຄງສ້າງขององค์การให้ ผู้ปฏิบัติงานรับทราบอย่างชัดเจน						☐ C3
4. ขั้นตอนการทำงานใน โรงพยาบาลไม่ซ้ำยากซับซ้อนทำให้ การทำงานเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว						☐ C4
5. มีกฎระเบียบและข้อกำหนดใน การบริหารงานมากเกินไปทำให้ยาก แก่การริเริ่มและสร้างสรรค์งานใหม่						☐ C5

ข้อความ	ระดับการรับรู้					สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
6. บางครั้งท่านไม่แน่ใจว่าครมี อำนาจในการตัดสินใจ						☐ C6
7. การบริหารงานในโรงพยาบาล มุ่งเน้นการจัดคนให้เหมาะสมกับ งาน โดยไม่เคร่งครัดกับสายการ บังคับบัญชา						☐ C7
ด้านความรับผิดชอบของบุคลากร						☐ C8
1. ท่านรู้สึกว่าจะประปฎิบัติงาน เหมือนมีคนคอยจับผิดท่านอยู่ ตลอดเวลา						☐ C9
2. ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้ท่าน ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ						☐ C10
3. มีการกำหนดแนวทางในการ ปฏิบัติงานให้แก่ท่าน เพื่อให้ สามารถปฏิบัติงานได้ตามความ รับผิดชอบ						☐ C11
4. ท่านมีอิสระในการปฏิบัติได้ ตามที่ต้องการ						☐ C12
5. นโยบายของโรงพยาบาลเน้นให้ ท่านรับผิดชอบ แก้ไขปัญหาด้วย ตนเอง						☐ C13
6. บุคลากรในโรงพยาบาลมักไม่ ยอมรับผิด เมื่อมีความผิดพลาดใน การปฏิบัติงานเกิดขึ้น						☐ C14
7. ปัญหาในโรงพยาบาลส่วนหนึ่ง มาจากการไม่มีความ รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน						

ข้อความ	ระดับการรับรู้					สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ						
1. โรงพยาบาลมีระบบส่งเสริมให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานดี ได้เลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้นอย่างเหมาะสม						☐ C15
2. ทำนมักได้รับคำยกย่อง ชูเชียร์ในการปฏิบัติงานมากกว่าการวิพากษ์วิจารณ์หรือถูกตำหนิ						☐ C16
4. การพิจารณาความดีความชอบในโรงพยาบาลเป็นที่ยอมรับของบุคลากรทุกคน						☐ C18
5. เมื่อทำนปภบัติงานผิดพลาด มักจะถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ						☐ C19
ด้านความเดี่ยงและการรับความเดี่ยงในงาน						
1. การดำเนินงานในโรงพยาบาล มุ่งเน้นการปฏิบัติงานที่ต้องมีความปลดปล่อยและมั่นใจทุกขั้นตอน						☐ C20
2. การดำเนินงานในโรงพยาบาล กระทำโดยการเดือกดหางเดือกที่ เหมาะสมและสอดคล้องกับเวลา						☐ C21
3. เมี้ยวการตัดสินใจในการพัฒนา งานของผู้บริหารมุ่งหวังให้เกิดประโยชน์สูงสุด แต่มักจะกระทำด้วยความระมัดระวังมากเกินไป						☐ C22
4. ผู้บริหารยินดีและเต็มใจที่จะ พิจารณาความคิดสร้างสรรค์ที่ดีใน การพัฒนางาน						☐ C23

ข้อความ	ระดับการรับรู้					ดำเนิน การจัด
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
5. การตัดสินใจของผู้บริหาร บางครั้งต้องเสียงเพื่อให้งานดำเนินไปข้างหน้า โดยสามารถอาจนำไปสู่เบ่งชิง						☐ C24
<u>ด้านการความอบอุ่น</u>						☐ C25
1. บุคลากรในโรงพยาบาลแสดงความเป็นมิตร ไม่ตรึงติดต่อ กันเสมอ						☐ C26
2. บรรยายการทำงานในโรงพยาบาล มีความเป็นกันเองและฟ่อนคลาย						☐ C27
3. บุคลากรในโรงพยาบาลไม่ค่อยรู้จักและสนิทสนมกันมากนัก						☐ C28
4. บุคลากรในโรงพยาบาลปฏิบัติงานโดยไม่มีการแบ่งพรรคแบ่งพวก						☐ C29
5. ผู้บริหารและบุคลากรในโรงพยาบาลมีความสัมพันธ์กันอย่างอบอุ่น						☐ C30
<u>ด้านการสนับสนุน</u>						☐ C31
1. ผู้บริหารมักให้ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนในการพัฒนาองค์การ						☐ C32
2. บุคลากรในโรงพยาบาลไม่ค่อยมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน						☐ C33
3. ผู้บริหารให้ความสำคัญเกี่ยวกับความคิดเห็นของท่านในการปรับปรุงองค์การและการปฏิบัติงาน						
4. เมื่อท่านได้รับมอบหมายงานที่ยาก ท่านสามารถขอรับความช่วยเหลือจากผู้บังคับบัญชาหรือเพื่อนร่วมงานได้						

ข้อความ	ระดับการรับรู้					สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและ ความคาดหวัง						
1. โรงพยาบาลตั้งมาตรฐานสำหรับ การปฏิบัติงานให้สูงมาก						☐ C34
2. โรงพยาบาลของท่านมีการ ปรับปรุงระบบ/กระบวนการทำงาน เพื่อการให้บริการที่มีคุณภาพอย่าง สม่ำเสมอ						☐ C35
3. ท่านคิดว่างานที่ทำอยู่สามารถ ปรับปรุงให้ดีกว่านี้ได้						☐ C36
4. ผู้บริหารเชื่อว่า ถ้าบุคลากรมี ความสุขในการทำงานจะทำให้ผล การปฏิบัติงานดีขึ้น						☐ C37
5. การจัดการอบรมให้แก่บุคลากรทำ ให้ท่านมั่นใจในการทำงานมากขึ้น						☐ C38
6. ท่านมีความภาคภูมิใจ เมื่อ สามารถปรับปรุงผลงานให้ดีขึ้น						☐ C39
7. โรงพยาบาลมีการพัฒนาปรับปรุง มาตรฐานการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น กว่าเดิมอยู่เสมอ						☐ C40
ด้านความขัดแย้งและความอดทน ต่อความขัดแย้ง						
1. ท่านคิดว่าผู้บริหารมองเห็นความ ขัดแย้งเป็นสิ่งสร้างสรรค์						☐ C41
2. ท่านคิดว่าโรงพยาบาลใช้วิธีการ หลักเลี้ยงการได้แย่ง เพื่อแก้ปัญหา ความขัดแย้งของบุคลากร						☐ C42

ข้อความ	ระดับการรับรู้					สำหรับ ผู้วิจัย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
3. เมื่อว่าท่านจะมีความคิดเห็น ขัดแย้งกับผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาจะยอมรับฟังเหตุผล และรับไปพิจารณา						☐ C43
4. การแก้ไขความขัดแย้งใน โรงพยาบาลมีการดำเนินการอย่าง รวดเร็วและมีข้อสรุปทุกรั้ง						☐ C44
<u>ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน</u> <u>และความของรักภักดีของกลุ่ม</u> 1. การได้รับรองมาตรฐาน ISO 9001:2000 เกิดจากความสามัคคี และการเติมสตํะของบุคลากรใน โรงพยาบาล						☐ C45
2. ท่านมีความรู้สึกว่าเป็นสมาชิกใน ทีมงานที่มีความเป็นอันหนึ่งอัน เดียวกัน						☐ C46
3. บุคลากรมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ และการภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่ง ของโรงพยาบาล						☐ C47
4. บุคลากรส่วนใหญ่ใน โรงพยาบาล มักจะสนใจเฉพาะ เรื่องของคนเองเท่านั้น						☐ C48

ส่วนที่ 3

คำถamentgeiyawakannpomyahaที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขและข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาระบบราชการองค์การ

49. ท่านคิดว่าประเด็น / ปัญหาใดในแต่ละด้านที่ควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงมากที่สุด เพื่อให้อีกต่อไปการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

1. ด้านโครงสร้างองค์การ.....
2. ด้านความรับผิดชอบ.....
3. ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ.....
4. ด้านความเดี่ยวในงาน.....
5. ด้านความอบอุ่น.....
6. ด้านการสนับสนุน.....
7. ด้านมาตรฐานการปฏิบัติ.....
8. ด้านความขัดแย้ง.....
9. ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน.....

50. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาระบบราชการองค์การในโรงพยาบาล

បរវត្ថុករណ

บรรณานุกรม

กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวง (2533) คู่มือฝ่ายการพยาบาลชุมชน
กรุงเทพมหานคร องค์การท้องถิ่นศึกษา

กังสตาด สุทธิรัตน์ (2546) “บรรณาการองค์การของโรงพยาบาลกำแพงเพชร” วิทยานิพนธ์
ปริญญาสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศูนย์สุขภาพ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร์

ชนิชชา ฤลอกฤญา (2539) “ความสัมพันธ์ระหว่างบรรณาการองค์การกับความพึงพอใจในงานของ
หัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลศูนย์กระทรวงสาธารณสุข” วิทยานิพนธ์ปริญญา
พยาบาลศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เครื่องวัดย ลิ่มอภิชาติ (2531) หลักและเทคนิคการจัดการฝึกอบรมและการพัฒนา กรุงเทพมหานคร
สยามศิลป์

เจนนารา สีทธิเหรียญชัย (2541) “บรรณาการองค์การกับความผูกพันในงานของอาจารย์พยาบาล
วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
เงินจันทร์ เดชปัน (2533) “การศึกษาพฤติกรรมผู้นำของหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลและบรรณาการ
องค์การในฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาล ชุมชนจังหวัดภาคเหนือของประเทศไทย”
วิทยานิพนธ์ปริญญาสาขาวิชาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนิมิตร

ธงชัย วิโรจนากา (2544) “บรรณาการองค์การของสถาบันวิชาการท้องถิ่นชั้นสูง” วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร์

ธงชัย สันติวงศ์ (2537) องค์การและการบริหาร กรุงเทพมหานคร ไทยพานิช
นุชกร จันทร์เบลล์ (2541) “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บรรณาการองค์การกับความพึงพอใจใน
งานของพนักงานบริษัท ชิว - เนชั่นแนล จำกัด” วิทยานิพนธ์ปริญญาสาขาวิชาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาธุรกิจ (จิตวิทยาธุรกิจ) บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นิตยา เพ็ญศิรินภา (2545) “พฤติกรรมองค์การ” ใน ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารจัดการเพื่อ การพัฒนาโรงพยาบาล หน่วยที่ 4 ตอนที่ 4.1 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศาสตร์สุขภาพ

ประเทศไทย สุวกรินย์ไชย (2528) “ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพฤติกรรมของผู้บริหารกับบรรณาการ องค์การในวิทยาลัยพยาบาลสาธารณสุขภาค” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พูนทรัพย์ดีมา (2527) “ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร วิทยาลัยพยาบาลกับบรรณาการองค์การในสังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข” ศึกษาพฤติกรรมของผู้นำของผู้บริหารวิทยาลัยพยาบาลกับบรรณาการองค์การ ในวิทยาลัยสาธารณสุข วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณี กีรติบุตร (2529) การประเมินประสิทธิผลขององค์การ กรุงเทพมหานคร โอลิมปิกส์ ยุพดี ไสสดิพันธุ์ (2539) การจัดองค์การทางพยาบาล สงขลา เทคนิคพิมพ์เรนวัล นันทศุภวัฒน์ (2542) ภาวะผู้นำทางการพยาบาลในองค์การ เชียงใหม่ นพบุรีการพิมพ์ เรืองศักดิ์ วิภาสวัสดิ์ (2541) “การรับรู้ของพนักงานบริษัท เทเลคอมเอเชีย คอร์ปเรชั่น จำกัด (มหาชน) ต่อบรรณาการองค์การและทัศนคติของพนักงานต่อการปฏิบัติงาน” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยา (จิตวิทยาอุตสาหกรรม) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โรงพยาบาลเชียงใหม่ เน้นทรัพยากรูปแบบใหม่ (2549) “รายงานข้อมูลสถานพยาบาลและข้อมูลการจัดบริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน” เชียงใหม่ ลักษณา โพธนุกุล และคณะ (2546) “การพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาล” ใน ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาโรงพยาบาล หน่วยที่ 15 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศาสตร์สุขภาพ สมคิด บางโน (2540) องค์การและการจัดการ กรุงเทพมหานคร วิทยาลัย สมยศ นาวีการ (2539) ทฤษฎีองค์การ กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพาณิช สมศักดิ์ คลประสิทธิ์ (2543) สาระสังเขปออนไลน์ คืนคืนวันที่ 10 ตุลาคม 2549 จาก <http://library.uru.ac.th/webdb/images/QualityMan.htm> สมสมัย ฤทธิ์ศานต์ และนวลดา อาภาดีพงกุล (2543) “บรรณาการในการทำงานของบุคลากรทางการพยาบาล กรณีศึกษาฝ่ายพยาบาล โรงพยาบาลสงขลานครินทร์” วารสารพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2 :10-21

- สายสมร พักทองอยู่ (2543) “บรรยายการองค์การกับความเป็นวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไป เขต 8” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**
- สุพิศ ประสะพิดลปี (2540) “วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อนรรยาการองค์การของสถาบันการศึกษา พยาบาล” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**
- สุภาณี ทวยธรรม (2536) “ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายการองค์การ การดูแลในวิชาชีพกับความพึง พอดีในงานของพยาบาลวิชาชีพ ในสังกัดกรมการแพทย์กรุงเทพมหานคร”**
- วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**
- อรุณ รักธรรม (2534) “การพัฒนาองค์การ” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาองค์การและการจัดการ (พิมพ์ครั้งที่ 18) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช**
- _____ . (2536) การพัฒนาองค์การ แนวคิดและการประยุกต์ใช้ในระบบสังคม ไทย กรุงเทพมหานคร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์**
- อัมเนศัน ขาวสวนกถวย (2534) “ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายการองค์การ ความรู้สึกหัว疼 ความ ทุกขานกับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลสังกัด ทบวงมหาวิทยาลัย” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการ พยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**
- อุทัย เดชาวิเชียร (2530) ทฤษฎีองค์การในการบริหารและพัฒนาองค์การ นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช**
- อิ่มพัน ไชยทองศรี (2530) “ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายการองค์การ ความพึงพอใจในงานของ พยาบาลชุมชนจังหวัดภาคเหนือของประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทวิทยาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนิมิทกิด**
- Booyens, S. W. (1993). *Dimensions of nursing management*. Kenwyn: Juta.
- Brown, W. and Moberg, D. (1980). *Organizational theory and management: A macro approach*. New York: Wiley & Sons.
- Cook, E.V. (1966). “Leadership behavior of elementary school principles and the organization climate of the school which they administer.” (Doctoral dissertation, University, 1996). *Dissertation Abstract International*, 341-A.

- Davis, K. (1981). *Human behavior at work: Organization behavior*. 6 th ed. New York: McGraw-Hill.
- Dessle, G. (1980). *Integration structure and behavior: Organization theory*. New York: Prentice-Hill.
- Flarey, D.A. (1991). "The Social Climate Scale: a Tool for Organizational Change and Development". *Journal of Nursing Administrator*, 21 (4): 37-43.
- Forehand, G.A. and Gilmer, B. (1964). "Environmental Variation in Studies of Organizational Behavior." *Psychological Bulletin*, 62,6 (December) : 361-381.
- Gibson, J.L., Ivancevich, J., & Donnelly, J.H. (1973). *Organization: Behavior structure and process*. Texas: Business.
- Gilmer, V.H.B. (1967). *Applied psychology*. New York: McGraw-Hill.
- Goel, S.L. (1981). *Modernizing administrative management: management technique & administrative research*. India: Arun Publishion.
- Grigsby, K.A. (1991). "Perception of organization's climate: Influence by the organization's structure." *Journal of Nursing Education*, 30 (2) : 81-88.
- Halpin, A.W. and Croft, D.B. (1966). *The organizational climate of school*. Chicago: University of Chicago.
- Hellriegel, D. and Slocum, J.W. (1979). *Management : a contingency approach*. St. Paul : West Pub. Co.
- Huse, E.F. and Bowditch, J.L. (1977). *Behavior in organization: A system approach to managing*. (2nd ed.). Massachusetts: Addison-Wesley.
- James, L.R., & Jones, A.P. (1974). "Organizational climate: A review of theory and research." *Psychological Bulletin*, 81 (12) : 1096-1112.
- Kast, R.L., & Rosenzweig, J.E. (1974). *Organization and management: A system approach*. New York: McGraw-Hill.
- Kotter, J.R. (1978). *Organizational dynamics: Diagnosis and intervention*. Massachusetts: Addison-Wesley.
- Levy, S.G. (1989). "Organization climate and job satisfaction as reported by Pennsylvania community college middle level administration." (Doctor dissertation, University of Pennsylvania, 1989). *Dissertation Abstract International*, 50 (6) : 79-85.

- LitKert, R. (1976). *New pattern of management*. New York: McGraw-Hill.
- Litwin, G.H. and Stringer, R.A. (1968). *Motivation and organizational climate*. Boston: Division of reach Havard Business school.
- Lyon, H.L. and Ivancevich, J.M. (1974). "An exploratory investigation of organization climate and job satisfaction in a hospital." *Academy of Management Journal*. 17, 4 : 653-648.
- Mc.Gregor, D. (1960). *The human side of enterprise*. New York: McGraw-Hill.
- Moorhead, G. and Giffin, W.R. (2001). *Management people and organization: Organization behavior*. New York: Houghton Mifflin.
- Muchinnsky, P.M. (1983). *Psychology applied to work*. Illinois: The Dorsey Press.
- Plunkett, W.R. and Attner, R.F. (1994). *Introduction to management* (5th ed.). California: Wadsworth.
- Roueche, J.E. and Baker, G.A. (1987). *Access and excellence*. Washington D.C.: The Community College.
- Steers, R.M. (1977). *Organizational effectiveness: A behavioral view*. California: Goodyear.
- Steers, R.M. and Proter, L.W. (1979). *Motivation and Work Behavior*. New York : McGraw-Hill.
- Taylor, A.M. (1990). "Woman perception of the organization climate in selected colleges and universities in the state of Ohio." (Doctoral dissertation, University of Ohio, 1990). *Dissertation Abstract International*. 50 (10) : 3168.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางนุชนาด ศุวรรณ*
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2508
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	106 หมู่ที่ 4 ตำบลท่ารังคาด อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ 50140
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2529 ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ (เทียบเท่าปริญญาตรี) โรงพยาบาลท่ารังคาด กรมแพทย์ทหารอากาศ กองทัพอากาศ โรงพยาบาลเชื้นทุลเชียงใหม่ เม.ไมเรียล อ.เมือง จ.เชียงใหม่
สถานที่ทำงาน	รองผู้อำนวยการฝ่ายการพยาบาล
ตำแหน่ง	